

การพัฒนาการออกเสียงภาษาอังกฤษ ความรู้คำศัพท์ และการเสริมสร้างความสุข
ในการเรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับการเรียนรู้แบบเบรนทาร์เก็ต
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ไพลิน เพอเธย์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน วิทยาลัยครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
ปีการศึกษา 2566

DEVELOPING ENGLISH PRONUNCIATION, VOCABULARY KNOWLEDGE,
AND ENHANCING LEARNING HAPPINESS USING PHONICS INSTRUCTION
AND THE BRAIN-TARGETED TEACHING MODEL FOR GRADE 3 STUDENTS

PAILINE FERRE

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Education
Department of Curriculum and Instruction
College of Education Sciences, Dhurakij Pundit University
Academic Year 2023

ใบรับรองวิทยานิพนธ์

วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์
ปริญญา ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

หัวข้อวิทยานิพนธ์ การพัฒนาการออกเสียงภาษาอังกฤษ ความรู้คำศัพท์ และการเสริมสร้างความสุข
ในการเขียนโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับการเรียนรู้แบบเบรนนาร์เก็ด
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
เสนอโดย นางสาวไพลิน เฟอเธรี่
สาขาวิชา หลักสูตรและการสอน
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ อาจารย์ ดร.สุคนธ์ นฤพนธ์จิรกุล
ได้พิจารณาเห็นชอบโดยคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์แล้ว

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.วิภากรัตน์ นูสิกะเจริญ)

.....กรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
(อาจารย์ ดร.สุคนธ์ นฤพนธ์จิรกุล)

.....กรรมการ
(อาจารย์ ดร.โพธา มีสัตย์)

.....กรรมการ
(อาจารย์ ดร.พงมาลย์ สกกลเกียรติ)

 ..... (อาจารย์ ดร.พงมาลย์ สกกลเกียรติ) ผู้อำนวยการหลักสูตร วันที่ 1๒ เดือน สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๕	 ..... (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พงมาลย์ สกกลเกียรติ) คณบดี วันที่ 14 เดือน สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๕
--	--

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การพัฒนาการออกเสียงภาษาอังกฤษ ความรู้คำศัพท์ และการเสริมสร้างความสุขในการเรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับการเรียนรู้แบบเบรนทาร์เก็ตสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
ชื่อผู้เขียน	ไพลิน เพอเรีย
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	ดร.สุคคณิง นฤพนธ์จิรกุล
หลักสูตร	ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
ปีการศึกษา	2566

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับการเรียนรู้แบบเบรนทาร์เก็ตกับก่อนเรียน 2) เปรียบเทียบความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับการเรียนรู้แบบเบรนทาร์เก็ตกับก่อนเรียน และ 3) ศึกษาความสุขในการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับการเรียนรู้แบบเบรนทาร์เก็ต กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนศิริกุลพิทยาลงกรณ์ ที่เรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 มีจำนวนนักเรียน 21 คน ได้กลุ่มตัวอย่างจากการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับการเรียนรู้แบบเบรนทาร์เก็ต 2) แบบทดสอบการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ 3) แบบทดสอบความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ และ 4) แบบสอบถามความสุขในการเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที

ผลการวิจัยพบว่า 1) การออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับการเรียนรู้แบบเบรนทาร์เก็ตสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับการเรียนรู้แบบเบรนทาร์เก็ตสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) ความสุขในการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 อยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: การออกเสียงภาษาอังกฤษ, ความรู้คำศัพท์, ความสุขในการเรียน, วิธีการสอนแบบโฟนิกส์, การเรียนรู้แบบเบรนทาร์เก็ต

ไพลิน เพอเรีย

Thesis Title DEVELOPING ENGLISH PRONUNCIATION, VOCABULARY KNOWLEDGE,
AND ENHANCING LEARNING HAPPINESS USING PHONICS INSTRUCTION
AND THE BRAIN-TARGETED TEACHING MODEL FOR GRADE 3 STUDENTS

Author Pailine Ferre

Thesis advisor Dr. Sudkanung Naruponjirakul

Program Master of Education

Academic Year 2023

ABSTRACT

The purposes of this research were to 1) compare Grade 3 students' English pronunciation before and after learning utilising Phonics Instruction and the Brain-Targeted Teaching Model; 2) compare Grade 3 students' English vocabulary knowledge before and after learning utilising Phonics Instruction and the Brain-Targeted Teaching Model; and 3) study the level of happiness in learning among Grade 3 students when learning utilising Phonics Instruction and the Brain-Targeted Teaching Model. The samples comprised 21 Grade 3 students from Sirikul Pittaya School, studying in the second semester of the academic year 2023. A cluster sampling method was employed. The research instruments included lesson plans using Phonics Instruction and the Brain-Targeted Teaching Model, an English vocabulary pronunciation test, an English vocabulary test, and a questionnaire on happiness in learning. The data were analyzed using mean scores, standard deviations, and t-tests.

The results showed that 1) the English pronunciation of Grade 3 students after learning using Phonics Instruction and the Brain-Targeted Teaching Model was higher than before learning at a statistical significance level of .05; 2) the English vocabulary knowledge of Grade 3 students after learning using Phonics Instruction and the Brain-Targeted Teaching Model was higher than before learning at a statistical significance level of .05; and 3) the happiness in learning of Grade 3 students was at the highest level.

Keywords: English pronunciation, Vocabulary knowledge, Learning happiness, Phonics Instruction, Brain-Targeted Teaching Model

พอลลีน เฟอร์เร่

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาการออกเสียงภาษาอังกฤษ ความรู้คำศัพท์ และการเสริมสร้างความสุขในการเรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับการเรียนรู้แบบเบรนนาร์เก้ตสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี ด้วยความกรุณาจาก ดร.สุตคณิง นฤพนธ์จิรกุล ที่สละเวลาในการให้ความช่วยเหลือให้คำแนะนำ ตรวจสอบ และชี้แนะแนวทางแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ตลอดจนวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสิ้นสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณในความเมตตา กรุณาของอาจารย์อย่างสูง

ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่าน ได้แก่ อาจารย์ ดร.ไพทยา มีสัตย์ อาจารย์ ดร.อุทุมพร ภัคดีวงศ์ และอาจารย์จุฑาทิพย์ เจนธนานันท์ ที่กรุณาสละเวลา ช่วยชี้แนะ ตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยฉบับนี้

ขอขอบพระคุณผู้อำนวยการ และรองผู้อำนวยการ โรงเรียนศิริกุลพิทยานุกูล ที่อนุญาตการดำเนินการวิจัยอนุเคราะห์สถานที่ และกรุณาให้เก็บข้อมูลในวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบใจนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนศิริกุลพิทยานุกูล ที่ให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูลวิจัยเป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณคณาจารย์ และเจ้าหน้าที่ประจำสาขาหลักสูตรและการสอน วิทยาลัยครุศาสตร์ที่ดำเนินการเอกสารต่าง ๆ เป็นอย่างดี

สุดท้ายนี้ ขอขอบคุณ บิดา มารดา ที่คอยให้กำลังใจ และสนับสนุนด้านการศึกษาอย่างดียิ่งเยี่ยมมาโดยตลอด ทำให้งานวิทยานิพนธ์ครั้งนี้เสร็จลุล่วงได้เป็นอย่างดี

ไพลิน เพอเรย์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฅ
สารบัญภาพ.....	ฉ
บทที่	
1. บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 คำถามการวิจัย.....	4
1.3 วัตถุประสงค์การวิจัย.....	4
1.4 สมมติฐานการวิจัย.....	4
1.5 ขอบเขตของการวิจัย.....	4
1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
1.7 ประโยชน์ที่ได้รับ.....	8
2. แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
2.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้.....	10
วิชาภาษาต่างประเทศ	
2.2 วิธีการสอนแบบโฟนิกส์.....	14
2.3 การเรียนรู้แบบเบรนทาร์เก็ต.....	27
2.4 การออกเสียงภาษาอังกฤษ.....	34
2.5 คำศัพท์ภาษาอังกฤษ.....	43
2.6 ความสุขในการเรียน.....	52
2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	61
2.8 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	67
3. ระเบียบวิธีวิจัย.....	68
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	68
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	69
3.3 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	69

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	82
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	82
3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	83
4. ผลการวิจัย.....	86
4.1 ผลการเปรียบเทียบการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3..... ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับการเรียนรู้ แบบเบรนทาร์เก็ต	86
4.2 ผลการเปรียบเทียบความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3..... ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับการเรียนรู้ แบบเบรนทาร์เก็ต	87
4.3 ผลการศึกษาความสุขในการเรียนของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยใช้วิธี..... การสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับการเรียนรู้แบบเบรนทาร์เก็ต	87
5. สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	89
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	91
5.2 อภิปรายผล.....	91
5.3 ข้อค้นพบ.....	94
5.4 ข้อเสนอแนะ.....	95
บรรณานุกรม.....	96
ภาคผนวก.....	106
ก หนังสือรับรองจริยธรรมในมนุษย์.....	107
ข รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	109
ค เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	114
ง ผลการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	155
จ ผลคะแนนของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง.....	180
ประวัติผู้เขียน.....	185

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1 รายการคำศัพท์ของเสียงตัวอักษรกลุ่มที่ 1: s a t i p n.....	22
2.2 รายการคำศัพท์ของเสียงตัวอักษรกลุ่มที่ 2: c k e h r m d.....	23
2.3 รายการคำศัพท์ของเสียงตัวอักษรกลุ่มที่ 3: g o u l f b.....	23
2.4 รายการคำศัพท์ของเสียงตัวอักษรกลุ่มที่ 4: a i j o a i e e e o r.....	24
2.5 รายการคำศัพท์ของเสียงตัวอักษรกลุ่มที่ 5: z w n g v o o.....	24
2.6 รายการคำศัพท์ของเสียงตัวอักษรกลุ่มที่ 6: y x c h s h t h.....	25
2.7 รายการคำศัพท์ของเสียงตัวอักษรกลุ่มที่ 7: q u o u o i u e e r a r.....	25
2.8 รายการคำศัพท์แบบทดสอบการออกเสียงภาษาอังกฤษ.....	26
2.9 กระบวนการการเรียนรู้ของบุคคล.....	28
2.10 ความเชื่อมโยงของวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับการเรียนรู้แบบเร็นทาร์เก็ท.....	33
2.11 การเทียบเสียงโฟนิกส์พยัญชนะ A-Z.....	36
2.12 ตำแหน่งการเกิดเสียง (Points of Articulation).....	37
2.13 ลักษณะการออกเสียงพยัญชนะในภาษาอังกฤษ (Manners of Articulation).....	38
2.14 ลักษณะการสั่นของเส้นเสียง (Voicing).....	39
2.15 แสดงการประเมินการออกเสียง.....	40
2.16 แสดงจำนวนและประเภทของคำศัพท์ Phonics Screening Check.....	42
2.17 แสดงประเภทของคำศัพท์ในภาษาอังกฤษ.....	44
2.18 รายการคำศัพท์ Year 1.....	45
2.19 รายการคำศัพท์หมวดสระ Year 1.....	46
2.20 รายการคำศัพท์ Year 2.....	47
2.21 ปัจจัยที่มีผลต่อความสุขในการเรียน.....	53
2.22 แบบสอบถามความสุขในการเรียนของจีรา ศรีไทย.....	58
2.23 แบบการประเมินความสุขของ สุขภาพใจ.com.....	60
3.1 จำนวนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็กสังกัดสำนักงาน.... คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตวังทองหลาง กรุงเทพฯ	68
3.2 ค่าความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับ..... การเรียนรู้แบบเร็นทาร์เก็ทที่ได้รับการประเมินคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญ	72
3.3 รายการคำศัพท์ที่คัดเลือกจากแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์..... ร่วมกับการเรียนรู้แบบเร็นทาร์เก็ททั้ง 7 แผน	73

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
3.4 รายการคำศัพท์สำหรับการสร้างแบบทดสอบการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ.....	74
3.5 โครงสร้างของแบบทดสอบความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ.....	75
3.6 โครงสร้างแบบสอบถามความสุขในการเรียน.....	77
3.7 แบบสอบถามความสุขในการเรียนของผู้วิจัย.....	78
3.8 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและคุณภาพของเครื่องมือ.....	80
4.1 การเปรียบเทียบการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3..... ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับการเรียนรู้แบบเบรนทาร์เก็ต	86
4.2 การเปรียบเทียบความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3..... ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับการเรียนรู้แบบเบรนทาร์เก็ต	87
4.3 ค่าเฉลี่ยความสุขในการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 (n=21).....	87

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
2.1 ภาพแสดงการสอนเสียงของตัวอักษร (Jolly Phonics).....	20
2.2 ภาพแบบเรียน Jolly Phonics.....	21
2.3 ภาพแบบฝึกหัดโยงเส้นตัวอักษรให้สัมพันธ์กับภาพ.....	21
2.4 ภาพแบบฝึกหัดเขียนตัวอักษรเสียงแรกของคำศัพท์.....	22
2.5 ภาพตัวอย่าง Graphic Organizer.....	30
2.6 ภาพระบบเสียงภาษาอังกฤษ.....	35

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันภาษาอังกฤษได้กลายเป็นภาษาสากลและมีความสำคัญในการเรียนรู้ เนื่องจากเป็นเครื่องมือในการสื่อสารที่ทุกประเทศทั่วโลกให้ความสำคัญ การเริ่มเรียนภาษานั้นการออกเสียงจึงเป็นสิ่งสำคัญ และควรออกเสียงให้ถูกหลักตั้งแต่แรกเพื่อไม่ให้เกิดการสับสนในการออกเสียง ตามที่หลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กำหนดคุณภาพของผู้เรียนเมื่อจบประถมศึกษาปีที่ 3 ในด้านของการอ่านออกเสียง คำ กลุ่มคำ ประโยคง่าย ๆ และบทพูดเข้าจังหวะง่าย ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน บอกความหมายของคำ ตอบคำถามจากการฟังหรืออ่านประโยค บทสนทนาหรือนิทานง่าย ๆ ดังนั้น การปูพื้นฐานให้ผู้เรียนมีความรู้ในการอ่านออกเสียงให้ถูกวิธีนั้นจะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถอ่านเสียงภาษาอังกฤษอย่างถูกต้อง

นอกจากการออกเสียงที่เป็นสิ่งสำคัญในการเรียนภาษาแล้วการรู้คำศัพท์ในภาษานั้นก็มีความสำคัญในการเรียนอย่างมากเช่นกัน ดังที่ Kimhachandra and Castro (2015) กล่าวถึงความสำคัญของคำศัพท์ภาษาอังกฤษไว้ว่า การรู้คำศัพท์ในภาษาอังกฤษนั้นจะช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนทางด้านวิชาการและด้านทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่านและทักษะการเขียน เนื่องจากคำศัพท์เป็นปัจจัยสำคัญของการเรียนรู้ภาษาที่สอง สอดคล้องกับ Alqahtani (2015) ที่กล่าวว่า ความรู้ด้านคำศัพท์นั้นเป็นเครื่องมือสำคัญสำหรับผู้เรียนภาษาที่สอง เนื่องจากคำศัพท์เป็นศูนย์กลางของความสามารถในการสื่อสารและคำศัพท์เป็นองค์ประกอบที่มีขนาดใหญ่ที่สุด ความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ช่วยให้สามารถใช้ภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีบทบาทสำคัญในทักษะทางภาษาทั้งหมด เช่น การพูด การฟัง การอ่าน และการเขียน การได้มาซึ่งคำศัพท์ที่เพียงพอเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการใช้ภาษาที่สองให้ประสบความสำเร็จ เพราะถ้าหากไม่มีคำศัพท์ที่กว้างขวาง การสื่อสารก็ไม่สามารถเป็นที่เข้าใจได้ นอกจากนี้ความรู้ด้านคำศัพท์มีความสำคัญต่อผู้เรียนเป็นอย่างมาก เนื่องจากการขยายความรู้ด้านคำศัพท์นั้นเป็นปัจจัยสำคัญสำหรับความเข้าใจในการสื่อสาร แต่อย่างไรก็ตามสิ่งสำคัญคือ คำศัพท์นั้นต้องเหมาะสมเพื่อช่วยนักเรียนพัฒนาความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษได้ (Brooks et al., 2021)

ถึงแม้ว่าภาษาอังกฤษมีความสำคัญมากเพียงใด แต่จากข้อมูลการจัดอันดับทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษยังพบว่าประเทศไทยอยู่ในอันดับที่ต่ำมาก ดังที่องค์กรนานาชาติที่เชี่ยวชาญเรื่องการฝึกอบรมภาษา การท่องเที่ยว เพื่อการศึกษา หลักสูตรการศึกษาเชิงวิชาการและการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม EF Education First (2023) ได้จัดอันดับประเทศไทยอยู่ที่อันดับ 101 จาก 113 ประเทศทั่วโลก และประเทศไทยจัดอยู่ในลำดับที่ 21 จาก 23 ประเทศในทวีปเอเชีย ซึ่งจัดอยู่ในอันดับที่ต่ำมาก ทั้งนี้ จีรวัดน์ เพชรรัตน์ (2563) พบว่า สภาพปัญหาในห้องเรียน ผู้สอนส่วนมากเน้นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นไวยากรณ์ การอ่าน และการเขียน มุ่งเน้นให้ผู้เรียนใช้ทักษะการจำและวิเคราะห์แต่ไม่ถึงขั้นการปฏิบัติ โดยผู้สอนส่วนใหญ่ยังติดอยู่กับกรอบ

การสอนแบบเดิมที่แสดงให้เห็นว่ายังขาดการสร้างความท้าทายในการจัดการเรียนการสอนที่ไม่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติด้วยการพูดสื่อสารจึงส่งผลให้ผู้เรียนขาดความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษและไม่พยายามใช้ศักยภาพของตนเองกับด้านการพูดภาษาอังกฤษในสถานการณ์ใหม่ ๆ ที่แตกต่างออกไป นอกจากนี้ปริสุทธิ์ บุขบา และ แสงสุรีย์ ดวงคำน้อย (2565) กล่าวว่า ปัญหาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กไทยนั้นคือการออกเสียงคำศัพท์ เนื่องจากภาษาอังกฤษมีระบบเสียงที่แตกต่างจากระบบเสียงไทยจึงทำให้เด็กนักเรียนไทยขาดความเชื่อมโยงตัวอักษรและเสียงทำให้สับสนและออกเสียงผิด และด้วยเหตุนี้จึงส่งผลให้เด็กนักเรียนอ่านออกเสียงผิดและไม่เข้าใจความหมายของคำศัพท์ที่ออกเสียงไปอีกด้วย ดังนั้นการสอนให้ผู้เรียนสามารถออกเสียงได้ถูกต้อง เพื่อให้เกิดความเข้าใจความหมายของคำศัพท์นั้นเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

ในส่วนของปัญหาด้านการเรียนรู้คำศัพท์ของนักเรียนไทยนั้นยังเป็นที่น่ากังวล ดังที่ ธีร์วรา ปลายะเพียนทอง (2562) ระบุว่า ถึงแม้นักเรียนจะท่องคำศัพท์บ่อยครั้งแต่ก็ไม่สามารถบอกความหมายของสิ่งที่อ่านได้อย่างถูกต้อง และนักเรียนไม่สามารถจำคำศัพท์ได้ในระหว่างบทเรียน การสอนให้นักเรียนท่องคำศัพท์แบบแปลความหมายนั้นอาจจะทำให้นักเรียนจดจำได้เพียงชั่วคราวและนักเรียนมีความสามารถในการใช้คำศัพท์ไม่เพียงพอ และอยู่ในระดับปานกลางไปถึงระดับต่ำกว่าเกณฑ์ ซึ่งส่งผลทำให้เกิดปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษหรือไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้เลย สอดคล้องกับ เพ็ญญา ตลับกลาง (2562) ที่กล่าวไว้ว่า นักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษามีผลการเรียนในวิชาภาษาอังกฤษต่ำ เนื่องจากนักเรียนไม่สามารถจำความหมายของคำศัพท์ที่เรียนไปแล้วได้ และไม่สามารถนำคำศัพท์ที่ได้เรียนไปแล้วมาใช้เพื่อต่อยอดการเรียนระดับที่สูงขึ้นได้ จึงทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษต่ำ นอกจากนี้ Kimhachandra and Castro (2015) ระบุถึงการเรียนรู้คำศัพท์ของนักเรียนไทยไว้ว่า นักเรียนไทยยังมีความรู้ในด้านคำศัพท์ยังไม่เพียงพอ ซึ่งเป็นปัญหาที่ขัดขวางในการพัฒนาในด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนในวิชาภาษาอังกฤษ

จากปัญหาด้านการออกเสียงและปัญหาด้านการเรียนรู้คำศัพท์ของนักเรียนไทยนั้น ผู้วิจัยจึงศึกษาและสนใจในการนำการสอนแบบโฟนิกส์เพื่อแก้ปัญหาด้านการออกเสียงภาษาอังกฤษและความรู้คำศัพท์ โดยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์นั้นเป็นวิธีที่ช่วยในการอ่านออกเสียงให้ถูกต้อง ซึ่งเป็นวิธีที่ทำให้การสอนมีประสิทธิภาพ โดยมีลักษณะการสอนจากเสียงตัวอักษรเดี่ยวก่อนแล้วจึงไปยังการประสมคำ ทำให้ผู้เรียนรู้วิธีอ่านออกเสียงและการประสมคำที่ไม่คุ้นเคยด้วยตนเองได้ (Nord Anglia International School Manila, 2023) วิธีการสอนแบบโฟนิกส์นั้น Lesgold and Renick (1982) ระบุว่า เป็นส่วนประกอบที่สำคัญในการเริ่มต้นสอนอ่าน โดยมีวัตถุประสงค์ของการสอนคือ สอนให้นักเรียนอ่านได้อย่างถูกต้อง อ่านเข้าใจ อ่านคล่องแคล่ว และมีความสุข รวมถึงสามารถออกเสียงคำศัพท์ได้อย่างชัดเจน การสอนแบบโฟนิกส์นั้นจะช่วยให้ นักเรียนมุ่งความสนใจไปที่ตัวอักษรหรือการสะกดคำและตัวแทนเสียงแต่ละเสียงของตัวอักษรเพื่อสร้างคำขึ้นมา โดยเน้นการวิเคราะห์คำศัพท์ที่มีความจำเป็นสำหรับการอ่านคำศัพท์และช่วยให้นักเรียนสะกดคำที่ตีขึ้นและข้อดีของวิธีการสอนแบบโฟนิกส์นั้น Blevins (2001) กล่าวว่า โฟนิกส์จะช่วยให้เด็กนักเรียนสะกดคำได้ด้วยตนเองและไม่ต้องท่องจำคำศัพท์ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญต่อผู้สอนและผู้เรียนเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะผู้เรียนในวัย

แรกเริ่ม เนื่องจากโฟนิกส์เป็นวิธีการสอนความสัมพันธ์ของเสียงและตัวอักษรรวมไปถึงการประสมคำและการสะกดคำใหม่ได้อย่างถูกต้อง รู้วิธีการอ่านออกเสียงและสะกดคำที่ไม่คุ้นเคยได้ช่วยในการเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ (ความสำคัญและเทคนิคการสอน Phonics (โฟนิกส์), 2564)

จากการศึกษาสภาพปัญหาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้น โรงเรียนศิริกุลพิทยาสังเกตสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตวังทองหลาง กรุงเทพฯ พบว่า นักเรียนมีความกังวลและขาดความมั่นใจในการออกเสียงภาษาอังกฤษ ไม่กล้าแสดงออก กลัวออกเสียงผิด เนื่องจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่นักเรียนไม่ได้ใช้สื่อสารในชีวิตประจำวันกับครอบครัวหรือคนรอบข้าง ฉะนั้น ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้ประสบความสำเร็จ และเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้สามารถใช้ภาษาอังกฤษนั้น นักเรียนต้องเกิดแรงจูงใจและเกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาและพบว่าการจัดการเรียนรู้แบบเบรนทาร์เก็ต (Brain-targeted teaching model) นั้นเป็นการจัดการเรียนรู้ที่ Hardiman (2012) ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายพันธมิตรโรงเรียนในเมืองและประธานภาควิชาสหวิทยาการศึกษาที่มหาวิทยาลัยจอห์น ฮอปกินส์ (Johns Hopkins University School of Education Initiative) เป็นผู้พัฒนารูปแบบการเรียนรู้เบรนทาร์เก็ต โดยประกอบไปด้วยทั้งหมด 6 องค์ประกอบ คือ (1) การสร้างบรรยากาศทางอารมณ์เพื่อการเรียนรู้ (2) การสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ทางกายภาพ (3) การออกแบบประสบการณ์การเรียนรู้ (4) การจัดการเรียนรู้เพื่อให้เกิดความเชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ทักษะ และแนวคิด (5) ขยายความรู้และนำความรู้มาปรับใช้ และ (6) ประเมินผลการเรียนรู้ การจัดการเรียนรู้แบบเบรนทาร์เก็ตเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่มีลักษณะที่ให้ผู้เรียนสร้างอารมณ์เชิงบวกก่อนกระบวนการคิด ซึ่งจะส่งเสริมให้นักเรียนมีเจตคติที่ดี มีความสุข และเปิดใจต่อการพูดภาษาอังกฤษ โดยครูควรเปลี่ยนแปลงการเรียนการสอนให้เอื้อผู้เรียนให้ได้ใช้ภาษาอังกฤษในห้องเรียนมากขึ้น โดยข้อดีของการจัดการเรียนรู้แบบเบรนทาร์เก็ตนั้นจะเน้นจัดบรรยากาศในห้องเรียนให้เป็นกันเองเพื่อให้ นักเรียนเกิดความสบายใจและมีความสุขในห้องเรียน สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษา พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545 มาตรา 6 (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี) ที่ระบุว่า “การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข”

จากการศึกษาวิธีการสอนแบบโฟนิกส์และการจัดการเรียนรู้แบบเบรนทาร์เก็ตเป็นนวัตกรรมทางการศึกษาที่น่าสนใจ ผู้วิจัยจึงสนใจนำการจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์ร่วมกับการเรียนรู้แบบเบรนทาร์เก็ตมาแก้ไข ปัญหาการออกเสียงภาษาอังกฤษ ส่งเสริมความรู้คำศัพท์ และเสริมสร้างความสุขในการเรียนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เพื่อเป็นแนวทางให้ครูภาษาอังกฤษนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ทำให้นักเรียนเป็นคนเก่ง มีความสุข และสามารถนำความรู้ไปต่อยอดในการเรียนในอนาคตได้ แม้ในสถานการณ์อื่น ๆ นอกห้องเรียน

1.2 คำถามการวิจัย

1.2.1 การออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับการเรียนรู้แบบเบรนทาร์เกิดสูงกว่าก่อนเรียนหรือไม่

1.2.2 ความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับการเรียนรู้แบบเบรนทาร์เกิดสูงกว่าก่อนเรียนหรือไม่

1.2.3 ความสุขในการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับการเรียนรู้แบบเบรนทาร์เกิดอยู่ในระดับใด

1.3 วัตถุประสงค์การวิจัย

1.3.1 เพื่อเปรียบเทียบการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับการเรียนรู้แบบเบรนทาร์เกิดกับก่อนเรียน

1.3.2 เพื่อเปรียบเทียบความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับการเรียนรู้แบบเบรนทาร์เกิดกับก่อนเรียน

1.3.3 เพื่อศึกษาความสุขในการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับการเรียนรู้แบบเบรนทาร์เกิด

1.4 สมมติฐานการวิจัย

1.4.1 การออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับการเรียนรู้แบบเบรนทาร์เกิดสูงกว่าก่อนเรียน

1.4.2 ความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับการเรียนรู้แบบเบรนทาร์เกิดสูงกว่าก่อนเรียน

1.4.3 ความสุขในการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 อยู่ในระดับมาก

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

1.5.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

(1) ประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตวังทองหลาง กรุงเทพฯ จำนวน 11 โรงเรียน จำนวนนักเรียนทั้งหมด 552 คน

(2) กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนศิริกุลพิทยาสรรพ์ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตวังทองหลาง กรุงเทพฯ ที่เรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 1 ห้องเรียน มีจำนวนนักเรียน 21 คน ได้กลุ่มตัวอย่างจากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Sampling)

1.5.2 ตัวแปรที่ศึกษา

(1) ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับการเรียนรู้ แบบเบรนทาร์เก็ต

(2) ตัวแปรตาม ได้แก่

(2.1) การออกเสียงภาษาอังกฤษ

(2.2) ความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ

(2.3) ความสุขในการเรียน

1.5.3 ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มาจากรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้แก่ หัวข้อตัวอักษรและเสียงอ่าน ออกเสียงคำ สะกดคำและอ่านประโยคง่าย ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน

1.5.4 ขอบเขตด้านเวลา

ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 (เดือนมกราคม-กุมภาพันธ์ 2567) ตามแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 7 แผน รวมใช้เวลาทั้งสิ้น 15 ชั่วโมง

1.6 นิยามคำศัพท์เฉพาะ

วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ หมายถึง การจัดการเรียนรู้การออกเสียงภาษาอังกฤษอย่างถูกต้องตามหลักสัทศาสตร์ โดยเน้นที่การออกเสียงและการผสมเสียงของตัวอักษรในการอ่านคำศัพท์ ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญของผู้เรียนภาษาอังกฤษในการพัฒนาการออกเสียง ความรู้ด้านคำศัพท์ และการอ่านภาษาอังกฤษ วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ตามแนวทาง Jolly Phonics ของ Sue Lloyd มีหลักการ 5 ขั้นตอนดังนี้

1. เรียนรู้เสียงพยัญชนะ โดยจัดเสียงภาษาอังกฤษจำนวน 42 เสียงออกเป็น 7 กลุ่ม แต่ไม่ได้เรียงลำดับตามตัวอักษร

2. เรียนรู้เกี่ยวกับตัวอักษร เป็นการฝึกออกเสียงควบคู่ไปกับการเขียนตัวอักษรภาษาอังกฤษ

3. ประสมคำ เป็นการเรียนรู้การนำเสียงหลาย ๆ เสียงมาประกอบกันจนเกิดเป็นคำ

4. แยกเสียงคำ ฝึกความสามารถในการแยกเสียงพยัญชนะและสระจากคำศัพท์ที่ปรากฏ

5. คำที่ไม่เป็นไปตามกฎ (Tricky Words) เป็นการฝึกออกเสียงคำศัพท์ที่ไม่สามารถออกเสียงได้ตามหลักโฟนิกส์

การเรียนรู้แบบเบรนทาร์เก็ต หมายถึง การจัดการเรียนรู้ตามแนวทางของ Mariale Hardiman ที่มีหลักการสำคัญคือส่งเสริมผู้เรียนให้เรียนรู้อย่างสอดคล้องกับการทำงานของสมอง เกิดความคิดสร้างสรรค์ และพัฒนาทักษะการแก้ปัญหา อีกทั้งยังเป็นแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่สามารถส่งเสริมความสุขของผู้เรียน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนเป็นนักคิดอย่างสร้างสรรค์และพัฒนาทักษะศตวรรษที่ 21 โดยมีองค์ประกอบสำคัญ 6 องค์ประกอบ ดังนี้

1. การส่งเสริมอารมณ์เชิงบวกเพื่อการเรียนรู้ เป็นการเตรียมความพร้อมให้ผู้เรียนโดยจัดให้ผู้เรียนอยู่ในสภาวะผ่อนคลาย ใช้คำพูดเชิงบวกกับผู้เรียน พยายามลดความวิตกกังวลและความเครียด เน้นการทำงานกลุ่มเพื่อให้ผู้เรียนช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

2. การสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ทางกายภาพ เป็นการจัดสิ่งแวดล้อมรอบตัวผู้เรียนที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ เช่น ใช้แสงธรรมชาติในห้องเรียน เปิดเพลงที่ผ่อนคลายระหว่างเรียน ปรับเปลี่ยนการจัดที่นั่ง หรือปรับแต่งห้องเรียนให้เหมือนกับห้องศิลปะ

3. การสร้างประสบการณ์การเรียนรู้เพื่อให้เห็นภาพรวม เป็นการออกแบบการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนเห็นภาพใหญ่ (Big Picture) และเห็นความสัมพันธ์เชื่อมโยงระหว่างประเด็นหลัก หัวข้อใหญ่ และหัวข้อย่อย ซึ่งสอดคล้องกับการเก็บความจำระยะยาวของสมอง ผู้สอนอาจใช้ผังกราฟฟิกหรือผังมโนทัศน์เพื่อให้ผู้เรียนเชื่อมโยงสิ่งที่เรียนรู้และเกิดความคงทนในการจำ

4. การจัดการเรียนรู้เพื่อให้เกิดความเชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ทักษะ และแนวคิด เป็นการบูรณาการวิธีการสอนและเทคนิคการสอนเพื่อช่วยให้นักเรียนจดจำเนื้อหาสาระ มีส่วนร่วมกับบทเรียน และสามารถเรียกคืน (Retrieve) ความจำจากสมองได้

5. การขยายความรู้และนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ เป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนประยุกต์ใช้สิ่งที่เรียนให้สอดคล้องกับชีวิตประจำวัน หรือให้ผู้เรียนใช้ความคิดสร้างสรรค์กับสถานการณ์แปลกใหม่เพื่อพัฒนาการทำงาน of สมอง

6. การประเมินการเรียนรู้ เป็นการให้ข้อมูลป้อนกลับ (Feedback) กับผู้เรียนทันทีในเวลาที่เหมาะสม จะช่วยให้ผู้เรียนรู้จักจุดเด่น ข้อบกพร่อง และสามารถนำข้อมูลป้อนกลับไปพัฒนาการเรียนรู้ของตนเองได้

วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับการเรียนรู้แบบเบรนทาร์เก็ท หมายถึง การจัดการเรียนรู้ที่ผสมผสานวิธีการสอนแบบโฟนิกส์กับการเรียนรู้แบบเบรนทาร์เก็ท โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษอย่างถูกต้องตามหลักการ ผู้เรียนสามารถจดจำคำศัพท์และความหมายได้ และส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษ ทั้งนี้ ผู้วิจัยสังเคราะห์ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับการเรียนรู้แบบเบรนทาร์เก็ทออกเป็น 6 ขั้นตอน ได้แก่

ขั้นที่ 1 กระตุ้นความสนใจ เป็นขั้นนำเข้าสู่บทเรียนเพื่อเตรียมความพร้อมนักเรียน และสร้างบรรยากาศการเรียนรู้โดยการเปิดเพลงโฟนิกส์ และแนะนำกลุ่มเสียงพยัญชนะที่นักเรียนจะต้องเรียนรู้ด้วยการใช้ผังกราฟฟิก (สอดคล้องกับองค์ประกอบที่ 1 การส่งเสริมอารมณ์เชิงบวกเพื่อการเรียนรู้ และองค์ประกอบที่ 2 การสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ทางกายภาพ)

ขั้นที่ 2 เรียนรู้เสียงและตัวอักษร เป็นขั้นที่ครูแนะนำเสียงตัวอักษรตามกลุ่มพยัญชนะที่ละเสียง โดยใช้สื่อประเภทรูปภาพเพื่อให้เด็กนักเรียนเห็นตัวอักษร และการแสดงท่าทางประกอบการออกเสียงเพื่อให้สามารถเชื่อมโยงเสียงกับคำศัพท์ (สอดคล้องกับองค์ประกอบของเบรนทาร์เก็ท องค์ประกอบที่ 3 การสร้างประสบการณ์การเรียนรู้เพื่อให้เห็นภาพรวม และสอดคล้องกับวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ ขั้นที่ 1 เรียนรู้เสียงพยัญชนะ)

ขั้นที่ 3 ฝึกฝนประสมคำ เป็นขั้นที่นักเรียนฝึกออกเสียงไปพร้อมกับฝึกเขียนตัวอักษรนั้น ๆ จากนั้นนักเรียนจะฝึกการประสมเสียงพยัญชนะและสระเข้าด้วยกัน พร้อมกับการเรียนรู้ความหมายของคำศัพท์ (สอดคล้องกับองค์ประกอบของเบรนท์ทาร์เก็ต องค์ประกอบที่ 4 การจัดการเรียนรู้เพื่อให้เกิดความเชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ทักษะ และแนวคิด และสอดคล้องกับวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ ขั้นที่ 2 เรียนรู้เกี่ยวกับตัวอักษรและขั้นที่ 3 ประสมคำ)

ขั้นที่ 4 ฝึกฝนแยกเสียงคำ เป็นขั้นที่เกิดขึ้นเมื่อนักเรียนเข้าใจวิธีการประสมคำต่าง ๆ ได้แล้ว นักเรียนจะสามารถแยกเสียงของคำศัพท์นั้น ๆ ออกเป็นเสียงพยัญชนะและสระได้ (สอดคล้องกับองค์ประกอบที่ 4 การจัดการเรียนรู้เพื่อให้เกิดความเชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ทักษะ และแนวคิด และสอดคล้องกับวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ ขั้นที่ 4 แยกเสียงคำ)

ขั้นที่ 5 รู้จัก Tricky Words เป็นขั้นที่ครูแนะนำคำที่ไม่สามารถออกเสียงได้ตามหลักการของโฟนิกส์ ซึ่งคำศัพท์ทั้งหมดที่คัดเลือกมาสอนจะเป็นคำศัพท์ที่นักเรียนสามารถนำไปใช้ได้เป็นประจำวัน (สอดคล้องกับองค์ประกอบที่ 5 การขยายความรู้และนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ และสอดคล้องกับวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ ขั้นที่ 5 คำที่ไม่เป็นไปตามกฎ หรือ Tricky Words)

ขั้นที่ 6 สรุปรบทเรียน ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปความรู้เกี่ยวกับเสียงของตัวอักษร การประสมเสียง และแยกเสียง และ Tricky Words พร้อมกับการให้ข้อมูลป้อนกลับเพื่อให้นักเรียนรู้จุดเด่นและจุดที่ควรพัฒนาของตนเอง และเพื่อให้เกิดอารมณ์เชิงบวกและความสุขในการเรียน (สอดคล้องกับองค์ประกอบที่ 6 การประเมินการเรียนรู้)

การออกเสียงภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถในการเปล่งเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษตามตัวอักษรที่สายตามองเห็น และผสมเสียงออกมาเป็นคำอ่านได้อย่างถูกต้อง สามารถประเมินได้โดยแบบทดสอบการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งอิงคำศัพท์มาจากแบบเรียน Jolly Phonics ใช้คำศัพท์ 1 พยางค์ จำนวนทั้งหมด 20 คำ หากนักเรียนออกเสียงคำศัพท์ถูกต้องจะได้ 1 คะแนน หากออกเสียงผิดจะได้ 0 คะแนน

ความรู้คำศัพท์ หมายถึง ความสามารถในการจำคำศัพท์ สามารถสะกดคำ และระบุความหมายของคำศัพท์นั้น ความรู้คำศัพท์สามารถประเมินได้ด้วยแบบทดสอบความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นแบบปรนัยเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวนทั้งหมด 20 ข้อ ตอบถูกต้องได้ 1 คะแนน ตอบผิดได้ 0 คะแนน

ความสุขในการเรียน หมายถึง อารมณ์เชิงบวกที่เกิดจากการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการเรียนรู้แบบเบรนท์ทาร์เก็ต ความสุขในการเรียนสามารถประเมินได้จากแบบสอบถามความสุขในการเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยแบ่งออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ด้านนักเรียน ด้านการจัดการเรียนรู้ และด้านบรรยากาศในการเรียน รวมทั้งรวมทั้งหมด 10 ข้อ ประเมินโดยใช้มาตรประมาณค่า 3 ระดับ คือ ระดับ 3 มีความสุขมาก ระดับ 2 มีความสุขปานกลาง และ ระดับ 1 มีความสุขน้อย

1.7 ประโยชน์ที่ได้รับ

1.7.1 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ได้พัฒนาการออกเสียงภาษาอังกฤษอย่างถูกต้องตามหลักโฟนิกส์

1.7.2 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษที่สัมพันธ์กับการออกเสียงอย่างสามารถจดจำคำศัพท์และความหมายได้

1.7.3 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษ

1.7.4 เป็นแนวทางสำหรับครูภาษาอังกฤษในการนำวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับการเรียนรู้แบบเบรนทาร์เก็ตไปปรับใช้ในการจัดการเรียนรู้ของตนเอง

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่องการพัฒนาการออกเสียงภาษาอังกฤษ ความรู้คำศัพท์ และการเสริมสร้างความสุขในการเรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับการเรียนรู้แบบเบรนทาร์เก็ตสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้ศึกษาทฤษฎี แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ ดังนี้

2.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

2.1.1 หลักการ

2.1.2 จุดมุ่งหมาย

2.1.3 ตัวชี้วัดสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

2.1.3 การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้

2.2 วิธีการสอนแบบโฟนิกส์

2.2.1 ความเป็นมาของการสอนแบบโฟนิกส์

2.2.2 ความสำคัญของโฟนิกส์

2.2.3 วิธีการสอนแบบโฟนิกส์

2.2.4 วิธีการประเมินการสอนแบบโฟนิกส์

2.2.5 แบบเรียน Jolly Phonics

2.3 การเรียนรู้แบบเบรนทาร์เก็ต

2.3.1 ประวัติและความเป็นมาของการเรียนรู้แบบเบรนทาร์เก็ต

2.3.2 สมอกับการเรียนรู้

2.3.3 องค์ประกอบของการเรียนรู้แบบเบรนทาร์เก็ต

2.3.4 ประโยชน์ของการเรียนรู้แบบเบรนทาร์เก็ต

2.3.5 การบูรณาการการสอนแบบโฟนิกส์และการเรียนรู้แบบเบรนทาร์เก็ต

2.4 การออกเสียงภาษาอังกฤษ

2.4.1 ความสำคัญของการออกเสียงภาษาอังกฤษ

2.4.2 เสียงภาษาอังกฤษ

2.4.3 วิธีสอนการออกเสียงภาษาอังกฤษ

2.4.4 การประเมินการออกเสียงภาษาอังกฤษ

2.5 คำศัพท์ภาษาอังกฤษ

2.5.1 ความสำคัญของคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

2.5.2 ประเภทของคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

2.5.3 วิธีสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

2.5.4 การวัดความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ

2.6 ความสุขในการเรียน

2.6.1 ความหมายและความสำคัญของความสุขในการเรียน

2.6.2 ปัจจัยที่มีผลต่อความสุขในการเรียน

2.6.3 วิธีเสริมสร้างความสุขในการเรียน

2.6.4 การประเมินความสุขในการเรียน

2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.7.1 งานวิจัยในประเทศ

2.7.2 งานวิจัยต่างประเทศ

2.8 กรอบแนวคิดในการวิจัย

2.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาต่างประเทศ

หลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) จัดทำขึ้นเพื่อแสดงให้เห็นกรอบทิศทางในการจัดทำหลักสูตรของสถานศึกษาและการจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนานักเรียนทุกระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานให้มีความรู้ ความสามารถ และมีทักษะสำหรับการดำรงชีวิตในสังคมพร้อมรับมือกับความเปลี่ยนแปลง มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก สามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ และแสวงหาความรู้เพื่อพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต ซึ่งหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานนี้ได้กำหนดหลักการ จุดหมาย และการวัดและการประเมินผล ดังนี้

2.1.1 หลักการ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีหลักการที่สำคัญ ดังนี้

(1) เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติ มีจุดหมายและมาตรฐานการเรียนรู้ เป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณธรรมบนพื้นฐานของความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสากล

(2) เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อปวงชนที่ประชาชนทุกคนมีโอกาสได้รับการศึกษาอย่างเสมอภาคและมีคุณภาพ

(3) เป็นหลักสูตรการศึกษาที่สนองการกระจายอำนาจ ให้สังคมส่วนร่วมในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น

(4) เป็นหลักสูตรการศึกษาที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นทั้งด้านสาระการเรียนรู้ เวลาและการจัดการเรียนรู้

(5) เป็นหลักสูตรการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

(6) เป็นหลักสูตรการศึกษาสำหรับการศึกษาในระบบ นอกระบบ และตามอัธยาศัยครอบคลุมทุกกลุ่ม เป้าหมาย สามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้ และประสบการณ์

2.1.2 จุดมุ่งหมาย

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ จึงกำหนดเป็นจุดมุ่งหมายเพื่อให้เกิดกับผู้เรียน เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้

(1) มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยและปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

(2) มีความรู้ ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยี และมีทักษะชีวิต

(3) มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัย และรักการออกกำลังกาย

(4) มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคม และอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

2.1.3 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างประเทศชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ตัวชี้วัด: สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐานที่ ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ต 1.1 ป.3/1 ปฏิบัติตามคำสั่ง และคำขอร้องง่าย ๆ ที่ฟังหรืออ่าน

ต 1.1 ป.3/2 อ่านออกเสียงคำ สะกดคำ อ่านกลุ่มคำ ประโยค และบทพูดเข้าจังหวะ (Chant) ง่าย ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน

ต 1.1 ป.3/3 เลือก/ระบุภาพหรือสัญลักษณ์ตรงตามความหมายของกลุ่มคำและประโยคที่ฟัง

ต 1.1 ป.3/4 ตอบคำถามจากการฟังและอ่านประโยคบทสนทนา และนิทานง่าย ๆ

ตัวชี้วัด: สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสารมาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ต 1.2 ป.3/1 พูดโต้ตอบด้วยคำสั้น ๆ ง่าย ๆ ในการสื่อสารระหว่างบุคคลตามแบบที่ฟัง

ต 1.2 ป.3/2 ใช้คำสั่งและคำขอร้องง่าย ๆ ตามแบบที่ฟัง

ต 1.2 ป.3/3 บอกความต้องการง่าย ๆ ของตนเองตามแบบที่ฟัง

ต 1.2 ป.3/4 พูดขอและให้ข้อมูลง่าย ๆ เกี่ยวกับตนเองและเพื่อนตามแบบที่ฟัง

ต 1.2 ป.3/5 บอกความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ใกล้ตัว หรือกิจกรรมต่าง ๆ ตามแบบที่ฟัง

ตัวชี้วัด: สาระที่ 1 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

ต 1.3 ป.3/1 พูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว

ต 1.3 ป.3/2 จัดหมวดหมู่คำตามประเภทของบุคคล สัตว์ และสิ่งของตามที่ฟังหรืออ่าน

ตัวชี้วัด: สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

ต 2.1 ป.3/1 พูดและทำท่าประกอบตามมารยาทสังคม/วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

ต 2.1 ป.3/2 บอกชื่อและคำศัพท์เกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลองและชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา

ต 2.1 ป.3/3 เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับวัย

ตัวชี้วัด: สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรมมาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

ต 2.2 ป.3/1 บอกความแตกต่างของเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ และประโยคง่าย ๆ ของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย

ตัวชี้วัด: สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

ต 3.1 ป.3/1 บอกคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

ตัวชี้วัด: สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

ต 4.1 ป.3/1 ฟัง/พูด ในสถานการณ์ง่าย ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน

ตัวชี้วัด: สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ ประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

ต 4.2 ป.3/1 ใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อรวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องใกล้ตัว

2.1.4 การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

(1) การตัดสิน การให้ระดับและการรายงาน

(1.1) การตัดสินผลการเรียน

ในการตัดสินผลการเรียนของกลุ่มสาระการเรียนรู้ การอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนนั้น ผู้สอนต้องคำนึงถึงการพัฒนาผู้เรียนแต่ละคนเป็นหลัก และต้องเก็บข้อมูลผู้เรียนทุกด้านอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่องในแต่ละภาคเรียน รวมทั้งสอนซ่อมเสริมผู้เรียนให้พัฒนาจนเต็มตามศักยภาพ

ระดับประถมศึกษา

- 1) ผู้เรียนต้องมีเวลาเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของเวลาเรียนทั้งหมด
- 2) ผู้เรียนต้องได้รับการประเมินทุกตัวชี้วัดและผ่านตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด
- 3) ผู้เรียนต้องได้รับการตัดสินผลการเรียนทุกรายวิชา

4) ผู้เรียนต้องได้รับการประเมิน และมีผลประเมินผ่านตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนดในการอ่าน คิด วิเคราะห์และเขียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

(1.2) การให้ระดับผลการเรียน

ระดับประถมศึกษา ในการตัดสินเพื่อให้ระดับผลการเรียนรายวิชา สถานศึกษาสามารถให้ระดับผลการเรียนหรือระดับคุณภาพการปฏิบัติของผู้เรียนเป็นระบบตัวเลข ระบบตัวอักษร ระบบร้อยละ หรือระบบที่ใช้คำสำคัญสะท้อนมาตรฐาน

การประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์นั้น ให้มีระดับผลการประเมินดีเยี่ยม ดี ผ่าน และไม่ผ่าน

การประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน จะต้องพิจารณาทั้งเวลาการเข้าร่วมกิจกรรม การปฏิบัติกิจกรรม และผลงานของผู้เรียน ตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด และให้ผลการเข้าร่วมกิจกรรมเป็นผ่าน และไม่ผ่าน

(1.3) การรายงานผลการเรียน

การรายงานผลการเรียนเป็นการสื่อสารให้ผู้ปกครองและผู้เรียนทราบความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของผู้เรียน ซึ่งสถานศึกษาต้องสรุปผลการประเมินและจัดทำเอกสารรายงานให้ผู้ปกครองทราบเป็นระยะ ๆ หรือน้อยกว่าภาคเรียนละ 1 ครั้ง

การรายงานผลการเรียนสามารถรายงานเป็นระดับคุณภาพการปฏิบัติของผู้เรียนที่สะท้อนมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้

(2) เกณฑ์การจบการศึกษา

หลักสูตรแกนกลางศึกษาขั้นพื้นฐาน กำหนดเกณฑ์กลางสำหรับการจบการศึกษาเป็น 3 ระดับ คือ ระดับประถมศึกษา ดังนี้

(2.1) เกณฑ์การจบระดับประถมศึกษา

(2.1.1) ผู้เรียนเรียนรายวิชาพื้นฐาน และรายวิชา/กิจกรรมเพิ่มเติมตามโครงสร้างเวลาเรียนที่หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนด

(2.1.2) ผู้เรียนต้องมีผลการเรียนประเมินรายวิชาพื้นฐานผ่านเกณฑ์การประเมินตามที่สถานศึกษากำหนด

(2.1.3) ผู้เรียนมีผลการประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียนในระดับผ่านเกณฑ์การประเมินตามที่สถานศึกษากำหนด

(2.1.4) ผู้เรียนมีผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ในระดับผ่านเกณฑ์การประเมินตามที่สถานศึกษากำหนด

(2.1.5) ผู้เรียนเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนและมีผลการประเมินผ่านเกณฑ์การประเมินตามที่สถานศึกษากำหนด

ในการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ดังนี้ สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐานที่ ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล ประกอบไปด้วย ต 1.1 ป.3/2 อ่านออกเสียง

คำ สะกดคำ อ่านกลุ่มคำ ประโยค และบทพูดเข้าจังหวะ (Chant) ง่าย ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน และ ต 1.1 ป.3/3 เลือก/ระบุภาพหรือสัญลักษณ์ตรงตามความหมายของกลุ่มคำและประโยคที่ฟัง และสาระที่ 4 ภาษาด้วยความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ ประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก ต 4.2 ป.3/1 ใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อรวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องใกล้ตัว

2.2 วิธีการสอนแบบโฟนิกส์

2.2.1 ความเป็นมาของการสอนแบบโฟนิกส์

Hodgson et al. (2018) ได้กล่าวถึงความเป็นมาในการสอนแบบโฟนิกส์ในสหราชอาณาจักรว่า การสอนโฟนิกส์และการอ่านในเริ่มแรกนั้นเริ่มต้นตั้งแต่หนังสือของ Rudolph Flesch ที่ชื่อว่า Why Johnny Can't Read ตีพิมพ์ในปี 1955 และหลังจากนั้นเกิดการวิจารณ์กันอย่างมากมายเกี่ยวกับประสิทธิภาพของวิธีการสอนต่าง ๆ ที่ใช้ในการสอนให้นักเรียนอ่าน รัฐบาลของสหราชอาณาจักรรวมไปถึงบางประเทศได้ส่งเสริมให้มีการสอนโฟนิกส์แบบสังเคราะห์ เนื่องจากเป็นวิธีที่จะนำไปสู่ความสำเร็จในการฝึกอ่านให้เด็กเล็ก โดยวิธีการนี้นักเรียนจะได้เรียนรู้เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยเสียงและตัวอักษร-เช่น การออกเสียงแต่ละหน่วยเสียงของคำว่า shop /sh/-/o/-/p/ หลังจากนั้นจะเป็นวิธีการผสมหน่วยเสียงทั้งหมดเพื่อสร้างคำ โฟนิกส์แบบสังเคราะห์จะมีการสอนแยกและมีความสำคัญมากที่สุด โรงเรียนประถมศึกษาที่ดีที่สุดในประเทศอังกฤษสอนเด็กนักเรียนทุกคนอ่านได้จริง ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความสำเร็จในการอ่านแบบสะกดคำโดยใช้วิธีการโฟนิกส์ ในเดือนเมษายน ปี 2011 โรงเรียนประถมศึกษาต่าง ๆ ในสหราชอาณาจักรได้รับเงินทุนจากรัฐบาลในการจัดซื้อสื่อต่าง ๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในโปรแกรมการสอนโฟนิกส์ และในเดือนกันยายนของปีเดียวกันนั้น รัฐบาลได้ประกาศว่า จะเริ่มออกแบบระเบียบในการทดสอบด้านโฟนิกส์กับเด็ก ๆ ชั้นปีที่ 4 และจะนำมาใช้ทันที โดยเริ่มดำเนินการครั้งแรกในปี 2011-2012 เพื่อพิสูจน์ว่านักเรียนทุกคนได้รับการสอนโฟนิกส์ตามวัยและเหมาะสม ในส่วน of นักเรียนที่ไม่ประสบความสำเร็จนี้ควรได้รับการส่งเสริมเป็นพิเศษจากทางโรงเรียน เพื่อพัฒนาทักษะและเพื่อที่จะได้รับโอกาสในการทดสอบโฟนิกส์ใหม่อีกครั้ง แต่ถึงอย่างไรก็ตามการสอนโฟนิกส์แบบสังเคราะห์ในการอ่านเด็กชั้นปีที่ 1 ในโรงเรียนประถมศึกษานั้นยังไม่ได้การตอบรับอย่างกว้างขวางจากครูและนักวิชาการ การสอนแบบโฟนิกส์ได้รับการต่อต้าน เนื่องจากเป็นวิธีการสอนที่มุ่งเน้นการรวมคำศัพท์ที่ไม่มีจริงเข้าด้วยกัน การสอนแบบโฟนิกส์มีวัตถุประสงค์เพื่อทดสอบการนำความสัมพันธ์ของรูปตัวอักษรแต่ละตัวและเสียงของตัวอักษรที่ได้เรียนไปใช้ในการอ่าน แต่ผลจากการตอบแบบสอบถามของโรงเรียนต่าง ๆ ที่สร้างขึ้นโดยมหาวิทยาลัย Sheffield Hallam ในฐานะตัวแทนของสมาคมด้านภาษาของสหราชอาณาจักร ได้ผลว่า ผู้ตอบแบบสอบถามไม่เห็นด้วยกับการสอนให้เด็ก ๆ พยายามทำความเข้าใจในสิ่งที่เด็ก ๆ อ่าน โดยมีการโต้แย้งว่า “การอ่านมีมากกว่าการสอนโฟนิกส์”

ต่อมา Walker et al. (2013) ได้ทำการสำรวจผู้ประสานงานในด้านภาษา จำนวน 844 คน และครูที่สอนเด็กนักเรียนชั้นปีที่ 1 จำนวน 904 คน และสัมภาษณ์คณะครูในโรงเรียนประถมจำนวน 14 โรงเรียน และผลปรากฏว่า ครูสอนโฟนิกส์นักเรียนชั้นปีที่ 1 มากกว่าร้อยละ 90 และชั้นปีที่ 2 ได้รับการสอนแบบโฟนิกส์

เพิ่มมากขึ้นโดยใช้ตัวอักษรและเสียงในโปรแกรมการสอน อีกทั้ง มีครูมากกว่าร้อยละ 53 ที่สอนโดยใช้โปรแกรมการสอนโฟนิกส์แบบสังเคราะห์ที่เป็นอย่างระบบเป็นวิธีหลัก ครูมีเจตคติทางบวกเกี่ยวกับการสอนแบบโฟนิกส์ซึ่งเป็นวิธีการสอนในการอ่านและช่วยพัฒนาการอ่านในระยะเริ่มแรก การสอนโฟนิกส์นั้นทำให้ครูสนุกสนานในการสอนเด็กออกเสียงโดยเริ่มจากการออกเสียงที่ง่ายที่สุดไปสู่การผสมตัวอักษรที่ความซับซ้อน โดยผลการสำรวจนั้น ปรากฏว่า 9 ใน 10 คนของผู้ประสานงานด้านภาษา พบว่า ควรใช้วิธีการสอนที่หลากหลายเพื่อสอนให้เด็กสามารถถอดรหัสคำศัพท์ โดยผู้เขียนได้สนับสนุนการสอนแบบโฟนิกส์เป็นระบบในระดับประถมศึกษา

2.2.2 ความสำคัญของโฟนิกส์

งานวิจัยจำนวนมากได้ศึกษาเกี่ยวกับความสำคัญในการสอนแบบโฟนิกส์ เกี่ยวกับความสัมพันธ์ของเสียงและการสะกดคำ ที่นักวิจัยหลายท่านได้กล่าวถึงความสำคัญของการสอนโฟนิกส์ ดังต่อไปนี้

Blevins (2001) ได้กล่าวว่า กระบวนการอ่านนั้นต้องอาศัยความเอาใจใส่ของผู้อ่านในแต่ละตัวอักษรในคำศัพท์โดยการสอนแบบโฟนิกส์นั้นจะช่วยให้นักเรียนได้ฝึกที่ตัวอักษรหรือการสะกดคำและตัวแทนเสียงแต่ละเสียงของตัวอักษรเพื่อสร้างคำขึ้นมา โดยเน้นการวิเคราะห์คำศัพท์ ความเอาใจใส่ในรูปแบบการสะกดคำศัพท์นั้นมีความจำเป็นสำหรับนักอ่านในการสะสมคำศัพท์ในความจำและช่วยให้นักอ่านสะกดคำที่ดีขึ้น เพราะรูปแบบการสะกดคำทั่วไปในภาษาอังกฤษมีความสำคัญต่อการเรียนรู้

Lloyd (1998) ได้กล่าวว่า การสอนโฟนิกส์ช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านสะกดคำ การอ่านและการเขียนมีความสัมพันธ์กัน ขณะที่การสอนโฟนิกส์คือ การรวมเสียงต่าง ๆ เข้าด้วยกัน การสะกดคำนักเรียนต้องจับคู่การสะกดคำกับเสียงที่ได้ยินในคำศัพท์ ถ้านักเรียนสะกดคำได้ดีนักเรียนจะเป็นนักอ่านที่ดีเพราะการสะกดคำและการอ่านนั้นอยู่บนรากฐานความรู้เดียวกัน การสอนแบบโฟนิกส์เป็นเครื่องมือสำคัญในการสะกดคำ เนื่องจากการเน้นรูปแบบการสะกดคำ ถ้าหากสะกดคำได้นักเรียนจะไม่ต้องท่องจำคำศัพท์ นักเรียนจะนำความรู้ที่ได้เรียนรู้จากโฟนิกส์และคลังคำศัพท์ที่มีอยู่ไปใช้ได้

Lesgold and Renick (1982) กล่าวว่า การสอนแบบโฟนิกส์นั้นเป็นส่วนประกอบที่สำคัญในการสอนอ่านเริ่มต้น โดยมีวัตถุประสงค์ของการสอนคือสอนให้เด็ก ๆ ได้อ่านอย่างถูกต้อง เข้าใจ คล่องแคล่ว และมีความสุข รวมถึงสามารถออกเสียงคำศัพท์ได้อย่างชัดเจน

ณัฐนันท์ นิเวศน์วรการ และคณะ (2561) กล่าวถึงความสำคัญของโฟนิกส์ว่า สามารถให้นักเรียนมีความตระหนักรู้ทางเสียง เนื่องจากช่วยให้ผู้เรียนได้แยกแยะหน่วยเสียง (Phoneme) ทำให้นักเรียนเข้าใจถึงระบบความสัมพันธ์ระหว่างเสียงและตัวอักษร และหลังจากที่นักเรียนได้ฝึกฝนในการแยกแยะหน่วยเสียงเป็นที่คล่องแคล่ว นักเรียนจะสามารถออกเสียงได้อย่างคล่องแคล่วทั้ง คำศัพท์ และประโยคได้ นอกจากนี้การสอนแบบโฟนิกส์นั้นสามารถจัดรูปแบบกิจกรรมได้อย่างหลากหลายและมีความสนุกสนาน เช่น กิจกรรมเพลง กิจกรรมแยกเสียงคำศัพท์ที่ได้ยิน เป็นต้น กิจกรรมเหล่านี้จะสร้างความท้าทายให้กับนักเรียนได้เป็นอย่างดี โดยถ้าหากจัดกิจกรรมในรูปแบบการแข่งขัน นักเรียนจะยิ่งมีความสนุกสนานและตื่นเต้น และจะส่งผลให้นักเรียนมีความตั้งใจมากขึ้น ส่งเสริมการเรียนรู้และสร้างบรรยากาศในห้องเรียนให้น่าเรียนมากยิ่งขึ้น

สุชาติ ปรีวัตร และคณะ (2566) ระบุว่า การจัดการเรียนรู้โฟนิิกส์นั้น ส่งเสริมการอ่านออกเสียง คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนให้สูงขึ้นได้ มีความรู้คำศัพท์เพิ่มมากขึ้น และจดจำคำศัพท์ได้นานขึ้น โดยการจัดกิจกรรมตามกลุ่มเสียง และให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการร้องเพลงและเล่นเกม จึงทำให้นักเรียนเกิด ความสนุกสนานและมีความต้องการใฝ่เรียนรู้เพิ่มมากขึ้น ทำให้มีความสามารถในการใช้ภาษาดีขึ้น

จากที่นักศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงความสำคัญของการสอนแบบโฟนิิกส์ สามารถสรุปได้ ดังนี้ การสอนโฟนิิกส์นั้นช่วยให้นักเรียนฝึกการอ่านโดยการถอดรหัสเสียงของแต่ละอักษร ไปสู่การการออกเสียง และผสมเสียงออกมาเป็นคำศัพท์ นักเรียนจะมีความเข้าใจในการอ่านออกเสียงเนื่องจากนักเรียนเข้าใจถึง ระบบความสัมพันธ์ระหว่างเสียงและตัวอักษร และยังช่วยในเรื่องของการสะกดคำที่จะส่งผลให้นักเรียน สามารถสะกดคำเขียนออกมาได้โดยวิเคราะห์เสียงคำศัพท์และไม่ต้องท่องจำคำศัพท์

2.2.3 วิธีการสอนแบบโฟนิิกส์

วิธีการสอนโฟนิิกส์มีหลายวิธีทั้งคล้ายคลึงและแตกต่างกันออกไป ซึ่งนักการศึกษาหลายท่านได้ กล่าวถึงวิธีการสอนโฟนิิกส์ไว้ดังนี้

Savage (2006) ระบุว่า การสอนแบบโฟนิิกส์มีหลายวิธี ดังต่อไปนี้

1. การสอนโฟนิิกส์แบบตรงหรือแบบระบบ วิธีนี้เป็นการยึดหลักการเรียงตามลำดับตัวอักษร การสอน ความสัมพันธ์ของสัญลักษณ์ของเสียงที่ถูกตัด เช่น m อ่านออกเสียง /m/ เป็นต้น นักเรียนจะได้รู้ ความสัมพันธ์ในการสมสัญลักษณ์ของเสียงเดี่ยวเพื่อรวมเป็นพยางค์และคำ โดยวิธีการนี้นั้นมีจุดมุ่งหมายคือให้ นักเรียนมีทักษะการถอดรหัสต่าง ๆ ได้โดยอัตโนมัติ โดยวิธีการสอนนี้จะแตกต่างจากวิธีการสอนอื่น ๆ เนื่องจากวิธีการนี้อาศัยไวยากรณ์หลายด้านซึ่งมีการบูรณาการกระบวนการได้ยิน มองเห็น ความสามารถในการรับรู้ การเคลื่อนไหว และการสัมผัส โดยจะมีระบบการเขียนและการจัดลำดับอย่างละเอียด มีการใช้บัตร ภาพที่มีสีสัน และมีระบบการทำเครื่องหมายการออกเสียง โดยนักเรียนจะได้รับการฝึกทักษะในการถอดรหัส ต่าง ๆ จากรายการคำศัพท์หรือหนังสือภาษาที่มีการตรวจสอบอย่างเข้มงวด เพื่อความสอดคล้องของ สัญลักษณ์ของเสียง

2. การสอนโฟนิิกส์แบบบูรณาการ วิธีนี้เป็นวิธีการสอนที่นำเสนอความสัมพันธ์ของสัญลักษณ์โดยตรง แต่การสอนแบบโฟนิิกส์จะเป็นแค่ส่วนหนึ่งของโปรแกรมในชั้นเรียนทั้งหมด ซึ่งอาจรวมถึงผู้อ่านแรกเริ่ม ในงาน เขียนของนักเรียน โดยนักเรียนจะได้ฝึกเรื่องขององค์ประกอบของความสัมพันธ์ของสัญลักษณ์ของเสียงใน หนังสือแบบฝึกหัด ตัวอย่างเช่น ประเภทของคำศัพท์และการสร้างแบบฝึกหัดและกิจกรรมอื่น ๆ ที่ส่งเสริมให้ เกิดการเรียนรู้ระบบการสะกดคำ นักเรียนจะได้รับการสอนรายการคำศัพท์ที่มีองค์ประกอบของโฟนิิกส์ คือ การผสมคำ อักษรคู่ออกเสียงเดี่ยว สระเสียงสั้นสระอักษรคู่ออกเสียง และมีหลายเสียง และองค์ประกอบอื่น ๆ โดย นักเรียนจะได้เรียนรู้ความสัมพันธ์ของเสียง การสอนแบบบูรณาการเป็นส่วนหนึ่งของโปรแกรมภาษาทั้งหมดใน ชั้นเรียน เมื่อมีการแบ่งเวลาในการเรียนภาษาอาจจะมีการหยุดสอนโฟนิิกส์และการฝึกไว้ก่อน วิธีการสอนนี้ เหมาะกับการสอนอ่านและเขียน

3. การสอนโฟนิิกส์แบบฝังแน่น วิธีนี้เป็นการสอนความสัมพันธ์ของสัญลักษณ์ของเสียงที่สร้าง ประสบการณ์ใจการอ่านจริง โดยไม่ได้มีจุดประสงค์การพัฒนาทักษะใดทักษะหนึ่งโดยเฉพาะ นักเรียนจะได้

เรียนโฟนิกส์ขณะอ่านและเขียน เช่น ให้นักเรียนดูตัวอักษร r-/r/ จาก Ron และสร้างบทเรียนครอบครัว คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับเครื่องหมายเสียง -en การสอนโฟนิกส์แบบฝังแน่นจะไม่เริ่มต้นที่องค์ประกอบของ สัญลักษณ์เสียง แต่จะเริ่มจากเรื่องราวและสร้างโฟนิกส์ให้เป็นบทเรียน วิธีการสอนนี้จะบูรณาการกับการอ่านจริงและประสบการณ์การเขียนโดยจะไม่มีโครงสร้างเหมือนวิธีการสอนอื่น ๆ และถึงแม้ว่าการเรียนรู้ความสัมพันธ์ของสัญลักษณ์ของเสียงไม่ใช่จุดเริ่มต้นในการเรียนของบทเรียน แต่โฟนิกส์วิธีนี้เป็นวิธีการสอนแบบมีประสิทธิภาพในการใช้เป็นวิธีการสอนประสบการณ์อ่านจริง

ในส่วนของ *ความสำคัญและเทคนิคการสอน Phonics (โฟนิกส์) (2564)* ได้ระบุว่า การสอนแบบโฟนิกส์นั้นมีทั้งหมด 4 ประเภท โดยมีวิธีการดังนี้

1. การสอนโฟนิกส์แบบสังเคราะห์ คือ การสอนโดยแยกคำออกเป็นหน่วยเสียงให้เป็นหน่วยที่เล็กที่สุดเพื่อแสดงให้นักเรียนเห็นวิธีการระบุหน่วยเสียงทั้งหมดในคำ จับคู่กับตัวอักษร และสะกดคำได้อย่างถูกต้อง
2. การสอนโฟนิกส์แบบการออกเสียงเชิงวิเคราะห์ คือ การที่ครูเน้นให้ผู้เรียนวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวอักษรและเสียงในคำที่นักเรียนได้เรียนรู้ก่อนหน้านี้เพื่อหลีกเลี่ยงการออกเสียงแบบแยกเสียง
3. การสอนโฟนิกส์แบบอะนาล็อก เป็นวิธีการที่ผู้เรียนจะได้รับการสอนให้ใช้คำศัพท์ที่เคยเรียนไปแล้วเพื่ออ่านและถอดรหัสคำที่ไม่รู้หรือเคยเรียน โดยวิธีการนี้นั้นจะช่วยให้นักเรียนเสริมสร้างทักษะในการเชื่อมโยงความรู้เก่าและความรู้ใหม่ได้
4. การสอนโฟนิกส์แบบโฟนิกส์ในตัว คือ การสอนทักษะโฟนิกส์โดยให้นักเรียนลงมือปฏิบัติจริง หรือการให้นักเรียนอ่านด้วยตนเองโดยใช้ความรู้โฟนิกส์ที่ตนมีมาใช้ในการอ่าน

Jolly Phonics (n.d.) ได้จัดเสียงตัวอักษรเป็นกลุ่มเสียงอย่างเป็นระบบหรือแบบ Synthetic ระบุถึงรายละเอียดขั้นตอนการสอนโฟนิกส์ไว้ดังนี้

1. การสอนเสียงของตัวอักษร คือ นักเรียนจะได้รับการสอนเสียงของตัวอักษรทั้งหมด 42 เสียงในรูปแบบ 1. หนึ่งเสียงหนึ่งตัวอักษร เช่น /a/, /b/, /c/ หรือ หนึ่งเสียงสองตัวอักษร เช่น /ck/, /oo/, /ch/, /ee/ หรือ /th/ เป็นต้น โดยการสอนเสียงของตัวอักษรนั้นจะถูกนำเสนอในรูปแบบการกระทำ เรื่องราว หรือเพลงที่สนุกสนาน การสอนเสียงของตัวอักษรนั้นจะแบ่งตัวอักษรทั้งหมด 7 กลุ่ม กลุ่มละ 6 ตัวอักษร สอนสัปดาห์ละ 4-5 เสียง ดังนี้

กลุ่มที่ 1: s a t i p n

กลุ่มที่ 2: c k e h r m d

กลุ่มที่ 3: g o u l f b

กลุ่มที่ 4: ai j oa ie ee or

กลุ่มที่ 5: z w ng v oo

กลุ่มที่ 6: y x ch sh th

กลุ่มที่ 7: qu ou oi ue er ar

2. การเรียนรู้เกี่ยวกับตัวอักษร คือ การสอนที่ควบคู่กับแนะนำเสียงตัวอักษรพร้อมกับวิธีเขียนตัวอักษรระหว่างบทเรียน

3. การผสมคำ คือ การที่นักเรียนได้เริ่มผสมเสียงตัวอักษรหลังจากที่นักเรียนได้เรียนเสียงของตัวอักษรจำนวนหนึ่งแล้ว เช่น /n/-/a/-/p/ = nap เป็นต้น

4. การแยกเสียงของตัวอักษร คือ การสอนให้นักเรียนได้แยกเสียงของตัวอักษรแต่ละตัวอักษรจากคำศัพท์ เช่น nap: /n/-/a/-/p/ เป็นต้น

5. การสอน Tricky words คือ การสอนคำศัพท์ที่มีกฎปรากฏในประโยคง่าย ๆ ซึ่งเป็นคำข้อยกเว้นของการออกเสียง เช่น who, หรือ I เป็นต้น

จากที่กล่าวมาข้างต้นนั้นมีการกล่าวถึงวิธีการโฟนิกส์ที่คล้ายและแตกต่างกัน โดยสรุปได้ดังนี้

- 1) การสอนโฟนิกส์แบบสังเคราะห์ คือ การสอนเสียงของตัวอักษรโดยเริ่มจากการแยกเสียง หลังจากนั้นจึงผสมเสียงเข้าด้วยกัน
- 2) การสอนโฟนิกส์แบบวิเคราะห์ คือ การสอนที่เริ่มต้นจากระดับคำศัพท์และหลังจากนั้นนักเรียนจะวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของเสียงตัวอักษร
- 3) การสอนแบบฝังแน่น คือ การสอนถอดรหัสคำศัพท์โดยการเปรียบเทียบความเหมือน/ความแตกต่าง โดยวิธีนี้นักเรียนจะได้เรียนรู้การเปรียบเทียบคำศัพท์ที่รู้จักกับคำศัพท์ใหม่ นักเรียนจะหารูปแบบตัวอักษรที่คล้ายกันที่เรียกว่ากลุ่มก้อน
- 4) การสอนแบบบูรณาการ คือ การสอนที่นำเสนอความสัมพันธ์ของเสียงโดยตรง และ
- 5) การสอนโฟนิกส์แบบเป็นระบบ คือ การยึดหลักการเรียงตามลำดับตัวอักษร โดยเป็นการสอนความสัมพันธ์ของสัญลักษณ์ของเสียงที่ถูกต้อง

จากที่ผู้วิจัยได้ศึกษาวิธีการการสอนโฟนิกส์ในรูปแบบต่าง ๆ แล้วผู้วิจัยมองเห็นว่าวิธีการสอนโฟนิกส์ในรูปแบบระบบเหมาะสมกับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษามากที่สุด โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. การสอนเสียงของตัวอักษร
2. การเรียนรู้เกี่ยวกับตัวอักษร
3. การผสมคำ
4. การแยกเสียงของตัวอักษร และ
5. การสอน Tricky words

เนื่องจากการสอนมีการเริ่มจากการเรียนรู้ที่ง่าย คือ การเรียนรู้เสียงของแต่ละตัวอักษร การเรียนรู้เกี่ยวกับการออกเสียงของตัวอักษรควบคู่ไปกับการเขียนของตัวอักษร การนำเสียงของตัวอักษรที่ได้เรียนไปนั้นมาผสมให้เกิดเป็นคำศัพท์ การแยกเสียงแต่ละตัวในคำศัพท์ รวมไปถึงคำศัพท์ Tricky Words ที่ปรากฏในประโยคง่าย ๆ

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีการสอนโฟนิกส์ตามแนว Jolly Phonics ซึ่งมีขั้นตอน 5 ขั้นตอนดังนี้

1. เรียนรู้เสียงพยัญชนะ โดยจัดเสียงภาษาอังกฤษจำนวน 42 เสียงออกเป็น 7 กลุ่ม โดยไม่ได้เรียงลำดับตามตัวอักษร

2. เรียนรู้เกี่ยวกับตัวอักษร เป็นการฝึกออกเสียงควบคู่ไปกับการเขียนตัวอักษรภาษาอังกฤษ

3. ประสมคำ นักเรียนเรียนรู้การนำเสียงหลาย ๆ เสียงมาประกอบกันจนเกิดเป็นคำ

4. แยกเสียงคำ นักเรียนสามารถแยกเสียงพยัญชนะและสระจากคำศัพท์ที่ปรากฏ

5. คำที่ไม่เป็นไปตามกฎ (Tricky Words) เป็นการออกเสียงคำศัพท์ที่ไม่สามารถออกเสียงได้ตามหลักโฟนิกส์

2.2.4 วิธีการประเมินการสอนแบบโฟนิกส์

Standards and Testing Agency (2017) ระบุถึงวิธีการประเมินการสอนแบบโฟนิกส์นั้นครูควรจะทดสอบนักเรียนทีละคนสำหรับในการอ่านคำศัพท์แต่ละคำ เพื่อที่ครูจะได้รู้และบันทึกว่านักเรียนอ่านคำศัพท์ได้ถูกต้อง โดยคำนึงถึงประเด็น ดังต่อไปนี้

- (1) นักเรียนสามารถออกเสียงตัวพยัญชนะและสระก่อนกระบวนการผสมคำได้
- (2) ถ้าหากนักเรียนไม่สามารถผสมคำได้ข้อนี้จะถือว่าไม่ได้คะแนน
- (3) ถ้าหากนักเรียนไม่สามารถสังเกตและแยกแยะหน่วยเสียงที่สอดคล้องกันได้
- (4) เช่น “Blow” กับ “Cow” ถ้าหากนักเรียนตอบว่าสองคำนี้สอดคล้องกัน ข้อนี้จะถือว่าไม่ได้

คะแนน

- (5) สำเนียงของนักเรียนที่สามารถยอมรับได้ต้องไม่ส่งผลต่อคะแนนนักเรียน
- (6) ในการออกเสียงใด ๆ ที่มีความยากในการออกเสียง เช่น นักเรียนไม่สามารถออกเสียง ‘th’ แต่จะออกเสียงได้เป็น ‘fw’ แทน ในกรณีนี้ข้อนี้ถือว่าได้คะแนน
- (7) ถ้าหากนักเรียนลองผิดลองถูกและแก้ไขในการอ่านออกเสียงเอง ควรทำ
- (8) เครื่องหมายว่าถูกต้อง เนื่องจากนักเรียนแสดงให้เห็นความสามารถในการถอดรหัสเองได้ แต่ไม่ควรกระตุ้นให้นักเรียนไปต่อถ้าหากนักเรียนพยายามหลายครั้งในคำ ๆ หนึ่ง ครูควรให้นักเรียนลองเป็นครั้งสุดท้ายและลงตัดสินใจให้คะแนน
- (9) ครูไม่ควรแจ้งให้นักเรียนทราบว่าคำศัพท์ที่นักเรียนที่อ่านออกเสียงมานั้นถูกหรือผิด แต่ครูจะให้กำลังใจและการสนับสนุนเพื่อให้แน่ใจว่าเขาตั้งใจอ่านคำศัพท์
- (10) ควรให้เวลานักเรียนในการอ่านคำศัพท์แต่ละคำ โดยจะมีระยะเวลาประมาณ 10 วินาที ต่อคำศัพท์ ครูควรตัดสินใจเมื่อใดจึงจะเหมาะสมที่จะบอกให้นักเรียนเปลี่ยนไปอ่านคำศัพท์ถัดไป และไม่ควรถูกกระตุ้นให้นักเรียนไปต่อหากเขากำลังพยายามที่จะอ่านคำศัพท์นั้น ๆ อยู่

Everything you need to know about the year 1 phonics screening check (2022) นั้นระบุว่า การประเมินแบบโฟนิกส์นั้น ครูจะทดสอบนักเรียนทีละคนโดยจะใช้เวลาน้อยกว่า 10 นาที ครูจะฝึกคำศัพท์สองสามคำศัพท์เพื่อให้แน่ใจว่านักเรียนเข้าใจแบบทดสอบ นักเรียนจะถูกให้อ่านและออกเสียงชุดคำที่ประกอบด้วยคำจริงและคำไร้สาระหรือเรียกอีกอย่างว่าคำหลอก คำต่างดาว หรือคำที่ไม่ใช่คำ ในส่วนของแบบทดสอบนั้นประกอบไปด้วยคำศัพท์ทั้งหมด 40 คำและประกอบไปด้วยสองส่วน ส่วนแรกเป็นคำศัพท์ง่าย ๆ และในส่วนที่สองประกอบไปด้วยคำศัพท์ที่ซับซ้อนกว่า โดยนักเรียนจำนวนมากพบว่าประสบการณ์นี้สนุกสนานและตลก เนื่องจากคำพูดไร้สาระเป็นเรื่องไร้สาระและตลกโดยธรรมชาติ คำไร้สาระนั้นถึงแม้ว่าจะฟังแล้วเป็นเรื่องสนุกแต่คำไร้สาระเหล่านั้นสามารถแสดงให้เห็นว่านักเรียนสามารถใช้ความรู้ด้านการออกเสียงเพื่ออ่านคำศัพท์ที่พวกเขาไม่รู้จักและไม่เคยเห็นมาก่อนได้หรือไม่ และสามารถทำให้มั่นใจได้ว่านักเรียนจะไม่ใช้แค่หน่วยความจำในการอ่านเท่านั้น

ความสำคัญและเทคนิคการสอน Phonics (โฟนิกส์) (2564) ที่กล่าวไว้ว่า ในการประเมินการสอนแบบโฟนิกส์นั้น นักเรียนจะต้องอ่านออกเสียงคำศัพท์ทั้งหมด 40 คำ ประกอบไปด้วยคำศัพท์จริงและคำศัพท์หลอก เพื่อทดสอบความสามารถในการถอดรหัสคำศัพท์ โดยนักเรียนจะได้ใช้ความรู้ด้านการอ่านออกเสียงและการประเมินแบบการสอนแบบโฟนิกส์นั้นมีจุดประสงค์เพื่อประเมินนักเรียนว่าพวกเขาสามารถถอดรหัสคำศัพท์ในแต่ละคำได้ดีเพียงใด การถอดรหัสหมายถึงการออกเสียงคำที่ไม่คุ้นเคย และการประเมินโดยวิธีนี้

นักเรียนจะต้องสามารถจดจำเสียงของแต่ละตัวอักษรได้ซึ่งเป็นส่วนสำคัญในการบรรลุความคล่องแคล่วในการอ่านออกเสียง

จากข้อมูลข้างต้นสรุปได้ดังนี้ การประเมินแบบการสอนโฟนิกส์นั้นจะเป็นการประเมินแบบตัวต่อตัว โดยครูจะให้ให้นักเรียนอ่านคำศัพท์ทั้งคำศัพท์จริง คำศัพท์ที่ไม่เป็นไปตามกฎ (Tricky Words) และคำหลอกที่ไม่มีอยู่จริงเพื่อทดสอบความสามารถในการออกเสียงของนักเรียนในคำนั้น ๆ ในส่วนของแบบทดสอบประกอบไปด้วย 40 คำศัพท์ ประกอบไปด้วย คำศัพท์สองระดับ คำศัพท์ระดับง่าย และคำศัพท์ระดับซับซ้อน ในการทำแบบทดสอบนั้นครูผู้สอนควรคำนึงถึงสำเนียงของนักเรียน การออกเสียงใด ๆ ที่มีความยากในการออกเสียง ระยะเวลาในการให้นักเรียนได้ลองฝึกอ่านผสมคำด้วยตนเอง ให้โอกาสนักเรียนได้แก้ไขการอ่านคำศัพท์ที่ถูกต้องด้วยตนเอง และครูจะไม่แจ้งว่านักเรียนอ่านถูกหรือผิดแต่จะเป็นการสนับสนุนนักเรียนในการอ่านออกเสียง

2.2.5 แบบเรียน Jolly Phonics

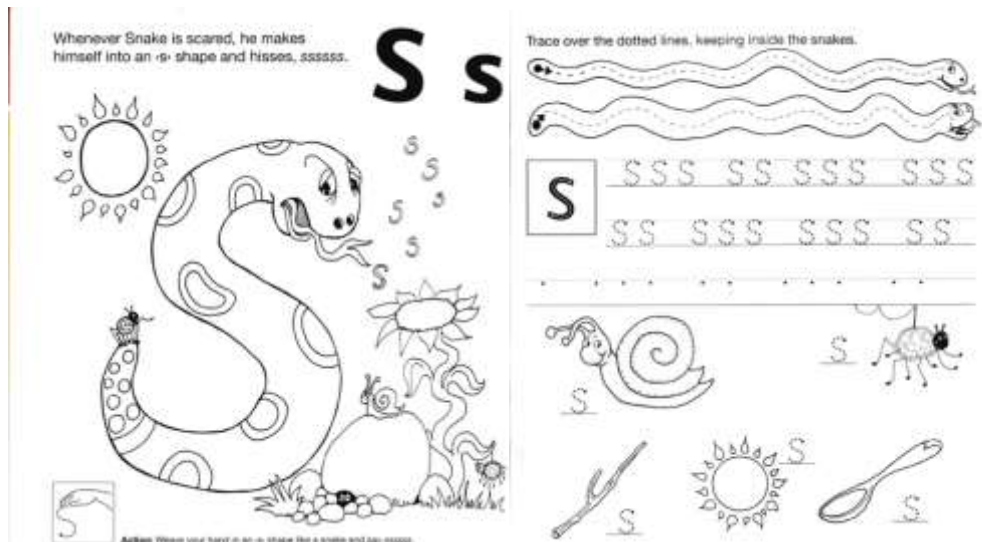
Jolly Phonics เป็นโปรแกรมการอ่านออกเสียงที่สนับสนุนให้นักเรียนได้อ่านออกเขียนเร็วขึ้น โดยใช้เทคนิคการถอดรหัสความสัมพันธ์ของเสียงกับตัวอักษร โดยเสียงของตัวอักษรนั้นได้จัดเป็นกลุ่มเสียงอย่างเป็นระบบหรือแบบ Synthetic ที่ช่วยให้นักเรียนออกเสียงอย่างถูกต้องและสะกดคำได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยแบบเรียน Jolly Phonics นั้น จะแบ่งออกเป็นกลุ่มตัวอักษร 7 ดังภาพ

1. s, a, t, i, p, n
2. c k, e, h, r, m, d
3. g, o, u, l, f, b
4. ai, j, oa, ie, ee, or
5. z, w, ng, v, oo, oo
6. y, x, ch, sh, th, th
7. qu, ou, oi, ue, er, ar

ภาพที่ 2.1 ภาพแสดงการสอนเสียงของตัวอักษร (Jolly Phonics)

ที่มา: <https://www.jollylearning.co.uk/jolly-phonics/>

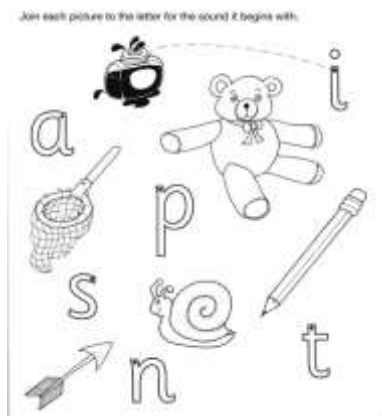
แบบเรียน Jolly Phonics นั้นจะให้นักเรียนได้เรียนเสียงของตัวอักษรสัปดาห์ละ 4-5 เสียง โดยระหว่างบทเรียนจะมีการสอนที่แนะนำเสียงตัวอักษรควบคู่พร้อมกับวิธีเขียนตัวอักษรโดยมีภาพที่สื่อถึงเสียงของตัวอักษรนั้น ๆ ด้วย

ภาพที่ 2.2 ภาพแบบเรียน Jolly Phonics

ที่มา: Lloyd and Wernham (2020)

เมื่อนักเรียนเรียนเสียงของตัวอักษรในกลุ่มนั้น ๆ ครบแล้วจะมีแบบฝึกหัดเพื่อเป็นการทบทวนบทเรียนเพื่อให้นักเรียนได้ฝึกการคิดวิเคราะห์ไปในตัว เช่น แบบฝึกหัดโยงเส้นตัวอักษรให้สัมพันธ์กับภาพ หรือแบบฝึกหัดเขียนตัวอักษรเสียงแรกของคำศัพท์ เป็นต้น

ภาพที่ 2.3 ภาพแบบฝึกหัดโยงเส้นตัวอักษรให้สัมพันธ์กับภาพ

ที่มา: Lloyd and Wernham (2020)

ภาพที่ 2.4 ภาพแบบฝึกหัดเขียนตัวอักษรเสียงแรกของคำศัพท์

ที่มา: Lloyd and Wernham (2020)

จากบทเรียน Jolly Phonics นั้นสามารถนำมาปรับใช้ในการเรียนการสอนโดยจัดเป็นแผนการสอนทั้งหมด 7 แผน ตามกลุ่มเสียงของ Jolly Phonics ที่มีทั้งหมด 7 กลุ่ม โดยใช้คำศัพท์ Phonics มาใช้เป็นกรอบในการออกเสียง 20 คำได้ดังนี้

ตารางที่ 2.1 รายการคำศัพท์ของเสียงตัวอักษรกลุ่มที่ 1: s a t i p n

เสียงที่	เสียงตัวอักษร	รายการตัวอย่างคำศัพท์
1	s	sun spider snail spoon
2	a	apple ant arrow
3	t	tennis turtle teddy
4	i	insect ill ink igloo
5	p	panda parrot penguin pie
6	n	neck nest needle
	Tricky words	my, today

หลังจากนักเรียนได้เรียนเสียงของตัวอักษรกลุ่มที่ 1 ครบทุกตัวแล้ว นักเรียนจะได้ฝึกการผสมคำระหว่างเสียงของตัวอักษรที่ได้เรียนไปกลุ่มที่ 1 เช่น sit: /s/ /i/ /t/ = นั่ง เป็นต้น

ตารางที่ 2.2 รายการคำศัพท์ของเสียงตัวอักษรกลุ่มที่ 2: c k e h r m d

เสียงที่	เสียงตัวอักษร	รายการตัวอย่างคำศัพท์
1	c, k, ck	cap cat kick
2	e	egg pen nest
3	h	hen hand hat
4	r	rip rat cricket
5	m	map mat
6	d	drink dog desk
	Tricky words	he, she, me, we

หลังจากนักเรียนได้เรียนเสียงของตัวอักษรกลุ่มที่ 2 ครบทุกตัวแล้ว นักเรียนจะได้ฝึกการผสมคำระหว่างเสียงของตัวอักษรที่ได้เรียนไปกลุ่มที่ 1-2 เช่น red: /r/ /e/ /d/ = สีแดง เป็นต้น

ตารางที่ 2.3 รายการคำศัพท์ของเสียงตัวอักษรกลุ่มที่ 3: g o u l f b

เสียงที่	เสียงตัวอักษร	รายการตัวอย่างคำศัพท์
1	g	dig stag grin
2	o	hop rock dog
3	u	up sun drum
4	l	leg lemon hill
5	f	frog gift flag off
6	b	bell bat rabbit crab
	Tricky words	to, do, today, into

หลังจากนักเรียนได้เรียนเสียงของตัวอักษรกลุ่มที่ 3 ครบทุกตัวแล้ว นักเรียนจะได้ฝึกการผสมคำระหว่างเสียงของตัวอักษรที่ได้เรียนไปกลุ่มที่ 1-3 เช่น dog: /d/ /o/ /g/ = สุนัข เป็นต้น

ตารางที่ 2.4 รายการคำศัพท์ของเสียงตัวอักษรกลุ่มที่ 4: ai j oa ie ee or

เสียงที่	เสียงตัวอักษร	รายการตัวอย่างคำศัพท์
1	ai	rain tail train snail
2	j	jacket jam jump
3	oa	boat soap goat
4	ie	pie tie flies
5	ee	feet tree bee
6	or	horse fork storm
	Tricky words	by, my

หลังจากนักเรียนได้เรียนเสียงของตัวอักษรกลุ่มที่ 4 ครบทุกตัวแล้ว นักเรียนจะได้ฝึกการผสมคำระหว่างเสียงของตัวอักษรที่ได้เรียนไปกลุ่มที่ 1-4 เช่น feet: /f/ /ee/ /t/ = เท้า เป็นต้น

ตารางที่ 2.5 รายการคำศัพท์ของเสียงตัวอักษรกลุ่มที่ 5: z w ng v oo

เสียงที่	เสียงตัวอักษร	รายการตัวอย่างคำศัพท์
1	z	zigzag fizz zoo
2	w	wind web swim
3	ng	king ring strong
4	v	van vet seven
5	oo	book spoon wood boot
	Tricky words	l, your

หลังจากนักเรียนได้เรียนเสียงของตัวอักษรกลุ่มที่ 5 ครบทุกตัวแล้ว นักเรียนจะได้ฝึกการผสมคำระหว่างเสียงของตัวอักษรที่ได้เรียนไปกลุ่มที่ 1-5 เช่น zoo: /z/ /oo/ = สวนสัตว์ เป็นต้น

ตารางที่ 2.6 รายการคำศัพท์ของเสียงตัวอักษรกลุ่มที่ 6: y x ch sh th

เสียงที่	เสียงตัวอักษร	รายการตัวอย่างคำศัพท์
1	y	yes yell yum
2	x	six box fox
3	ch	chick chain chess
4	sh	fish shell brush sheep
5	th	thin three this that
	Tricky words	one, once

หลังจากนักเรียนได้เรียนเสียงของตัวอักษรกลุ่มที่ 6 ครบทุกตัวแล้ว นักเรียนจะได้ฝึกการผสมคำระหว่างเสียงของตัวอักษรที่ได้เรียนไปกลุ่มที่ 1-6 เช่น ship: /sh/ /i/ /p/ = เรือ เป็นต้น

ตารางที่ 2.7 รายการคำศัพท์ของเสียงตัวอักษรกลุ่มที่ 7: qu ou oi ue er ar

เสียงที่	เสียงตัวอักษร	รายการตัวอย่างคำศัพท์
1	qu	queen quick quack
2	ou	cloud house mouth
3	oi	coin boil point
4	ue	fuel rescue statue
5	er	butter dinner summer winter sister
6	ar	star car shark
	Tricky words	no, go, so

หลังจากนักเรียนได้เรียนเสียงของตัวอักษรกลุ่มที่ 7 ครบทุกตัวแล้ว นักเรียนจะได้ฝึกการผสมคำระหว่างเสียงของตัวอักษรที่ได้เรียนไปกลุ่มที่ 1-7 เช่น shark: /sh/ /ar/ /k/ = ฉลาม เป็นต้น

ในส่วนของการฝึกคำศัพท์ที่ใช้ในการทดสอบการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษและแบบทดสอบความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษนั้นจะใช้คำศัพท์ที่นักเรียนได้เรียนไปทั้ง 7 กลุ่ม ดังนี้

ตารางที่ 2.8 รายการคำศัพท์แบบทดสอบการออกเสียงภาษาอังกฤษ

คำที่	รายการคำศัพท์	คำที่	รายการคำศัพท์
1	cat	26	corn
2	sun	27	six
3	dog	28	rain
4	rat	29	jump
5	pen	30	boat
6	bus	31	moon
7	hop	32	wind
8	fish	33	king
9	kick	34	chick
10	food	35	three
11	dig	36	yum
12	leg	37	pie
13	off	38	horse
14	Rabbit	39	ring
15	Jacket	40	Seven
16	Soap	41	Moon
17	Zigzag	42	Road
18	Brush	43	Thin
19	snail	44	parrot
20	the (tricky words)	45	to (tricky words)
21	a (tricky words)	46	today (tricky words)
22	he (tricky words)	47	into (tricky words)
23	she (tricky words)	48	do (tricky words)
24	me (tricky words)	49	by (tricky words)
25	we (tricky words)	50	my (tricky words)

2.3 การเรียนรู้แบบเบรนทาร์เก็ต

2.3.1 ประวัติและความเป็นมาของการเรียนรู้แบบเบรนทาร์เก็ต

การเรียนรู้แบบเบรนทาร์เก็ต (Brain-Targeted Teaching Model) เป็นการเรียนรู้ที่ Hardiman (2012) ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายพันธมิตรโรงเรียนในเมืองและประธานภาควิชาสหวิทยาการศึกษาที่มหาวิทยาลัยจอห์น ฮอปกินส์ (Johns Hopkins University School of Education Initiative) เป็นผู้พัฒนารูปแบบการเรียนรู้เบรนทาร์เก็ตขึ้น เนื่องจากการเรียนรู้ในปัจจุบันมุ่งเน้นให้นักเรียนมีคะแนนที่สูงทำให้นักเรียนขาดความสุขในการเรียน ดังนั้น การศึกษาควรเป็นการพัฒนาการเรียนรู้ของสมองที่เป็นไปตามธรรมชาติและศักยภาพของนักเรียนแต่ละคน ด้วยเหตุนี้ Hardiman จึงได้พัฒนาการเรียนรู้แบบเบรนทาร์เก็ต (Brain-Targeted Teaching Model) จากการศึกษางานวิจัยทางประสาทวิทยากับการเรียนรู้เพื่อให้เกิดการพัฒนาสมองได้อย่างถูกต้องโดยพัฒนาและปรับปรุงรูปแบบการสอนนี้เพื่อส่งเสริมผู้เรียนให้เกิดความคิดสร้างสรรค์และทักษะการแก้ปัญหา (Problem Solving) ในการเรียนการสอนสำหรับนักเรียน เพื่อการสังเคราะห์เนื้อหาความรู้ในการเรียนได้มากขึ้น และเป็นการวางแนวทางการจัดการเรียนการสอนสำหรับการทำวิจัยเกี่ยวกับความรู้และการเรียนรู้ พร้อมมีกรอบจุดมุ่งหมายเพื่อให้นักเรียนได้เป็นนักคิดอย่างสร้างสรรค์และสามารถพัฒนาทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ได้

2.3.2 สมองกับการเรียนรู้

สมองของมนุษย์เป็นอวัยวะที่สำคัญในการเรียนรู้ โดยอาศัยประสาทสัมผัส การตีความ และการคัดเลือกข้อมูลที่เป็นประโยชน์เพื่อเก็บไว้เพื่อนำไปใช้งาน โดยภาวะสมองที่เหมาะสมต่อการเรียนรู้มากที่สุดคือ การตื่นตัวแบบผ่อนคลาย (Relaxed Alertness) ซึ่งเป็นสภาวะที่เอื้อต่อการรับรู้และพร้อมที่จะเรียนรู้ รวมไปถึงการเรียนรู้ทางกายภาพที่เป็นรูปธรรมจับต้องได้ และส่งเสริมให้การทำงานของสมองเชื่อมโยงกับการเรียนได้ดี แต่การเรียนรู้ของแต่ละคนนั้นมีความแตกต่างกัน จึงควรกระตุ้นให้นักเรียนได้คิด ปฏิบัติ และฝึกทำเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามความถนัดของตนเอง (นันทิยา น้อยจันทร์, 2561)

กานต์รวี บุชยานนท์ (2559, อ้างถึงใน วิไลวรรณ ศรีสงครามและคณะ, 2549, น. 132) การเรียนรู้เป็นเครื่องมือที่ช่วยแก้ปัญหาต่าง ๆ และเป็นกระบวนการที่ช่วยให้เข้าใจมนุษย์ ในด้านการดำรงชีวิต ทั้งในด้านการงาน และด้านบุคลิกภาพในการปรับตัว การเรียนรู้ที่สร้างขึ้นได้ตลอดเวลาทั้งในทางตรงและทางอ้อมและการเรียนรู้บางอย่างเกิดขึ้นได้เองโดยอัตโนมัติโดยเป็นไปตามกลไกของธรรมชาติ โดยต้องเป็นไปตามเกณฑ์ลักษณะสำคัญของการเรียนรู้ โดยมี 3 ประการ ดังต่อไปนี้

1. การเรียนรู้เป็นกระบวนการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม พฤติกรรมก่อนและหลังการเรียนรู้จะแตกต่างกัน เนื่องจากการเรียนรู้มีลักษณะ 3 ประการ คือ (1) การเปลี่ยนแปลงด้านความรู้ (Cognitive Domain) ที่มีลักษณะการเปลี่ยนแปลงด้านความรู้ความเข้าใจ ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ การนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ และการประเมินผล (2) การเปลี่ยนแปลงด้านเจตคติ (Affective Domain) มีลักษณะการเปลี่ยนแปลงในด้านของการรับความรู้สึก ความพอใจ ความตั้งใจ ความรู้สึกเห็นคุณค่า เห็นความแตกต่างของค่านิยม และเข้าใจถึงค่านิยมเป็นส่วนหนึ่งของปรัชญาในการดำรงชีวิต โดยการเห็นคุณค่าของคุณธรรม จริยธรรม (3) การเปลี่ยนแปลงด้านทักษะพิสัย (Psychomotor Domain) การเปลี่ยนแปลงด้าน

ทักษะ เป็นการประสานระหว่างสมอง และกล้ามเนื้อ ที่เน้นความถูกต้อง คล่องแคล่ว รวดเร็ว และเที่ยงตรง ในด้านการเรียน การพูด

2. การเรียนรู้เป็นผลของการฝึกหัด และประสบการณ์เป็นผลจากระบวนการเรียนรู้ในทางตรงและทางอ้อม เช่น การฝึกหัดด้านการอ่าน การเขียน การพูด การเล่นเกม หรือการดูแข่งขัน เป็นต้น

3. การเรียนรู้เป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมต้องผ่านกระบวนการทางความคิด ความเข้าใจ และเป็นความจำในระยะที่ยาวนานกระบวนการเรียนรู้เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นต่อเนื่อง และมีความสัมพันธ์กันซึ่งโดยทั่วไปแล้ว กระบวนการเรียนรู้ของบุคคลประกอบด้วยกระบวนการที่สำคัญทั้งหมด 5 ขั้นตอน ดังนี้

ตารางที่ 2.9 กระบวนการการเรียนรู้ของบุคคล

1	สิ่งเร้า (Stimulus)	สิ่งที่กระตุ้นให้เกิดความสนใจ
2	การสัมผัส (Sensation)	เมื่อสัมผัสกับสิ่งเร้าร่างกายเกิดการรับสัมผัส และส่งกระแสสัมผัสนั้นไปยังระบบประสาทส่วนกลาง
3	การรับรู้ (Perception)	การทำงานในระบบประสาทในส่วนกลางในการวิเคราะห์และแปลความหมายจากสื่อสัมผัส จากประสบการณ์เดิม และปัจจัยอื่น ๆ เช่นสติปัญญา ความถนัด หรือความสามารถ เป็นต้น
4	มโนทัศน์ (Concept)	การสรุปความเข้าใจของตนเอง
5	การตอบสนอง (Response)	จากการสรุปความคิดนั้นจะส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม เช่น การตอบสนอง ซึ่งสามารถประเมินการเรียนรู้จากพฤติกรรมที่ตอบสนองนี้

สมองเป็นอวัยวะสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้โดยตรง สถาบันการศึกษาจึงนำธรรมชาติการทำงานของสมองมาประยุกต์ในการจัดการเรียนรู้ เรียกว่า การเรียนรู้สมองเป็นฐาน (Brain Based Learning) โดยอธิบายถึงความสำคัญ สร้างขึ้นเพื่อเพิ่มแรงจูงใจของนักเรียนให้มีส่วนร่วมในชั้นเรียน มุ่งเน้นไปที่ความสามารถของสมองในการรับและจัดเก็บข้อมูล การฝึกฝนทักษะใหม่ และการทบทวนข้อมูล โดยสมองนั้นได้รับอิทธิพลทั้งเชิงบวกและเชิงลบจากแรงจูงใจ ความเครียดและความเหนื่อย รวมถึงสภาวะในขณะที่กำลังเรียนรู้ และนอกจากนี้การเรียนรู้สมองเป็นฐานยังสามารถนำไปใช้กับวิธีการสอนในชั้นเรียน วางแผนบทเรียน การออกแบบหลักสูตร (University of San Diego) การเรียนรู้กับสมองมีความสัมพันธ์กัน เนื่องจากสมองทำหน้าที่ในการรับรู้ การคิด และการทำงานของร่างกาย โดยการรับรู้เป็นจุดเริ่มต้นสำคัญที่ทำให้เกิดการคิด โดยการเรียนรู้ที่สมบูรณ์ต้องอาศัยประสาทสัมผัสทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ พัฒนาการด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ จิตใจและสังคม ซึ่งเป็นการพัฒนาการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพมากที่สุดตามศักยภาพของนักเรียนแต่ละคน (กานต์วีร์ บุชยานนท์, 2559)

ขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้สมองเป็นฐานนั้นมีทั้งหมด 5 ขั้นตอน สรุปได้ดังนี้ (นันทิยา น้อยจันทร์, 2561; พรพิไล เลศวิชา, 2560)

ขั้นตอนที่ 1 อุ่นเครื่อง ขั้นนี้เป็นขั้นตอนที่เน้นกิจกรรมเคลื่อนไหวเพื่อกระตุ้นสมอง เพื่อจัดสมดุลการทำงานของสารสื่อประสาทของสมองให้ทำงานสัมพันธ์กัน และให้สมองตื่นตัว โดยวิธีนี้จะทำให้นักเรียนมีสมาธิในการเรียนรู้ เกิดการเรียนรู้ และมีการจดจำสูงขึ้น

ขั้นตอนที่ 2 ขั้นนำเสนอข้อมูล ในขั้นนี้ครูนำเสนอข้อมูล โดยใช้สื่อในการนำเสนอที่น่าสนใจ เพื่อกระตุ้นในการเรียนรู้ และการรับรู้เนื้อหาของนักเรียน

ขั้นตอนที่ 3 ขั้นลงมือเรียนรู้ หรือลงมือทำ โดยให้นักเรียนได้ลงมือทำด้วยตนเองด้วยกิจกรรมต่าง ๆ ให้นักเรียนประยุกต์และใช้ความรู้ และคิดสร้างสรรค์ด้วยตนเอง

ขั้นตอนที่ 4 ขั้นสรุปความรู้ ให้นักเรียนทำใบงาน หรือสรุปความรู้โดยคำพูดของนักเรียน หรือครูผู้สอนกับนักเรียนสรุปความรู้ด้วยกัน

ขั้นตอนที่ 5 ขั้นประยุกต์ใช้ความรู้ โดยให้นักเรียนสร้าง หรือผลิตชิ้นงาน เช่นการแต่งนิทาน แสดงละคร เป็นต้น หรือให้นักเรียนเขียนสรุปความรู้เป็นความรู้ความเข้าใจของตนเอง หรือการสมมติสถานการณ์ และให้ผู้เรียนแก้ปัญหาเพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกนำไปใช้ได้จริง ปฏิบัติจริง เป็นประสบการณ์การเรียนรู้

ในส่วนของประโยชน์ของการเรียนรู้สมองเป็นฐาน (Brain Based Learning) นั้น Starfish Academy (2566) และ *What is brain-based learning?* (2021) ได้ระบุถึงประโยชน์ด้านต่าง ๆ โดยสรุปได้ดังนี้ ด้านสุขภาพ การเรียนรู้สมองเป็นฐานนั้นสามารถส่งเสริมสุขภาพ การเคลื่อนไหวร่างกาย และการช่วยให้การสอนเป็นไปตามหลักการการทำงานของร่างกายอย่างแท้จริง ด้านสุขภาพจิตใจ การสอนที่ตรงตามการทำงานทางสมองช่วยให้นักเรียนเครียดน้อยลง จดจำสิ่งต่าง ๆ ง่ายขึ้น ซึ่งส่งผลให้นักเรียนมีอารมณ์ในเชิงบวกและการเรียนรู้สมองเป็นฐานนั้นช่วยให้นักเรียนรู้สึกดีกับตนเองและมองตนเองในแง่บวกส่งผลทางบวกต่อสุขภาพทางจิต ด้านความมีส่วนร่วม นักเรียนได้เรียนรู้และได้รับการสอนตามการพัฒนาการของนักเรียน นักเรียนจะได้เรียนรู้วิธีร่วมมือและการยอมรับมากขึ้นเนื่องจากการทำงานกลุ่มทำให้ประสิทธิภาพในการเรียนของนักเรียนเพิ่มมากขึ้น ด้านความจำ การเรียนรู้ด้วยสมองนั้นช่วยให้นักเรียนสร้างความทรงจำได้โดยเฉพาะหลักการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนจะนำไปสู่การท่องจำและเข้าใจในบทเรียนมากขึ้น

จากข้างต้นสรุปได้ว่าสมองกับการเรียนรู้ นั้น เป็นการเรียนรู้ที่อาศัยประสาทสัมผัส การตีความ และการคัดเลือกข้อมูลที่เป็นประโยชน์เพื่อเก็บไว้เพื่อนำไปใช้งาน และจะได้เรียนรู้ได้ดีมากที่สุดเมื่อมีการตื่นตัวแบบผ่อนคลาย เนื่องจากเป็นการส่งเสริมให้การทำงานของสมองเชื่อมโยงกับการเรียนที่ดี จึงควรกระตุ้นให้นักเรียนได้คิด ปฏิบัติ และฝึกทำ ตามศักยภาพของตนเอง เพื่อเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนรู้เต็มตามศักยภาพ

2.3.3 องค์ประกอบของการเรียนรู้แบบเบรนทาร์เก็ต

องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้แบบเบรนทาร์เก็ต Hardiman (2012) กล่าวว่า มีทั้งหมด 6 องค์ประกอบ ดังนี้

- (1) การสร้างบรรยากาศทางอารมณ์เพื่อการเรียนรู้

องค์ประกอบที่ 1 มุ่งเน้นไปที่การส่งเสริมอารมณ์ในเชิงบวกในห้องเรียน ซึ่งเป็นกลยุทธ์ในการส่งเสริมให้มีสภาพแวดล้อมในเชิงบวก ส่งเสริมโดยการให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม (ตั้งคำถามก่อนเริ่มบทเรียนและการเปิดโอกาสให้นักเรียนตอบคำถามโดยใช้คำพูดกับนักเรียนในเชิงบวก การชื่นชมผู้เรียนเมื่อตอบถูกหรือมีความคิดเห็นที่น่าสนใจ) การสังสรรค์ในห้องเรียน (การเปิดเพลงหรือวิดีโอก่อนเริ่มบทเรียนเพื่อดึงดูดความสนใจของนักเรียนหรือเพื่อให้นักเรียนเกิดความตื่นตัวและสนุกกับบทเรียน) และการนำศิลปะมาปรับใช้ในการเรียนรู้ในห้องเรียน เป็นต้น

(2) การสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ทางกายภาพ

องค์ประกอบที่ 2 เน้นการจัดสิ่งแวดล้อมรอบตัวผู้เรียนที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ ส่งเสริมด้วย การใช้แสงธรรมชาติในการเรียน (การเปิดหน้าต่างในห้องเรียนหรือการเรียนนอกห้องเรียน) การเปิดเพลงที่ผ่อนคลายระหว่างเรียน การปรับเปลี่ยนกลิ่นในห้องเรียน (การนำดอกไม้ที่มีกลิ่นอ่อนๆไว้ในห้องเรียน) การเคลื่อนไหวร่างกาย (การทำกิจกรรมหรือเกมส์ที่มีการเคลื่อนไหวของร่างกาย) หรือการปรับแต่งห้องเรียนให้เหมือนกับห้องศิลปะ (Art Studio เช่น ชั่วโมงในการเรียนตัวอักษรเสียง S ให้นักเรียนวาดรูประบายคำศัพท์ที่ขึ้นต้นด้วยเสียง /s/ แล้วนำผลงานของนักเรียนมาห้องเรียน) เป็นต้น

(3) การออกแบบประสบการณ์การเรียนรู้

องค์ประกอบที่ 3 เน้นให้ผู้เรียนมีภาพรวมในการเรียนรู้ โดยเน้นให้ผู้เรียนเห็นถึงความเชื่อมโยงระหว่างความรู้เดิมที่สัมพันธ์กับบทเรียนส่งเสริมโดยใช้แผนผังกราฟิก (Graphic Organizer) ที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้มากขึ้น โดยมีลักษณะที่ต่างกันไป ดังภาพ

ภาพที่ 2.5 ภาพตัวอย่าง Graphic Organizer

ที่มา: <https://www.teachthought.com/critical-thinking/best-graphic-organizers/>

(4) การจัดการเรียนรู้เพื่อให้เกิดความเชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ทักษะ และแนวคิด

องค์ประกอบที่ 4 เป็นการบูรณาการศิลปะที่มีส่วนช่วยให้นักเรียนจำเนื้อหาสาระความรู้ ทักษะ และแนวคิดของวิชาบทเรียน เพื่อให้เกิดเป็นความจำในระยะยาว ส่งเสริมโดยการแสดงละคร การใช้รูปภาพมากกว่าคำพูด เป็นต้น การให้นักเรียนมีส่วนร่วมดังกล่าวจะส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความทรงจำระยะยาว

(5) ขยายความรู้และนำความรู้มาปรับใช้

องค์ประกอบที่ 5 เน้นให้ผู้เรียนได้นำความรู้ไปปรับใช้ได้จริง ส่งเสริมโดยการปรับบทเรียนให้สอดคล้องกับชีวิตประจำวันของนักเรียนเพื่อที่นักเรียนสามารถนำความรู้ที่เรียนไปใช้ได้จริง

(6) ประเมินผลการเรียนรู้

องค์ประกอบที่ 6 เป็นการให้ข้อมูลแบบป้อนกลับ (Feedback) แก่นักเรียนเพื่อให้นักเรียนนำไปสู่การพัฒนาการ โดยการประเมินจะเป็นการประเมินจากสภาพจริง

จากข้างต้นสรุปได้ว่าเบรนทาร์เกิดเป็นการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางของ Mariale Hardiman โดยมีองค์ประกอบสำคัญ 6 องค์ประกอบ ดังนี้

1. การส่งเสริมอารมณ์เชิงบวกเพื่อการเรียนรู้ เป็นการเตรียมความพร้อมให้ผู้เรียนโดยจัดให้ผู้เรียนอยู่ในสภาวะผ่อนคลาย ใช้คำพูดเชิงบวกกับผู้เรียน พยายามลดความวิตกกังวลและความเครียด เน้นการทำงานกลุ่มเพื่อให้ผู้เรียนช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

2. การสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ทางกายภาพ เป็นการจัดสิ่งแวดล้อมรอบตัวผู้เรียนที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ เช่น ใช้แสงธรรมชาติในห้องเรียน เปิดเพลงที่ผ่อนคลายระหว่างเรียน ปรับเปลี่ยนการจัดที่นั่ง หรือปรับแต่งห้องเรียนให้เหมือนกับห้องศิลปะ

3. การสร้างประสบการณ์การเรียนรู้เพื่อให้เห็นภาพรวม เป็นการออกแบบการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนเห็นภาพใหญ่ (Big Picture) และเห็นความสัมพันธ์เชื่อมโยงระหว่างประเด็นหลัก หัวข้อใหญ่ และหัวข้อย่อย ซึ่งสอดคล้องกับการเก็บความจำระยะยาวของสมอง ผู้สอนอาจใช้ผังกราฟฟิกหรือผังมโนทัศน์เพื่อให้ผู้เรียนเชื่อมโยงสิ่งที่เรียนรู้และเกิดความคงทนในการจำ

4. การจัดการเรียนรู้เพื่อให้เกิดความเชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ทักษะ และแนวคิด เป็นการบูรณาการวิธีการสอนและเทคนิคการสอนเพื่อช่วยให้นักเรียนจดจำเนื้อหาสาระ มีส่วนร่วมกับบทเรียน และสามารถเรียกคืน (Retrieve) ความจำจากสมองได้

5. การขยายความรู้และนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ เป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนประยุกต์ใช้สิ่งที่เรียนให้สอดคล้องกับชีวิตประจำวัน หรือให้ผู้เรียนใช้ความคิดสร้างสรรค์กับสถานการณ์แปลกใหม่เพื่อพัฒนาการทำงานของสมอง

6. การประเมินการเรียนรู้ เป็นการให้ข้อมูลป้อนกลับ (Feedback) กับผู้เรียนทันทีในเวลาที่เหมาะสม จะช่วยให้ผู้เรียนรู้จักจุดเด่น ข้อบกพร่อง และสามารถนำข้อมูลป้อนกลับไปพัฒนาการเรียนรู้ของตนเองได้

2.3.4 ประโยชน์ของการเรียนรู้แบบเบรนทาร์เกิด

Hardiman (2012) ระบุประโยชน์ในการเรียนรู้แบบเบรนทาร์เกิดนั้นมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ทางอารมณ์และร่างกายทางเชิงบวกตาม ดังนี้ นักเรียนสามารถลดความเครียดของการเรียนและจะ

นำไปสู่การพัฒนาการที่ดีขึ้นเนื่องจากการสร้างบรรยากาศทางอารมณ์ทางเชิงบวก ห้องเรียนจะเป็นห้องเรียนที่มีสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยและส่งผลให้นักเรียนเกิดความสนใจในการเรียนรู้ เช่น แสง เสียง และกลิ่น ที่สามารถเพิ่มประสบการณ์การเรียนรู้ของนักเรียนได้ นักเรียนจะเข้าใจเนื้อหา แนวคิด และเกิดความเชื่อมโยงกับความรู้เดิมที่ตนมีได้โดยการครูผู้สอนออกแบบการเรียนรู้แบบภาพรวมที่มีแนวคิดที่ครอบคลุม โดยการแสดงเป็นกราฟฟิกหรือภาพที่ช่วยในการทำความเข้าใจได้ การเรียนรู้แบบเบรนทาร์เก็ทจะทำให้ผู้เรียนมีความจำระยะยาว โดยการบูรณาการรวมศิลปะเข้ากับกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลายและสร้างสรรค์ อีกทั้งนักเรียนจะขยายความรู้ในเชิงวิเคราะห์ที่ได้ฝึกคิด และใช้ทักษะในการแก้ปัญหา และนักเรียนจะได้รับการประเมินทันทีหลังจากการทำกิจกรรม จากแฟ้มสะสมผลงานของนักเรียน หรือผลงานและผลิตภัณฑ์ที่นักเรียนสร้างขึ้นเองเพื่อให้เกิดการสื่อสารแบบสองทิศทาง และเพื่อที่นักเรียนจะได้รู้จุดเด่นของตนเอง

Chowdhury (2020) ระบุไว้ว่า การสอนแบบเบรนทาร์เก็ทนั้นช่วยทำให้นักเรียนมีความสุขในการเรียน และทำให้ความสัมพันธ์ของครูและนักเรียนไปในทางที่ดีขึ้น โดยการเรียนการสอนนั้นจะเน้นการใช้รูปภาพแทนเนื้อหา โดยการเน้นใช้รูปภาพนั้นทำให้นักเรียนเห็นภาพโดยรวมทำให้เข้าใจเนื้อหาที่เรียนมากขึ้น และง่ายขึ้น นอกจากนี้ยังสามารถดึงความสนใจของนักเรียนได้เป็นอย่างดี นักเรียนมีความตั้งใจในการเรียนมากขึ้น และการให้ข้อมูลแบบป้อนกลับกับนักเรียนทุกชั่วโมงจะทำให้ครูได้เห็นถึงจุดอ่อนและจุดเด่นของนักเรียน และสามารถนำข้อมูลนั้นมาจัดกิจกรรมที่แตกต่างกันไปแบ่งระดับความยากง่ายตามความสามารถของนักเรียนแต่ละคน

ดุชฎี อุภาร (2565) กล่าวว่า การสอนแบบเบรนทาร์เก็ทตามกระบวนการเรียนรู้ทั้ง 6 ขั้นตอนนั้น ครูผู้สอนต้องออกแบบวิธีการสอนให้สอดคล้องเหมาะสมกับนักเรียน เพื่อเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนสามารถจดจำข้อมูลใหม่ และพัฒนากรอบแนวคิดของนักเรียนได้ ครูจัดกิจกรรมที่ไม่ซ้ำซากจำเจเพื่อให้นักเรียนตื่นตัวกับการเรียนรู้เสมอ

จากข้างต้นสรุปได้ว่าประโยชน์ของการเรียนรู้แบบเบรนทาร์เก็ทนั้นครูต้องออกแบบวิธีการสอนให้นักเรียนตื่นตัว โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ทางอารมณ์และร่างกายเชิงบวกช่วยให้นักเรียนมีความสุขในการเรียน เน้นใช้รูปภาพแทนเนื้อหา ทำให้นักเรียนเห็นภาพโดยรวมทำให้เข้าใจเนื้อหาที่เรียนมากขึ้นและง่ายขึ้น ส่งผลให้นักเรียนเกิดความสนใจในการเรียนรู้และมีความจำระยะยาว

2.3.5 การบูรณาการการสอนแบบโฟนิกส์และการเรียนรู้แบบเบรนทาร์เก็ท

จากองค์ประกอบที่เกี่ยวกับการเรียนรู้แบบเบรนทาร์เก็ทและวิธีสอนแบบโฟนิกส์ที่ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน สามารถบูรณาการเป็นการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับการเรียนรู้แบบเบรนทาร์เก็ทโดยสรุปเป็นขั้นตอนการสอนได้ดังนี้

ตารางที่ 2.10 ความเชื่อมโยงของวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับการเรียนรู้แบบเบรนทาร์เก็ท

วิธีการสอนแบบโฟนิกส์	ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้วิธีการสอนแบบ โฟนิกส์ร่วมกับการเรียนรู้ แบบเบรนทาร์เก็ท	องค์ประกอบของการเรียนรู้ แบบเบรนทาร์เก็ท
	ขั้นที่ 1 กระตุ้นความสนใจ	1. การส่งเสริมอารมณ์เชิงบวกเพื่อการเรียนรู้ 2. การสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ทาง กายภาพ
1. เรียนรู้เสียงพยัญชนะ	ขั้นที่ 2 เรียนรู้เสียงและ ตัวอักษร	3. การสร้างประสบการณ์การเรียนรู้เพื่อให้ เห็นภาพรวม
2. เรียนรู้เกี่ยวกับตัวอักษร 3. ประสมคำ	ขั้นที่ 3 ฝึกฝนประสมคำ	4. การจัดการเรียนรู้เพื่อให้เกิดความ เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ทักษะ และแนวคิด
4. แยกเสียงคำ	ขั้นที่ 4 ฝึกฝนแยกเสียงคำ	
5. คำที่ไม่เป็นไปตามกฎ (Tricky Words)	ขั้นที่ 5 รู้จัก Tricky Words	5. การขยายความรู้และนำความรู้ไป ประยุกต์ใช้
	ขั้นที่ 6 สรุปบทเรียน	6. การประเมินการเรียนรู้

ผู้วิจัยสังเคราะห์ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับการเรียนรู้แบบเบรนทาร์เก็ทออกเป็น 6 ขั้นตอน ได้แก่

ขั้นที่ 1 กระตุ้นความสนใจ เป็นขั้นนำเข้าสู่บทเรียนเพื่อเตรียมความพร้อมนักเรียน และสร้างบรรยากาศการเรียนรู้โดยการเปิดเพลงโฟนิกส์ และแนะนำกลุ่มเสียงพยัญชนะที่นักเรียนจะต้องเรียนรู้ด้วยการใช้ผังกราฟิก (สอดคล้องกับเบรนทาร์เก็ทองค์ประกอบที่ 1 การส่งเสริมอารมณ์เชิงบวกเพื่อการเรียนรู้ และองค์ประกอบที่ 2 การสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ทางกายภาพ)

ขั้นที่ 2 เรียนรู้เสียงและตัวอักษร เป็นขั้นที่ครูแนะนำเสียงตัวอักษรตามกลุ่มพยัญชนะที่ละเสียง โดยใช้สื่อประเภทรูปภาพเพื่อให้เด็กนักเรียนเห็นตัวอักษร และการแสดงท่าทางประกอบการออกเสียงเพื่อให้สามารถเชื่อมโยงเสียงกับคำศัพท์ (สอดคล้องกับเบรนทาร์เก็ทองค์ประกอบที่ 3 การสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ เพื่อให้เห็นภาพรวม และสอดคล้องกับวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ ขั้นที่ 1 เรียนรู้เสียงพยัญชนะ)

ขั้นที่ 3 ฝึกฝนประสมคำ เป็นขั้นที่นักเรียนฝึกออกเสียงไปพร้อมกับฝึกเขียนตัวอักษรนั้น ๆ จากนั้นนักเรียนจะฝึกการประสมเสียงพยัญชนะและสระเข้าด้วยกัน พร้อมกับการเรียนรู้ความหมายของคำศัพท์ (องค์ประกอบที่ 4 การจัดการเรียนรู้เพื่อให้เกิดความเชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ทักษะ และแนวคิด และสอดคล้องกับวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ ขั้นที่ 2 เรียนรู้เกี่ยวกับตัวอักษร และ ขั้นที่ 3 ประสมคำ)

ขั้นที่ 4 ฝึกฝนแยกเสียงคำ เป็นขั้นที่เกิดขึ้นเมื่อนักเรียนเข้าใจวิธีการประสมคำต่าง ๆ ได้แล้ว นักเรียนจะสามารถแยกเสียงของคำศัพท์นั้น ๆ ออกเป็นเสียงพยัญชนะและสระได้ (องค์ประกอบที่ 4 การจัดการเรียนรู้ เพื่อให้เกิดความเชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ทักษะ และแนวคิด และสอดคล้องกับวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ ขั้นที่ 4 แยกเสียงคำ)

ขั้นที่ 5 รู้จัก Tricky Words เป็นขั้นที่ครูแนะนำคำที่ไม่สามารถออกเสียงได้ตามหลักการของโฟนิกส์ ซึ่งคำศัพท์ทั้งหมดที่คัดเลือกมาสอนจะเป็นคำศัพท์ที่นักเรียนสามารถนำไปใช้ได้เป็นประจำวัน (องค์ประกอบที่ 5 การขยายความรู้และนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ และสอดคล้องกับวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ ขั้นที่ 5 คำที่ไม่เป็นไปตามกฎ หรือ Tricky Words)

ขั้นที่ 6 สรุปรบทเรียน ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปความรู้เกี่ยวกับเสียงของตัวอักษร การประสมเสียง และแยกเสียง และ Tricky Words พร้อมกับการให้ข้อมูลป้อนกลับเพื่อให้นักเรียนรู้จุดเด่นและจุดที่ควรพัฒนาของตนเอง และเพื่อให้เกิดอารมณ์เชิงบวกและความสุขในการเรียน (องค์ประกอบที่ 6 การประเมินการเรียนรู้)

2.4 การออกเสียงภาษาอังกฤษ

2.4.1 ความสำคัญของการออกเสียงภาษาอังกฤษ

ฉัตรลักษณ์ คำพรหม (2561) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการออกเสียงภาษาอังกฤษไว้ว่า การออกเสียงคำอย่างถูกต้องเป็นพื้นฐานที่สำคัญอย่างยิ่งในการสื่อสารระหว่างบุคคลทั้งโดยตรงและผ่านเครื่องมืออุปกรณ์สื่อสาร การออกเสียงคำภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่จำเป็นในการสื่อสารเพราะถ้าหากผู้พูดไม่สามารถอ่านออกเสียงคำได้ถูกต้องจะก่อให้เกิดการเข้าใจผิดจากวัตถุประสงค์ของผู้พูด โดยพบว่าคนไทยนั้นใช้เสียงภาษาแม่แทนเสียงภาษาอังกฤษทำให้เกิดความไม่เข้าใจหรือบางครั้งความหมายของคำก็เปลี่ยนไปเลย ดังนั้น การออกเสียงภาษาอังกฤษให้ถูกต้องนั้นสำคัญมาก

นอกจากนี้ ASC English (2020) ระบุไว้ถึงความสำคัญของการออกเสียงภาษาอังกฤษไว้ว่า การออกเสียงที่ดีนั้นจะช่วยให้ผู้อื่นเข้าใจได้เร็วขึ้น ปัญหาการพูดออกเสียงนั้นเป็นปัญหาทั่วไปสำหรับนักเรียนหลายคน เนื่องจากภาษาอังกฤษมีเสียงยากหลายเสียง เช่น “th” และ “ch” เป็นต้น การใช้เสียงที่ถูกต้องเมื่อพูดนั้นจะทำให้ผู้อื่นสามารถเข้าใจสิ่งที่ผู้พูดนั้นพยายามจะสื่อสารได้อย่างรวดเร็ว การออกเสียงที่ดีจะช่วยให้ผู้ฟังเข้าใจคุณชัดเจนยิ่งขึ้น นอกจากนี้ การออกเสียงที่ดีนั้นทำให้การเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองง่ายขึ้น เนื่องจาก การเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองนั้นเป็นเรื่องสนุกและเมื่อนักเรียนมีความก้าวหน้าการปรับปรุงการออกเสียงจะช่วยให้นักเรียนเรียนภาษาอังกฤษได้ง่ายขึ้น เนื่องจากการออกเสียงบังคับให้นักเรียนฟังผู้พูดอย่างระมัดระวังมากขึ้น โดยเน้นวิธีการออกเสียงที่ถูกต้อง ยิ่งนักเรียนฟังมากเท่าไร นักเรียนจะยิ่งเข้าใจและคุ้นเคยง่ายขึ้น และสุดท้ายนั้น การออกเสียงที่ดีนั้นช่วยพัฒนาทักษะทางสังคมได้โดยการออกเสียงที่ดีนั้นจะส่งเสริมให้นักเรียนมีความมั่นใจมากขึ้น ช่วยให้นักเรียนเปลี่ยนความคิดของการพูดว่าไม่ใช่เป็นสิ่งที่ยากอีกต่อไป แต่เป็นวิธีที่สนุกในการพัฒนาภาษาอังกฤษของนักเรียนต่อไป

Articulation (Pronunciation and talking) (n.d.) ที่ระบุไว้ว่า การออกเสียงสามารถสร้างเสียง คำ และประโยคที่ช่วยให้ผู้อื่นสามารถเข้าใจได้ง่าย และสามารถแสดงความต้องการขั้นพื้นฐานไปถึงการมีส่วนร่วม

ร่วมในการสนทนาได้ การออกเสียงที่ไม่ชัดเจนจะส่งผลกระทบต่อให้ผู้พูดในการพัฒนาภาษาและทักษะทางสังคม โดยเด็กที่มีปัญหาในการออกเสียงนั้นอาจมีความรู้สึกที่หงุดหงิดและโกรธอาจนำไปสู่ปัญหาทางพฤติกรรมได้ เนื่องจากการพูดที่ไม่ชัดเจนส่งผลกระทบต่อความสามารถในการโต้ตอบผู้อื่น

จากความข้างต้นสามารถสรุปได้ดังนี้ การออกเสียงที่ถูกต้องนั้นมีความสำคัญต่อการเรียนภาษาเป็นอย่างมาก เนื่องจาก ส่งผลให้ผู้พูดและผู้ฟังสื่อสารเข้าใจกัน การออกเสียงที่ผิดสามารถส่งผลให้เข้าใจผิดกันได้ เนื่องจากความหมายเปลี่ยนแปลงไป นอกจากนี้ การออกเสียงที่ดีสามารถช่วยพัฒนาทักษะทางสังคมได้ เนื่องจากส่งเสริมให้นักเรียนมีความมั่นใจในการพูดสื่อสารมากขึ้น

2.4.2 เสียงภาษาอังกฤษ

เสียงภาษาอังกฤษ โฟนิคส์คืออะไร? (ม.ป.ป.) ระบุไว้ว่า ในภาษาอังกฤษนั้นมีมากถึง 44 เสียง แต่เนื่องจากที่ภาษาอังกฤษมีตัวอักษรน้อย เนื่องจากมีตัวอักษร 26 ตัวอักษร ประกอบไปด้วยพยัญชนะ (consonant) 21 ตัว และ สระ (Vowel) 5 ตัว การสร้างเสียงจึงเกิดขึ้นโดยวิธีการหยิบตัวอักษรมารวมกัน เช่น เสียง /sh/, /th/, /ch/ และ /ng/ เมื่อนำพยัญชนะสองตัวมารวมกันจะทำให้เกิดเป็นเสียงใหม่ ในส่วนของเสียงของสระนั้น จะมีเสียงสั้น และเสียงยาว เช่น /ai/, /a_e/, /ie/ และ /ou/ เมื่อรวมกันสองตัวก็จะเกิดเป็นเสียงใหม่เช่นเดียวกัน

		monophthongs				diphthongs		Phonemic Chart	
		i:	ɪ	ʊ	u:	ɪə	eɪ	voiced unvoiced	
VOWELS	i:	sheep	ship	put	shoot	here	wait		
	e	bed	teacher	bird	door	tourist	boy	əʊ	shoe
	æ	cat	up	far	on	hair	my	au	cow
CONSONANTS	p	pen	bat	top	dog	chicken	June	k	car
	f	fish	video	there	the	sun	zero	ʃ	street
	m	man	cow	ring	hat	love	red	w	well
								g	go
								z	zoo
								ʒ	measure
								ʒ	television

ภาพที่ 2.6 ภาพระบบเสียงภาษาอังกฤษ

ที่มา: <https://www.englishclub.com/pronunciation/phonemic-chart.php>

นอกจากนี้เสียงภาษาอังกฤษนั้น สามารถทำได้ด้วยการใช้ตารางเทียบเสียงโฟนิกส์พยัญชนะ A-Z และออกเสียงได้ตามตาราง ดังนี้ (ใบความรู้เทียบเสียง Phonics (โฟนิกส์) ภาษาอังกฤษเป็นเสียงภาษาไทย, ม.ป.ป.)

ตารางที่ 2.11 การเทียบเสียงโฟนิกส์พยัญชนะ A-Z

ตัวอักษร	การออกเสียง
A	แอะ
B	เบอะ
C	เคอะ
D	เดอะ
E	เอะ
F	ฟี
G	เกอะ
H	ฮะ
I	อิ
J	เจอะ
K	คี
L	เลอะ
M	มีม
N	นี
O	เอาะ
P	เพอะ
Q	ควอะ
R	เรอะ
S	สี
T	ที
U	อะ
V	เฟวอะ
W	เวอะ
X	คะสี
Y	เยะ
Z	ซี

โดยวิธีการออกเสียงนั้น นักเรียนจะได้ฝึกอ่านคำภาษาอังกฤษโดยการเชื่อมโยงหน่วยเสียงของตัวอักษรต่าง ๆ เรียงรู้เสียงของพยัญชนะ หรือ Letter Sound ก่อนประสมกันเป็นคำ เช่น C (เคอะ) + A (แอะ) + T (ที) เมื่อประสมกันแล้วจะได้เสียงของคำว่า Cat เป็นต้น

จากข้างต้นสรุปได้ว่าเสียงในภาษาอังกฤษนั้นมีทั้งหมด 44 เสียง ประกอบไปด้วยพยัญชนะ (Consonant) 21 ตัว และสระ (Vowel) 5 ตัว แต่เนื่องจากพยัญชนะในภาษาอังกฤษน้อยจึงเกิดการสร้างเสียงใหม่ขึ้น โดยการนำพยัญชนะสองตัวมารวมกันให้เกิดเป็นเสียงใหม่ และให้เกิดเป็นเสียงสระเสียงยาวและสั้นเช่นเดียวกัน

2.4.3 วิธีสอนการออกเสียงภาษาอังกฤษ

ณัฐธนธีรา ศรีภา (2559) ได้กล่าวถึงวิธีการออกเสียงพยัญชนะในภาษาอังกฤษที่มีจำนวน 24 เสียง โดยแบ่งตามตำแหน่งเกิดเสียง (Points of Articulation) ลักษณะการออกเสียง (Manners of Articulation) และการสั่นของเส้นเสียง (Voicing) ดังนี้

(1) ตำแหน่งการเกิดเสียงพยัญชนะในภาษาอังกฤษ ในภาษาอังกฤษนั้นมีเสียงพยัญชนะ 8 ประเภท โดยจำแนกตามตำแหน่งการเกิดเสียง ดังนี้

ตารางที่ 2.12 ตำแหน่งการเกิดเสียง (Points of Articulation)

ตำแหน่งการเกิดเสียงพยัญชนะ	เสียงพยัญชนะ	วิธีการออกเสียง
เสียงจากริมฝีปากทั้งสอง (Bilabial Sounds)	/p/, /b/, /m/ และ /w/	ริมฝีปากจะห่อกลม
เสียงจากริมฝีปากและฟัน (Labio-dental Sounds)	/f/ และ /v/	ริมฝีปากล่างจะไปสัมผัสขอบฟันบน
เสียงระหว่างฟัน (Interdental Sounds)	/θ/ และ /ð/	ปลายลิ้นจะอยู่ตรงขอบฟันบนทำให้เกิดเป็นช่องแคบ ๆ (Narrow Approximation)
เสียงจากปุ่มเหงือก (Alveolar Sounds)	/t/, /d/, /s/, /z/, /l/, /n/ และ /r/	ปลายลิ้นจะยกขึ้นไปสัมผัสกับปุ่มเหงือกหรือบริเวณใกล้ปุ่มเหงือก
เสียงหลังปุ่มเหงือก (Post-alveolar Sounds)	/tʃ/, /dʒ/, /ʃ/ และ /ʒ/	ลิ้นส่วนหน้าจะเคลื่อนไปสัมผัสบริเวณเพดานแข็งส่วนที่อยู่หลังปุ่มเหงือก
เสียงจากเพดานแข็ง (Palatal Sounds)	/j/	ลิ้นส่วนหน้าจะยกขึ้นสู่เพดานแข็ง
เสียงจากเพดานอ่อน (Velar Sounds)	/k/, /g/ และ /ŋ/	ลิ้นส่วนหลังจะยกขึ้นไปสัมผัสเพดานอ่อน
เสียงจากช่องระหว่างเส้นเสียง (Glottal Sound)	/h/	กระแสมวลจะผ่านช่องระหว่างเส้นเสียง

(2) ลักษณะการออกเสียงพยัญชนะในภาษาอังกฤษ (Manners of Articulation) นั้น มี 6 ประเภท โดยจำแนกตามลักษณะการออกเสียง ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 2.13 ลักษณะการออกเสียงพยัญชนะในภาษาอังกฤษ (Manners of Articulation)

เสียง	เสียงพยัญชนะ	ลักษณะการออกเสียง
เสียงระเบิด (Plosive Sounds)	/p/ /b/ /t/ /d/ /k/ /g/	เพดานอ่อนจะยกขึ้นแตะผนังคอ ทำให้กระแสลมที่ออกมาจากปอดผ่านเข้าสู่ช่องจมูกไม่ได้ จึงผ่านเข้าไปในช่องปาก และถูกกักไว้ชั่วขณะหนึ่งแล้วปล่อยออกมาอย่างรวดเร็ว ทำให้เกิดเป็นเสียงพยัญชนะระเบิด
เสียงกักเสียดแทรก (Affricate Sounds)	/tʃ/ และ /dʒ/	ออกเสียงเช่นเดียวกับเสียงระเบิด แต่กระแสลมที่ถูกกักเอาไว้เพียงชั่วครู่หนึ่งจะค่อยๆ ปล่อยออกมาทางปาก
เสียงเสียดแทรก (Fricative Sounds)	/f/ /v/ /s/ /z/ /h/ /ʃ/ /ʒ/ /ð/ /θ/	กระแสลมจากปอดผ่านที่เสียดแทรกผ่านช่องแคบ ๆ ออกมาทางปาก
เสียงนาสิก (Nasal Sounds)	/m/ /n/ /ŋ/	ออกเสียงเช่นเดียวกับเสียงระเบิดกับกักเสียงแทรก แต่เพดานอ่อนระดับลง กระแสลมจากปอดจึงผ่านเข้าไปในช่องจมูกและปล่อยออกมาทางจมูก
เสียงข้างลิ้น (Lateral Sound)	/l/	ปลายลิ้นสัมผัสกับปุ่มเหงือก ในขณะที่เพดานอ่อนจะเคลื่อนขึ้นเพื่อกันไม่ให้กระแสลมจากปอดผ่านเข้าไปในช่องจมูก และด้านข้างของลิ้นไม่สัมผัสกับส่วนใด กระแสลมจึงผ่านออกมาทางด้านข้างของลิ้น โดยเกิดการกักของลมเพียงบางส่วนเท่านั้น คือ บริเวณปุ่มเหงือก
เสียงเปิด (Approximant Sounds)	/w/ /r/ และ /j/	กระแสลมจากปอดผ่านออกมาได้สะดวก โดยไม่ถูกกักหรือเสียดแทรกผ่านช่องแคบ ๆ ออกมา

(3) การสั่นของเส้นเสียง (Voicing) ในภาษาอังกฤษมี 2 ประเภท จำแนกตามการสั่นของเส้นเสียงได้ดังนี้

ตารางที่ 2.14 ลักษณะการสั่นของเส้นเสียง (Voicing)

เสียง	เสียงพยัญชนะ	ลักษณะการสั่นของเส้นเสียง
เสียงก้อง (Voiced/Voicing Sounds)	/b/, /d/, /g/, /dʒ/, /m/, /n/, /ŋ/, /v/, /ð/, /z/, /ʒ/, /ʌ/, /w/, /r/ และ /j/	กระแสมจากปอดผ่านเส้นเสียงซึ่งอยู่ชิดกัน ทำให้เส้นเสียงสั่น
เสียงไม่ก้อง (Voiceless/Unvoiced Sounds)	/p/, /t/, /k/, /tʃ/, /f/, /θ/, /s/, /ʃ/ และ /h/	กระแสมจากปอดผ่านเส้นเสียงซึ่งเปิดกว้าง ทำให้เส้นเสียงไม่สั่น

นอกจากนี้ Vcca et al. (2003, pp. 46-47, 178, อ้างถึงใน ก๊กอ พิสุทธิ และ กัลยรัตน์ ชาววันดี, 2561) ถึงวิธีการออกเสียงตามหลักสัทศาสตร์โดยมีวิธีในการออกเสียงไว้ดังนี้

1. วิธีการวิเคราะห์การออกเสียง (Analytic Phonics Instruction) เป็นการฝึกให้นักเรียนรู้จัก เรียน และวิเคราะห์เสียงของตัวอักษรแต่ละตัวอักษรโดยเน้นการฟังจากแบบฝึกหัดหนังสือ เช่น ตัวอักษร b ในคำว่า bat อ่านออกเสียง /b/ โดยจะยังไม่มีการสอนการผสมเสียง นักเรียนจึงจะไม่ได้เรียนรู้ในการฝึกการออกเสียงเท่าที่ควร

2. วิธีการเทียบเคียงการออกเสียง (Analogic Phonics Instruction) เป็นการสอนที่ต่อยอดมาจากการวิเคราะห์การออกเสียง นักเรียนจะได้วิเคราะห์ส่วนประกอบของคำศัพท์ที่มีองค์ประกอบที่เหมือนกัน เช่น cat, rat, hat ซึ่งมี at เป็นองค์ประกอบที่เหมือนกัน โดยวิธีการนี้จะช่วยในการสะกดคำและมักใช้ในการอ่านคำศัพท์ใหม่ที่ไมู้จัก

3. วิธีการสังเคราะห์การออกเสียง (Synthetic Phonics Instruction) เป็นวิธีการสอนออกเสียงโดยเริ่มจากการสอนเสียงของตัวอักษรแต่ละตัว และหลังจากนั้นผสมเสียงตัวอักษร โดยนักเรียนสามารถใช้ความรู้ของเสียงตัวอักษรแต่ละตัวผสมออกมา เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกออกเสียงเป็นคำศัพท์ได้ด้วยตนเอง

4. วิธีการสอนการอ่านแบบร่วมสมัย (Contemporary Phonics Instruction) เป็นวิธีการนำวิธีการวิเคราะห์การออกเสียงและวิธีการสังเคราะห์การออกเสียงมารวมเข้าด้วยกันและฝึกให้นักเรียนได้นำไปประยุกต์ใช้ตามระดับความสามารถของตนเอง การออกเสียงด้วยวิธีนี้นั้นจะเน้นให้ผู้เรียนได้มีโอกาสในการฝึกอ่านจริง และครูผู้สอนจะใช้เวลาในการสอนไม่เกินร้อยละ 25 เพื่อให้นักเรียนได้อ่านอย่างคล่องแคล่วและมีความสุขมากขึ้น

จากการศึกษาการออกเสียงภาษาอังกฤษข้างต้น สรุปได้ว่า มีวิธีการอ่านออกเสียงที่แตกต่างกันไป เช่น การออกเสียงแบบแบ่งตามตำแหน่งเกิดเสียง (Points of Articulation) ลักษณะการออกเสียง (Manners

of Articulation) และการสั้นของเส้นเสียง (Voicing) หรือการออกเสียงด้วยวิธีการวิเคราะห์การออกเสียง (Analytic Phonics Instruction) ที่นักเรียนสามารถวิเคราะห์เสียงของตัวพยัญชนะโดยเน้นจากการฟังและไม่มีการสอนผสมเสียง การสอนที่ต่อยอดมาคือวิธีการเทียบเคียงการออกเสียง (Analogic Phonics Instruction) ในวิธีนี้นักเรียนจะได้วิเคราะห์การออกเสียงของคำศัพท์ที่มีองค์ประกอบเหมือนกันโดยวิธีนี้นักเรียนจะช่วยนักเรียนในเรื่องของการสะกดคำเพื่อช่วยในการอ่านคำศัพท์ที่ไม่รู้จัก ในส่วนของวิธีการสังเคราะห์การออกเสียง (Synthetic Phonics Instruction) นั้นนักเรียนจะสามารถใช้ความรู้ของเสียงตัวพยัญชนะแต่ละตัวเพื่อใช้ในการผสมเสียงตัวอักษรออกเป็นคำศัพท์ได้ด้วยตนเอง และในส่วนของวิธีสอนการอ่านแบบร่วมสมัย (Contemporary Phonics Instruction) นั้น เป็นวิธีการเน้นให้นักเรียนได้ฝึกอ่านด้วยตนเองจริง

2.4.4 การประเมินการออกเสียงภาษาอังกฤษ

การประเมินการออกเสียงนั้นสามารถทดสอบโดยการฟังเสียงจริง ๆ ของนักเรียน หรือการให้นักเรียน ฟังการออกเสียงของครูเพื่อเป็นการฝึกการออกเสียงที่ถูกต้องได้เช่นกัน โดยแบ่งได้เป็นหลายประเภท (Useini, 2019) ดังนี้

ตารางที่ 2.15 การประเมินการออกเสียง

ประเภทของการประเมิน	วิธีการประเมิน
1. การทดสอบอ่านออกเสียง	ในการทดสอบนี้คำศัพท์จะเป็นคำศัพท์ที่นักเรียนได้เรียนไปแล้ว และนักเรียนจะต้องอ่านออกเสียงให้ครูผู้สอนฟัง โดยให้เวลาผู้เรียนในการอ่านคำศัพท์แต่ละคำด้วย
2. การสัมภาษณ์	เป็นการประเมินที่มีประสิทธิภาพ โดยการเรียกนักเรียนมาสอบสัมภาษณ์ออกเสียงในหัวข้อต่าง ๆ และครูมีหน้าที่ประเมินว่านักเรียนออกเสียงได้ตามเป้าหมายได้ดีเพียงใด
3. การเขียนตามบอก	เนื่องจากการพูดและการฟังมีความสัมพันธ์กัน การเขียนตามคำบอกเป็นวิธีทดสอบนักเรียนในการออกเสียงว่านักเรียนออกเสียงผิดหรือถูก ถ้าหากนักเรียนออกเสียงผิดนักเรียนก็จะเขียนคำหรือเข้าใจครูผู้สอนผิด
4. การแบ่งกลุ่มในการทดสอบ	การบอกคำศัพท์ต่าง ๆ แล้วมีกิจกรรมให้นักเรียนทำต่อเช่นการทดสอบความสามารถในการแยกแยะหน่วยเสียงหรือกลุ่มหน่วยเสียง ตัวอย่างเช่น แบบทดสอบ Same or Different? โดยการทดสอบนี้นักเรียนจะได้รับการฟังคำศัพท์สองคำ และต้องตอบให้ได้ว่าออกเสียงเหมือนกันหรือไม่ 1. But–Bought 2. Is that my pan?–Is that my pen? 3. Seat–Seat 4. Suck–Sock

ตารางที่ 2.15 (ต่อ)

ประเภทของการประเมิน	วิธีการประเมิน
5. ทดสอบแบบปรนัย a or b (or c)?	ครูผู้สอนพูดคำศัพท์และให้นักเรียนเลือกคำศัพท์ที่ครูพูด ตัวอย่างเช่น ข้อสอบ 1. a. sock b. sack c. suck 2. a. cat b. cut c. cart และครูผู้สอนพูด 1. Sack 2. Cat นักเรียนต้องตอบข้อที่ถูกต้องตามที่ครูพูด
6. การเลือกคำจำกัดความ	แบบทดสอบนี้นั้นนักเรียนต้องเลือกความหมายจากคำศัพท์ที่ครูพูดให้ถูกต้อง ตัวอย่างเช่น ครูพูด “Bought – Bought” และใบทดสอบนักเรียนจะมี a. a vehicle that moves in the sea b. past participle of buy c. coordinating conjunction โดยนักเรียนจะต้องอ่านคำตอบและเลือกคำตอบที่ถูกต้องตามคำศัพท์ที่ครูพูด
7. หาคำศัพท์ที่ออกเสียงเหมือนกัน	ตัวอย่างเช่น a. pot b. pot c. port เป็นต้น
8. การเติมคำศัพท์ลงในช่องว่าง	โดยตอบจากการฟัง ตัวอย่างเช่น 1. Did you see the _____ you were looking for? นักเรียนจะต้องฟัง a. people b. pupil c. purple และเลือกข้อที่ถูกต้อง
9. การใช้การ์ดสี	โดยครูผู้สอนจะแจกการ์ดสีต่าง ๆ ให้นักเรียน และให้นักเรียนพูดเสียงบนการ์ดของตนเอง
10. การถอดเสียงแบบโฟนิกส์	วิธีนี้นักเรียนจะต้องได้เรียนรู้เสียงของพยัญชนะต่าง ๆ ก่อนถึงจะสามารถถอดรหัสเสียงได้
11. คำไม่เข้าพวก	โดยครูผู้สอนเป็นผู้พูดและให้นักเรียนหาคำไม่เข้าพวก เช่น a. dull b. pull c. bull d. wool และให้นักเรียนตอบ
12. การจัดคำศัพท์	โดยการจับกลุ่มให้คำศัพท์ที่มีเสียงเหมือนกัน
13. การจับคู่	โดยการมีชุดคำศัพท์ทั้งหมด 4 คำ และครูผู้สอนบอกนักเรียนว่าใน 4 คำนี้มีแค่คำศัพท์ 3 คำที่มีเสียงเดียวกัน และอีก 1 ไม่ เป็นต้น

ตารางที่ 2.15 (ต่อ)

ประเภทของการประเมิน	วิธีการประเมิน
14. วิธีการออกเสียงแบบ Miscellaneous	เป็นวิธีการทดสอบที่นักเรียนต้องวงตัวอักษรที่ไม่ออกเสียง โดยใช้การวงคำตอบและไม่ขีดเส้นใต้เพื่อป้องกันการทุจริตในการตอบ โดยครูผู้สอนนั้นจำเป็นต้องเป็นผู้ที่สามารถออกเสียงภาษาอังกฤษที่ดีมากเพื่อไม่ให้เกิดข้อผิดพลาดในการออกเสียง
15. การเน้นคำ	ในการออกเสียงในภาษาอังกฤษนั้นการเน้นคำก็เป็นสิ่งสำคัญ โดยการเน้นเสียงนั้นสามารถใช้ภาษากายในกายช่วยได้ เช่น การปรบมือพยางค์ที่ต้องการเน้น เป็นต้น

นอกจากนี้ในการประเมินการออกเสียงสามารถใช้วิธีการ Phonics Screening Check หรือ Phonics Screening Test โดยปกติแล้วการทดสอบแบบ Phonics Screening Check นั้น จะประเมินในเทอมสุดท้ายของปีการศึกษา เพื่อเป็นการประเมินความรู้ด้านคำศัพท์ที่ได้เรียนไป และเป็นวิธีการที่ครูเรียกนักเรียนมาสอบออกเสียงกับครูทีละคน โดยนักเรียนแต่ละคนจะมีเวลาในการทำแบบทดสอบการออกเสียง 5-7 นาที โดยครูจะให้แบบทดสอบรายการคำศัพท์ Phonics กับนักเรียนและให้นักเรียนอ่านทีละคำ โดยแบบทดสอบมีทั้งหมด 40 คำ และแบ่งออกเป็น 4 ประเภทของคำศัพท์ ดังนี้ (Flinders University, 2017)

ตารางที่ 2.16 จำนวนและประเภทของคำศัพท์ Phonics Screening Check

จำนวนคำศัพท์	ประเภทของคำศัพท์
Part 1: 12 คำ	คำศัพท์หลอก (ระดับง่าย)
Part 2: 8 คำ	คำศัพท์ที่มีความหมาย (ระดับง่าย)
Part 3: 8 คำ	คำศัพท์หลอก (ระดับซับซ้อน)
Part 4: 12 คำ	คำศัพท์ที่มีความหมาย (ระดับซับซ้อน)

โดยสรุปการประเมินการออกเสียงภาษาอังกฤษนั้นสามารถทำได้หลายรูปแบบโดยบางรูปแบบนั้นไม่จำเป็นต้องให้นักเรียนรู้ว่าตนเองกำลังทำแบบทดสอบอยู่ และการทดสอบนั้นไม่จำเป็นต้องให้นักเรียนเป็นฝ่ายพูดออกเสียงเท่านั้น แต่สามารถประเมินในการฟังของนักเรียนได้เช่นกัน แต่ครูผู้สอนจำเป็นต้องมีการออกเสียงที่ถูกต้องและชัดเจน เพื่อไม่ให้เกิดข้อผิดพลาดในการตอบคำตอบและความใจของนักเรียน และเพื่อเป็นการส่งเสริมความสามารถในการพูดและฟังในการออกเสียงภาษาอังกฤษ ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้แบบทดสอบการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษกับนักเรียนแต่ละคน หากนักเรียนออกเสียงคำศัพท์ถูกต้องจะได้ 1 คะแนน หากออกเสียงผิดจะได้ 0 คะแนน

2.5 คำศัพท์ภาษาอังกฤษ

2.5.1 ความสำคัญของคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

Kimhachandra and Castro (2015) กล่าวถึงความสำคัญของคำศัพท์ภาษาอังกฤษไว้ว่า การรู้คำศัพท์ในภาษาอังกฤษนั้นจะช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนทางด้านวิชาการและด้านทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่านและทักษะการเขียน เนื่องจากคำศัพท์เป็นปัจจัยสำคัญของการเรียนรู้ภาษา โดยเฉพาะเด็กไทยที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง

Alqahtani (2015) กล่าวว่า ความรู้ด้านคำศัพท์นั้นเป็นเครื่องมือสำคัญสำหรับผู้เรียนภาษาที่สอง เนื่องจากคำศัพท์เป็นศูนย์กลางของความสามารถในการสื่อสารและคำศัพท์เป็นองค์ประกอบที่มีขนาดใหญ่ที่สุด ความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ช่วยให้สามารถใช้ภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีบทบาทสำคัญในทักษะทางภาษาทั้งหมด เช่น การพูด การฟัง การอ่าน และการเขียน การได้มาซึ่งคำศัพท์ที่เพียงพอเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการใช้ภาษาที่สองให้ประสบความสำเร็จ เพราะถ้าหากไม่มีคำศัพท์ที่กว้างขวาง การสื่อสารก็ไม่สามารถเป็นที่เข้าใจได้

Brooks et al. (2021) กล่าวให้เห็นว่า ความรู้ด้านคำศัพท์มีความสำคัญต่อผู้เรียนเป็นอย่างมาก เนื่องจากการขยายความรู้ด้านคำศัพท์นั้นลึกซึ้งและเป็นปัจจัยสำคัญสำหรับความเข้าใจ แต่อย่างไรก็ตามสิ่งสำคัญคือคำศัพท์นั้นต้องเหมาะสมเพื่อช่วยนักเรียนปรับปรุงความสามารถทางภาษาอังกฤษได้

ความสำคัญของคำศัพท์ภาษาอังกฤษนั้นเกี่ยวข้องกับความเข้าใจใน การฟัง และการอ่าน รวมถึงการเชื่อมโยงกับการผลิตภาษา การพูด และการเขียน ดังนั้นความรู้ด้านคำศัพท์ในผู้เรียนจึงส่งผลโดยตรงต่อความสามารถทางภาษาและการใช้ภาษา คำศัพท์ช่วยเสริมประสิทธิภาพของผู้เรียนเนื่องจากความสามารถรวมคำศัพท์เพื่อการผลิตข้อความทำให้ภาษามีเป้าหมายในการใช้งานมากขึ้น (Viera, 2016)

Kimhachandra and Castro (2015) คำศัพท์นั้นเป็นองค์ประกอบสำคัญของความสามารถในการพูด อ่าน และเขียน ดังนี้ ในด้านของทักษะการพูดเน้น ถ้าหากเรียนรู้คำศัพท์ที่เพียงพอ นักเรียนจะพูดสื่อสารหรืออธิบายสิ่งที่ต้องการได้โดยไม่จำเป็นต้องใช้ไวยากรณ์ ในส่วนของทักษะในการฟังนั้น ถ้าหากนักเรียนไม่มีความรู้คำศัพท์นักเรียนจะขาดความเข้าใจในการสื่อสารและไม่สามารถตอบหรือสื่อสารกลับให้เข้าใจได้ และในส่วนของทักษะการเขียนนั้นเป็นทักษะที่ยากที่สุดเนื่องจากนักเรียนต้องมีความรู้ด้านทักษะที่มากพอที่จะต้องสื่อสารกับผู้อ่าน และการเขียนนั้นจะมีประสิทธิภาพมากขึ้นเมื่อนักเรียนมีความรู้คำศัพท์ที่อยู่ในระดับมาก

ความสำคัญของคำศัพท์ภาษาอังกฤษนั้น สรุปได้ว่า คำศัพท์ภาษาอังกฤษเป็นศูนย์กลางของความสามารถในการใช้ภาษาในการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีบทบาทสำคัญในทักษะ ด้านการฟัง ด้านการพูด ด้านการอ่าน และด้านการเขียน โดยถ้าหากผู้เรียนไม่มีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ ผู้เรียนก็จะไม่สามารถเรียนภาษานั้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.5.2 ประเภทของคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

ประเภทของคำศัพท์ภาษาอังกฤษ หรือ Parts of Speech นั้นคือการแบ่งประเภทของคำในภาษาอังกฤษตามหน้าที่ออกเป็น 8 ชนิด ได้แก่ Noun (คำนาม), Pronoun (คำสรรพนาม), Verb (คำกริยา),

Adjective (คำคุณศัพท์), Adverb (คำกริยาวิเศษณ์), Preposition (คำบุพบท), Conjunction (คำสันธาน หรือคำเชื่อม) และ Interjection (คำอุทาน) (ซีทสรุป Parts of Speech ชนิดของคำในภาษาอังกฤษ 8 ชนิด, ม.ป.ป.)

ตารางที่ 2.17 ประเภทของคำศัพท์ในภาษาอังกฤษ

ประเภทของคำศัพท์	ความหมาย
Noun (คำนาม)	คำในภาษาอังกฤษซึ่งใช้เรียกชื่อของ คน สัตว์ สิ่งของ สถานที่ และรวมถึงความรู้สึก อารมณ์ แนวคิด คุณสมบัติ ซึ่งสามารถแบ่งย่อยได้อีกหลายประเภท <ol style="list-style-type: none"> 1. Proper Nouns (คำนามชี้เฉพาะ) 2. Common Nouns (คำนามทั่วไป) 3. Collective Nouns (สมุหนาม) 4. Abstract Nouns (อาการนาม)
Pronoun (คำสรรพนาม)	คำที่ใช้เรียกแทนคำนาม เพื่อให้เกิดความกระชับและหลีกเลี่ยงการกล่าวถึงคำนาม เดิมซ้ำ ๆ เช่น he, she, it, I, you, we และ they เป็นต้น
Verb (คำกริยา)	คำที่แสดงอาการ เพื่อบ่งบอกถึงการกระทำของนามหรือสรรพนาม ไม่ว่าจะผ่านทาง กายภาพหรือจิตใจ รวมไปถึงการบอกถึงสถานะ โดยคำกริยาแบ่งได้เป็น 3 ประเภท หลัก ๆ <ol style="list-style-type: none"> 1. Action Verb คือ การแสดงการกระทำต่าง ๆ เช่น Run, Dance หรือ Sleep 2. Linking Verb คือ การใช้เชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างประธานกับข้อมูล เกี่ยวกับประธาน เช่น Peter's room was a mess เป็นต้น 3. Auxiliary/Helping Verb คือ การช่วยเสริมความหมายของคำกริยาหลักให้ สมบูรณ์ยิ่งขึ้น We are planning a party เป็นต้น
Adjective (คำคุณศัพท์)	คำที่นำมาใช้ขยายคำนามหรือสรรพนาม เพื่อบอกลักษณะหรือคุณสมบัติให้ชัดเจน ยิ่งขึ้น เช่น Beautiful, Tasty, Good, Red, Sunny เป็นต้น
Adverb (คำกริยาวิเศษณ์)	คำที่ทำหน้าที่ขยายคำกริยา คุณศัพท์ และคำกริยาวิเศษณ์ เพื่อบอกรายละเอียด เพิ่มเติม ให้เห็นภาพชัดขึ้นว่าสิ่งที่พูดถึงเกิดขึ้นอย่างไร ที่ไหน (Where) เมื่อไหร่ (When) บ่อยแค่ไหน (How often) และ เท่าไร (How much) โดยคำกริยาวิเศษณ์ หลายคำมักจะลงท้ายด้วย -ly

ตารางที่ 2.17 (ต่อ)

ประเภทของคำศัพท์	ความหมาย
Preposition (คำบุพบท)	คำที่ใช้ทำหน้าที่เชื่อมคำนาม, นามวลี (Noun Phrase), คำสรรพนาม หรือคำกริยา เพื่อแสดงความสัมพันธ์ เช่น การบ่งบอกเวลา สถานที่ ตำแหน่งทิศทางและอื่น ๆ เพื่อแสดงความเกี่ยวข้องในประโยค ตัวอย่างเช่น in, on, at, under, on front of, between, beside, without, with เป็นต้น โดยส่วนใหญ่จะอยู่หน้าคำนามหรือสรรพนาม
Conjunction (คำสันธานหรือคำเชื่อม)	คำที่เชื่อมคำ ประโยค วลี หรือประโยคย่อยเข้าด้วยกัน เพื่อให้ได้ความหมายที่สมบูรณ์และมีความสละสลวยมากขึ้น เช่น and, but, so, because, when, if, that, although, even if, neither...nor, either...or เป็นต้น
Interjection (คำอุทาน)	คำที่ใช้เพื่อแสดงอารมณ์หรือความรู้สึกต่าง ๆ ในทางบวกหรือทางลบ เช่น ความแปลกใจ ความพอใจ หรือความประหลาดใจ เป็นต้น โดยอาจมีการใช้เครื่องหมาย ! ร่วมด้วย ทั้งนี้ การบอกว่าคำอุทานแสดงถึงอารมณ์ความรู้สึกใด ๆ นั้นต้องอาศัยบริบทร่วมด้วย

ในส่วนของการรายการคำศัพท์สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่รัฐบาลสหราชอาณาจักร *English appendix 1: Spelling* (2013) ได้ระบุสำหรับนักเรียน Year 2 โดยรายการคำศัพท์นั้นจะเป็นการ (1) ทบทวนรายการคำศัพท์ที่ได้เรียนไปของ Year 1 และ (2) เพิ่มจำนวนคำศัพท์ Year 2 ดังนี้

(1) ทบทวนคำศัพท์ของ Year 1: เสียงของพยัญชนะ, เสียงของสระ เสียงของพยัญชนะ

ตารางที่ 2.18 รายการคำศัพท์ Year 1

ข้อกำหนด	ตัวอย่างคำศัพท์
เสียง /f/, /v/, /s/, /z/ และ /k/ ที่สะกดด้วย ff, ll, ss, zz, และ ck	Off, well, miss, buzz, back
เสียง /ŋ/ ที่สะกดด้วย n ก่อน k	Bank, think, honk, sunk
-tch	catch, fetch, kitchen, notch, hutch
คำศัพท์ที่ลงท้ายด้วยเสียง /v/	Have, live give
คำศัพท์ที่ลงท้ายด้วย -y (/i:/ หรือ /I/)	very, happy, funny, party, family
คำศัพท์ที่สะกดด้วย ph (แต่ออกเสียง /f/) และ wh	dolphin, alphabet, phonics, elephant when, where, which, wheel, while

ตารางที่ 2.18 (ต่อ)

ข้อกำหนด	ตัวอย่างคำศัพท์
คำศัพท์ที่สะกดด้วย k และออกเสียง /k/	Kent, sketch, kit, skin, frisky
คำศัพท์ที่ขึ้นต้นด้วย -un	undo, unload, unlock
คำประสม	football, playground, farmyard, bedroom, blackberry
คำศัพท์ที่ไม่สามารถอ่านได้ตามหลักของ Phonics (Common Exception Words)	the, a, do, to, today, of, said, says, are, were, was, is, his, has, I, you, your, they, be, he, me, she, we, no, go, so, by, my, here, there, where, love, come, some, one, once, ask, friend, school, put, push, pull, full, house, our

ตารางที่ 2.19 ตารางแสดงรายการคำศัพท์หมวดสระ Year 1

สระ	ตัวอย่างคำศัพท์
ai, oi	rain, wait, train, paid, afraid oil, join, coin, point, soil
ay, oy	day, play, say, way, stay boy, toy, enjoy, annoy
a-e	made, came, same, take, safe
e-e	these, theme, complete
i-e	five, ride, like, time, side
o-e	home, those, woke, hope, hole
u-e	June, rule, rude, use, tube, tune
ar	car, start, park, arm, garden
ee	see, tree, green, meet, week
ea (/i:/)	sea, dream, meat, each, read (present tense)
ea (/ɛ/)	head, bread, meant, instead, read (past tense)
er (/ɜ:/)	her, term, verb, person
er (/ə/)	better, under, summer, winter, sister
ir	girl, bird, shirt, first, third
ur	turn, hurt, church, burst, Thursday
oo (/u:/)	food, pool, moon, zoo, soon

ตารางที่ 2.19 (ต่อ)

สระ	ตัวอย่างคำศัพท์
oo (/ʊ/)	book, took, foot, wood, good
oa	boat, coat, road, coach, goal
oe	toes, goes
ou	out, about, mouth, around, sound
ow (/aʊ/), ow (/əʊ/), ue, ew	now, how, brown, down, town, own, blow, snow, grow, show blue, clue, true, rescue, Tuesday new, few, grew, flew, drew, threw
ie (/aɪ/)	lie, tie, pie, cried, tried, dried
ie (/i:/)	chief, field, thief
igh	high, night, light, bright, right
or	for, short, born, horse, morning
ore	more, score, before, wore, shore
aw	saw, draw, yawn, crawl
au	author, August, dinosaur, astronaut
air	air, fair, pair, hair, chair
ear	dear, hear, beard, near, year
ear (/ɛə/)	bear, pear, wear
are (/ɛə/)	bare, dare, care, share, scared

ตารางที่ 2.20 รายการคำศัพท์ Year 2

ข้อกำหนด	ตัวอย่างคำศัพท์
เสียง /dʒ/ ที่สะกดลงท้ายด้วย ge และ dge หรือ คำศัพท์ที่สะกดด้วย g ก่อน e, l และ y	Badge, edge, bridge Age, huge, change Giant, gem, magic, giraffe
เสียง /s/ ที่สะกดด้วย c ก่อน e, i, และ y	Race, ice, cell, city, fancy
เสียง /n/ ที่สะกดขึ้นต้นด้วย kn หรือ gn	Know, knee, gnaw
เสียง /r/ ที่สะกดขึ้นต้นด้วย wr	Write, wrote, written, wrong, wrap
เสียง /l/ หรือ /əʊ/ ที่สะกดลงท้ายด้วย -le	Table, apple, bottle, little, middle

ตารางที่ 2.20 (ต่อ)

ข้อกำหนด	ตัวอย่างคำศัพท์
เสียง /l/ หรือ /əʊ/ ที่สะกดลงท้ายด้วย -al	Metal, pedal, capital, hospital, animal
คำศัพท์ที่ลงท้ายด้วย -il	Pencil, fossil
เสียง /aɪ/ ที่สะกดลงท้ายด้วย -y	Cry, fly, dry, reply
เสียง /ɔː/ ที่สะกดก่อน l และ ll	All, ball, call, walk, talk, always
เสียง /ʌ/ ที่สะกดด้วย o	Other, mother, brother, Monday
เสียง /iː/ ที่สะกดด้วย -ey	Key monkey, chimney, valley
เสียง /ɒ/ ที่สะกดหลัง w และ qu	Want, watch, quantity, squash
เสียง /ɜː/ ที่สะกดด้วย or หลัง w	Word, work, worm, world
เสียง /ɔː/ ที่สะกดด้วย ar หลัง w	Warm, towards
เสียง /ʒ/ ที่สะกดด้วย s	Television, treasure, usual
คำศัพท์ที่ลงท้ายด้วย -ment, -ness, -ful, -less และ -ly	Enjoyment, careful, playful, hopeless, plainness (plain + ness), badly Exceptions: (1) argument รากศัพท์ที่มีมากกว่า 1 พยางค์และลงท้ายด้วย -y ที่มีพยัญชนะก่อนหน้า
การเขียนคำย่อภาษาอังกฤษ	Can't, didn't, hasn't, couldn't, it's, I'll
การแสดงความเป็นเจ้าของโดยเติม s	Megan's, Ravi's, the girl's, the man's, the child's
คำศัพท์ที่ลงท้ายด้วย -tion	Station, fiction, motion, national, section
คำพ้องเสียง	There/their/they're, here/hear, sun/son, to/too/two, night, knight
คำศัพท์ที่ไม่สามารถอ่านได้ตามหลักของ Phonics (Common exception words)	door, floor, poor, because, find, kind, mind, behind, child, wild, climb, most, only, both, old, cold, gold, hold, told, every, everybody, even, great, break, steak, pretty, beautiful, after, fast, last, past, father, class, grass, pass, plant, path, bath, hour, move, prove, improve, sure, sugar, eye, could, should, would, who, whole, any, many, clothes, busy, people, water, again, half, money, Mr, Mrs, parents, Christmas

ประเภทของคำศัพท์ภาษาอังกฤษนั้นสรุปได้ว่า คำศัพท์แบ่งออกเป็น 8 ชนิด ได้แก่ Noun (คำนาม), Pronoun (คำสรรพนาม), Verb (คำกริยา), Adjective (คำคุณศัพท์), Adverb (คำกริยาวิเศษณ์), Preposition (คำบุพบท), Conjunction (คำสันธานหรือคำเชื่อม) และ Interjection (คำอุทาน)

2.5.3 วิธีสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

วิธีการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษนั้นมีหลากหลายวิธี โดยวิธีที่ ดุสิตา ชันธพงษ์ (2560) ได้ระบุถึง มีดังต่อไปนี้

- (1) การสอนคำศัพท์ โดยใช้เสียงหรือภาพ (Visual/Oral Context) คือ การนำเสนอชุด
- (2) คำศัพท์ โดยการใช้เสียงหรือภาพ ซึ่งเป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพวิธีหนึ่ง โดยเฉพาะเมื่อใช้กับผู้เรียนในระดับเริ่มต้น และมีประโยชน์มากเมื่อใช้ในการนำเสนอคำศัพท์ตามหัวข้อเฉพาะเรื่อง
- (3) การสอนคำศัพท์ผ่านสื่อการฟังหรือการอ่าน (Vocabulary in Texts) วิธีนี้เหมาะสำหรับ
- (4) การสอนผู้เรียนระดับกลาง (Intermediate Level) โดยหลังจากการสอนคำศัพท์หัวข้อที่เรียนแล้ว ผู้สอนจะให้ผู้เรียนเตรียมพูดเกี่ยวกับหัวข้อที่เรียนด้วยตนเอง
- (5) การสอนแบบ ทดสอบ-สอน-ทดสอบ (Test-Teach-Test) วิธีนี้เหมาะสำหรับผู้เรียนระดับสูง (Advanced Level) เพื่อทบทวนคำศัพท์ที่ผู้เรียนคุ้นเคยแล้ว ให้กิจกรรมกับ

ผู้เรียนและผู้สอนเป็นผู้ประเมิน

1) กิจกรรมทบทวนคำศัพท์ (Recycling Vocabulary) คือ กิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียนได้มีโอกาสในการทบทวนคำศัพท์ที่เรียนไปแล้ว เพื่อใช้คำศัพท์ซ้ำ ๆ (Sink in) เพื่อให้ผู้เรียนจะได้เข้าใจความหมายและสามารถนำคำศัพท์นั้นมาใช้ในการสื่อสารได้จริง

2) การทดสอบความเข้าใจของผู้เรียน มีเทคนิคในการทดสอบ ดังนี้

2.1) การใช้สื่อจริง (Realia and Visuals) คือ การใช้รูปภาพ วัสดุจริง หรือการวาดรูป โดยวิธีนี้ย่อมมีประสิทธิภาพมากกว่าการอธิบายด้วยคำพูดเพียงอย่างเดียว และยังเป็นการเสริมสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนด้วย

2.2) การใช้ลักษณะท่าทาง (Mime and Gesture) คือ การใช้ท่าทางประกอบเพื่อการอธิบายทำให้เข้าใจคำศัพท์ได้ดียิ่งขึ้น เช่น การทำท่าแปรงฟัน (Brushing Teeth) ทำขับรถ (Driving a Car) เป็นต้น โดยวิธีนี้สามารถตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียนได้จากการที่ผู้สอนพูดประโยคและให้ผู้เรียนทำท่าประกอบตามคำพูด

3) การยกตัวอย่าง (Give Example) คือ เมื่อผู้สอนต้องการสอนคำว่า “Clothing” ผู้สอนอาจยกตัวอย่างคำ เช่น Shirt, Jeans, Jacket เพื่อดึงความรู้ของผู้เรียนเกี่ยวกับคำว่า “Clothing” เป็นต้น

4) การให้คำอธิบายหรือคำจำกัดความ (Explanation or Definition) วิธีนี้ผู้สอนต้อง อธิบายความหมายของคำศัพท์ที่สอน ควรอธิบายให้ชัดเจน เพื่อหลีกเลี่ยงความเข้าใจผิด เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายและวิธีการใช้คำที่ถูกต้องผู้สอนควรสนับสนุนให้ใช้พจนานุกรมที่เหมาะสมกับระดับผู้เรียน เพื่อเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองแทนการรับความรู้จากผู้สอนอย่างเดียว

5) การแปล (Translation) คือ การใช้ภาษาแม่ในการช่วยแปลคำศัพท์เพื่อทำความเข้าใจที่ชัดเจนขึ้น

6) การใช้คำถาม (Concept Questions) คือ การตั้งคำถามเกี่ยวกับคำศัพท์ที่สอนไป เช่น หากต้องการทราบว่าผู้เรียนเข้าใจความหมายของคำว่า “Building” หรือไม่ ผู้สอน สามารถตั้งคำถามว่า “What are building used for?” เป็นต้น แต่ผู้สอนไม่ควรถามคำถามประเภทนี้มากเกินไป เนื่องจากสามารถทำให้ผู้เรียนเกิดความสับสนได้

จากข้างต้นในส่วนของวิธีการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษนั้น จะเห็นได้ว่ามีหลากหลายวิธี เช่น การอธิบายคำศัพท์ให้นักเรียนฟัง การจัดกิจกรรมระหว่างเรียนเพื่อให้นักเรียนได้เกิดความสนุกสนานและสามารถเรียนและทบทวนคำศัพท์ไปได้ในตัว หรือการสอนคำศัพท์ที่ให้นักเรียนคิด เช่น การใช้คำถาม หรือการให้นักเรียนนำคำศัพท์มาสร้างเป็นเรื่องราวที่สนุกสนานและสร้างสรรค์ เป็นต้น รวมถึงการใช้รูปภาพในการอธิบาย

2.5.4 การวัดความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ

Leech (1990) การวัดความรู้คำศัพท์ของนักเรียนมีมากน้อยเพียงใด หรือสามารถนำคำศัพท์ไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้หรือไม่ สามารถแบ่งได้ตามชนิดของแบบทดสอบตามวัตถุประสงค์ของการวัดได้ต่อไปนี้

(1) การทดสอบความสามารถด้านคำศัพท์ (Proficiency Test) เป็นการวัดความรู้ด้านคำศัพท์ว่านักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์มากน้อยเพียงใด นักเรียนมีความรู้ด้านคำศัพท์มากพอที่จะใช้ในการสื่อสารในแต่ละทักษะได้หรือไม่ โดยการทดสอบแบ่งเป็น 2 ประเภท ดังนี้

(1.1) การวัดวงความรู้คำศัพท์ (Measuring Vocabulary Size) การวัดว่านักเรียนมีความรู้คำศัพท์มากน้อยเพียงใด โดยข้อสอบจะถูกสร้างขึ้นจากคำศัพท์ที่ได้จากการสุ่มจากพจนานุกรมหรือในบัญชีคำศัพท์ (Vocabulary List) และหลังทดสอบจะมีการคำนวณด้วยสูตรนี้

$$\text{วงความรู้คำศัพท์} = \frac{\text{จำนวนคำที่ถูกต้อง}}{\text{จำนวนข้อสอบทั้งหมด}} \times \frac{\text{จำนวนคำศัพท์ในพจนานุกรม}}{1}$$

(1.2) การวัดความรู้คำศัพท์เฉพาะกลุ่ม (Measuring Knowledge of Particular Group of Words) เป็นการวัดว่านักเรียนรู้คำศัพท์ในระดับใด เพียงพอหรือเหมาะสมกับระดับที่นักเรียนเรียนแล้วหรือไม่ เช่น นักเรียนมีผลจากการวัดว่ามีความรู้คำศัพท์ระดับที่ 2 ของหนังสือ Longman Structure Reader จำนวน 500 คำ นั้นหมายความว่านักเรียนจะสามารถอ่านหนังสือฉบับที่ระดับ 2 หรือต่ำกว่า

(2) การทดสอบ (Testing) เป็นการทดสอบเกี่ยวกับการเรียนรู้คำศัพท์แบ่งเป็น 2 ประเภทดังต่อไปนี้

(2.1) การทดสอบการจำคำศัพท์ (Recognition) เป็นการวัดความสามารถในการจำคำศัพท์ที่เรียนไปได้มากน้อยเพียงใด โดยการสอบนั้นจะมีคำตอบปรากฏอยู่ เช่น การเลือกคำตอบให้สัมพันธ์กับรูป เป็นต้น

(2.2) การทดสอบการระลึกได้ (Recall Test) เป็นการวัดความสามารถในการจำคำศัพท์ที่ได้เรียนไป โดยนักเรียนจะต้องเขียนหรือพูดคำตอบเองโดยไม่มีตัวเลือกให้เห็น

(3) การวัดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้คำศัพท์ (Achievement Test) เป็นการวัดความรู้คำศัพท์ที่นักเรียนได้เรียนไป โดยมีวัตถุประสงค์ 2 ประการ

(3.1) ต้องเป็นคำศัพท์ที่นักเรียนมีโอกาสได้พบหรือใช้คำศัพท์นั้น ๆ ในบริบทที่เป็นภาษาพูดหรือภาษาเขียนเป็นประจำ

(3.2) สามารถให้คะแนนได้ง่าย เช่น เว้นช่องว่างให้เติมคำ แบบ Cloze Test หรือจับคู่ภาพ เป็นต้น

(3.3) การทดสอบแบบเติมหรือเลือกคำตอบ โดยมีคำตอบที่เหมาะสมกับความรู้ที่ผู้เรียนได้เรียนไปแล้ว

(3.4) เป็นแบบทดสอบที่ครูผู้สอนสามารถสร้างได้ ไม่ควรยากหรือมีกระบวนการสร้างซับซ้อนเกินไป

(3.5) จำนวนข้อสอบนั้นต้องเหมาะสมกับเวลา

นอกจากนี้การวัดความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษสามารถวัดได้ตามการแบ่งการเรียนรู้ Bloom's Taxonomy เพื่อให้สอดคล้องกับการเรียนศตวรรษที่ 21 (คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย) โดยแบ่งออกเป็น 3 ด้าน

1) ด้านพุทธิสัย เป็นพฤติกรรมด้านสมองที่เกี่ยวกับสติปัญญา ความรู้ ความคิด และความสามารถในการคิดเรื่องราวได้อย่างมีประสิทธิภาพซึ่งประกอบไปด้วย 6 ระดับ ดังนี้ 1. ความรู้ความจำ 2. ความเข้าใจ 3. การนำไปใช้ 4. การวิเคราะห์ 5. การสังเคราะห์ และ 6. การประเมินค่า

2) ด้านจิตพิสัย เป็นค่านิยม คุณธรรม ความรู้สึก ทศนคติ ความเชื่อ และความสนใจที่อาจไม่เกิดขึ้นทันที เช่นการสอนโดยจัดสภาพแวดล้อมที่ดีและเหมาะสม ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีพฤติกรรมไปแนวทางที่พึงประสงค์ได้ซึ่งประกอบไปด้วย 5 ระดับ ดังนี้ 1. การรับ 2. การตอบสนอง 3. การให้ค่านิยม 4. การจัดรวบรวม และ 5. การพัฒนาลักษณะนิสัยจากค่านิยม

3) ด้านทักษะพิสัย เป็นพฤติกรรมที่บอกลถึงความสามารถในการปฏิบัติงานได้อย่างคล่องแคล่วและชำนาญ สามารถแสดงออกมาได้โดยตรงมีเวลาและคุณภาพของงานเป็นตัวชี้วัดซึ่งประกอบไปด้วย 5 ชั้น ดังนี้ 1. เลียนแบบ 2. ทำตามคำสั่ง 3. ทำเพื่อความถูกต้อง 4. ทำอย่างสร้างสรรค์ต่อเนื่อง 5. ทำได้เหมือนธรรมชาติ

สรุปได้ว่า การวัดความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษนั้นแบ่งได้ตามชนิดของแบบทดสอบได้ 3 ชนิด โดยแต่ละชนิดนั้นมีวัตถุประสงค์ในการวัดความรู้คำศัพท์ที่แตกต่างกันไป เช่น แบบทดสอบ (Testing) ใช้วัดความสามารถด้านคำศัพท์ ใช้วัดความรู้คำศัพท์โดยรวมของนักเรียน การทดสอบความสามารถด้านคำศัพท์ (Proficiency Test) ใช้วัดความจำคำศัพท์ที่ได้เรียนไปแล้วของนักเรียน และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้คำศัพท์ (Achievement Test) นั้นใช้สำหรับประเมินความรู้ในด้านคำศัพท์ที่ผู้เรียนได้เรียนไปแล้ว ในงานวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยวัดความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยแบบทดสอบความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ มีลักษณะ

เป็นแบบปรนัยเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จับคู่รูปภาพกับคำศัพท์ จำนวน 20 ข้อ ตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิดได้ 1 คะแนน คะแนนที่ได้แสดงถึงความสามารถในการจำคำศัพท์ ความสามารถสะกดคำ และระบุความหมายของคำศัพท์นั้น หรือสามารถวัดได้ตามหลักการเรียนรู้ Bloom's Taxonomy ซึ่งประกอบไปด้วย 1) ด้านพุทธิสัย เป็นพฤติกรรมด้านสมองที่เกี่ยวกับสติปัญญา ความรู้ ความคิด และความสามารถในการคิดเรื่องราวได้อย่างมีประสิทธิภาพ 2) ด้านจิตพิสัย เป็นค่านิยม คุณธรรม ความรู้สึก ทศนคติ ความเชื่อ และความสนใจที่อาจไม่เกิดขึ้นทันที เช่นการสอนโดยจัดสภาพแวดล้อมที่ดีและเหมาะสม ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีพฤติกรรมไปในแนวทางที่พึงประสงค์ได้ และ 3) ด้านทักษะพิสัย เป็นพฤติกรรมที่บอกถึงความสามารถในการปฏิบัติงานได้อย่างคล่องแคล่วและชำนาญ สามารถแสดงออกมาได้โดยตรงมีเวลาและคุณภาพของงานเป็นตัวชี้วัด

2.6 ความสุขในการเรียน

2.6.1 ความหมายและความสำคัญของความสุขในการเรียน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักงานกฤษฎมนตรี (2545) ได้ระบุไว้ว่าความสุขในการเรียน คือความรู้สึกสนุกสนานกับการเรียน รักและเห็นคุณค่าของการเรียนบรรยากาศในการเรียนผ่อนคลาย การเรียนที่หลากหลาย มีความเป็นอิสระยอมรับความแตกต่างของบุคคล ทั้งนี้ ปัทมา ทองสม (2554) ได้กล่าวถึงความหมายของความสุขในการเรียนว่า เป็นความรู้สึกที่ดีต่อการเรียนของนักเรียนที่ส่งผลให้เกิดความรู้สึกพึงพอใจสนใจและไขว่คว้าอยากรู้ เกิดความสนุกสนานและมีพลังที่จะเรียนรู้เพิ่มมากขึ้น ซึ่งประกอบไปด้วยองค์ประกอบ 5 ด้าน คือ ด้านความสนใจไม่เรียนรู้ คือ การที่นักเรียนรู้สึกสนุกและเอาใจใส่กับการเรียน ด้านทัศนคติต่อวิชาชีพ คือ ความรู้สึกที่นักเรียนมีต่อวิชา ด้านความพึงพอใจ คือ ความรู้สึกที่นักเรียนพึงพอใจต่อการเรียนและกิจกรรมต่าง ๆ ด้านความวิตกกังวล คือ ความรู้สึกทางลบต่อการเรียน และด้านความพึงพอใจในตนเอง คือ ความรู้สึกที่ดีต่อตนเอง นอกจากนี้ ขวัญเนตร คาวีวงศ์ (2555) ระบุถึงความสำคัญของความสุขในการเรียนไว้ว่า เมื่อนักเรียนได้เรียนรู้อย่างมีความสุข สมองจะหลั่งสารเคมี เช่น โดปามีน เอ็นโดรฟินส์ (Endorphins) ที่ทำให้มีความสุขส่งผลให้นักเรียนเกิดความอยากรู้ กระตือรือร้น สนใจ ไขว่คว้า และอยากที่จะเรียนรู้และเกิดเป็นพลังที่จะทำสิ่งต่าง ๆ มากมาย

จากข้างข้างต้นสรุปความสำคัญของความสุขในการเรียน ได้ว่า ความสุขในการเรียน หมายถึง การที่ผู้เรียนมีความรู้สึกที่ดีต่อการเรียน สนุกสนาน และกระตือรือร้น ส่งผลให้นักเรียนอยากที่จะเรียนรู้เพิ่มมากขึ้น และต้องการแสวงหาความรู้เพิ่มมากขึ้น มีความอิสระในการเรียน ได้เรียนในบรรยากาศในห้องเรียนที่ผ่อนคลาย ส่งผลให้นักเรียนได้คิดสร้างสรรค์ ในงานวิจัยนี้เป็นการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบโพนิกส์ ร่วมกับการเรียนรู้แบบเบรนทาร์เก็ท ดังนั้นความสุขในการเรียนจึงหมายถึง อารมณ์เชิงบวกที่เกิดจากการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบโพนิกส์ร่วมกับการเรียนรู้แบบเบรนทาร์เก็ท ซึ่งเป็นการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับการเรียนรู้ของสมอง ภายใต้บรรยากาศการเรียนรู้ที่ผ่อนคลาย เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติด้วยตัวเอง

2.6.2 ปัจจัยที่มีผลต่อความสุขในการเรียน

ปัจจัยที่มีผลต่อความสุขในการเรียน มีผู้ให้ปัจจัยต่าง ๆ โดยผู้วิจัยได้ทำการศึกษาดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2.21 ปัจจัยที่มีผลต่อความสุขในการเรียน

นักวิชาการหรือนักวิจัย	ปัจจัยที่มีผลต่อความสุขในการเรียน
กิติพงษ์ เรือนเพชร และคณะ (2566)	<p>1. ปัจจัยด้านครอบครัว เช่น การส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว การได้รับความเอาใจใส่จากคนในครอบครัว ด้วยการให้กำลังใจ ให้ความรัก และให้คำปรึกษา</p> <p>2. ปัจจัยด้านสถานศึกษา เช่น ความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนและนักเรียน ลักษณะของหลักสูตร คุณภาพการสอน คุณลักษณะของอาจารย์ และเรื่องของการดูแลเรื่องการเรียนการสอนของนักเรียนอย่างใกล้ชิด การให้ความช่วยเหลือกับนักเรียนในเรื่องของการเรียน ผู้สอนเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ นักเรียนได้ซักถาม การถ่ายทอดความรู้ให้กับนักเรียนได้เป็นอย่างดี ไม่กดดัน ผู้สอนมีรูปแบบในการสอนที่น่าสนใจ และบุคลิกภาพของครูผู้สอนที่แสดงออกต่อผู้เรียน หากผู้สอนมีความเมตตา จริงใจ และมีความเข้าใจในพฤติกรรมของนักเรียน นักเรียนจะเกิดความรู้สึกปลอดภัยและไว้วางใจผู้สอนทำให้เกิดความสบายใจและพร้อมที่จะเรียนรู้ในวิชาเรียน</p> <p>3. ปัจจัยด้านส่วนตัว เช่น แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การปรับตัวในการเข้าศึกษา ทศนคติและนิสัยในการเรียน และความสัมพันธ์กับเพื่อน</p>
ธนพล บรรดาศักดิ์ และคณะ (2561)	<p>1. ปัจจัยภายใน เช่น ภาวะสุขภาพ ความแข็งแรงของชีวิตและความฉลาดทางอารมณ์</p> <p>1. ภาวะสุขภาพ หมายถึง ความเจ็บป่วย เช่น โรคประจำตัว เป็นต้น</p> <p>2. ความแข็งแรงในชีวิต ซึ่งเป็นความสามารถในการเผชิญปัญหาในสถานการณ์ที่มีความเครียดซึ่งส่งผลให้พร้อมที่จะเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ได้อย่างมีความสุข</p> <p>3. ความฉลาดทางอารมณ์ หมายถึง ความสามารถในการรับรู้และการแสดงออกทางอารมณ์ที่เหมาะสมกับวัยและสังคม โดยผู้เรียนที่มีความฉลาดทางอารมณ์สูงจะส่งผลให้มีความสุขในการเรียนสูง มีทักษะในการแก้ไขปัญหาสามารถจัดการกับอารมณ์ของตนเองได้ดี ส่งผลให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้เร็ว และมีความสุข</p>

ตารางที่ 2.21 (ต่อ)

นักวิชาการหรือนักวิจัย	ปัจจัยที่มีผลต่อความสุขในการเรียน
	<p>2. ปัจจัยภายนอก เช่น ครอบครัว ลักษณะครูผู้สอน การจัดการเรียนการสอน และสภาพแวดล้อม ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ครอบครัว หมายถึง บุคคลในครอบครัวของนักเรียนที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้อย่างมีความสุข โดยครอบครัวของนักเรียนที่เอาใจใส่ดูแล เข้าใจ จะทำให้นักเรียนไม่เครียด และสามารถเรียนรู้ได้อย่างมีความสุข 2. ลักษณะครูผู้สอน เช่น บุคลิกภาพ ลักษณะของครูผู้สอนที่เป็นกันเอง เข้าใจ ธรรมชาติของผู้เรียน รักและเอาใจใส่ จะส่งผลการเรียนรู้ของนักศึกษาดำเนินไปอย่างมีความสุข 1. การจัดการเรียนการสอน หมายถึง การที่ผู้สอนจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสุข 2. สภาพแวดล้อมในสถาบันศึกษา หมายถึง การจัดสภาพแวดล้อมที่ดีจะช่วยสนับสนุนให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดี และมีความสุขในการเรียน โดยสภาพแวดล้อมที่เป็นตัวแปรหลัก เช่น สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ และกลุ่มเพื่อน
Sezer and Can (2020)	<ol style="list-style-type: none"> 1. ปัจจัยด้านผู้ปกครอง หมายถึง ผู้ปกครองที่ดูแลเอาใจใส่นักเรียนความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับผู้ปกครอง ที่มีการติดต่อสื่อสารแบบเปิด และร่วมไปถึงการร่วมมือระหว่างครูและผู้ปกครอง 2. ด้านผู้สอน หมายถึง ผู้สอนที่มีความรู้และความเชี่ยวชาญในวิชาที่ตนเองสอน สามารถจัดกิจกรรมที่สนุกสนาน จัดกิจกรรมที่ทำให้นักเรียนมีความสุข และครูผู้สอนที่รักในวิชาชีพตนเอง 3. ด้านโรงเรียน หมายถึง สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ในโรงเรียนในเรื่องของด้านอุปกรณ์การเรียนการสอนที่เพียงพอ โรงเรียนที่ถูกสุขลักษณะ และขนาดห้องเรียนที่พอดีสำหรับการเรียนรู้ การจัดการศึกษาที่ไม่อยู่ในรูปแบบการแข่งขัน และเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ <p>ด้านนักเรียน หมายถึง นักเรียนมีความสุขกับกิจกรรมที่ครูผู้สอนจัดมาให้ และการได้รับการเอาใจใส่จากผู้ปกครองและครูผู้สอน</p>

ตารางที่ 2.21 (ต่อ)

นักวิชาการหรือนักวิจัย	ปัจจัยที่มีผลต่อความสุขในการเรียน
<p>สุชีรา วิบูลย์สุข และ นิตยาภรณ์ บุญสวัสดิ์ (2558)</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ด้านครอบครัว พ่อแม่ที่ให้การเสริมแรงเมื่อเด็กทำสิ่งที่ดี ให้การชมเชย ให้รางวัล ให้ความรักและยกย่อง จะทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้ที่ดี เกิดความรู้สึกดีต่อตนเอง เห็นคุณค่าในตนเอง นอกจากนี้การที่เด็กได้รับการยอมรับจากเพื่อนก็จะทำให้เด็กมีความสุขในการเรียนรู้ 2. ด้านเพื่อน ความสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อน ๆ และได้รับการกระตุ้นในการเรียนรู้จากกันและกัน จะทำให้นักเรียนเรียนรู้ได้อย่างมีความสุข 3. ด้านครูผู้สอน การจัดการเรียนการสอนที่เน้นให้เกิดการเรียนรู้อย่างอิสระ สามารถแสดงออกทางความคิดเห็นได้อย่างเหมาะสม และผู้สอนไม่สร้างแรงกดดันแก่นักศึกษา เน้นให้เกิดความรู้ทั้งในและนอกห้องเรียน นอกจากนี้ยังเน้นให้นักศึกษารับรู้ถึงจุดดีจุดด้อย ไม่ดูถูกตนเอง มีความเชื่อมั่นในตนเอง และการเรียนรู้บนพื้นฐานแห่งความรักและความศรัทธาที่มีต่ออาจารย์ ซึ่งส่งผลให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีความสุข ดังนั้นการกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความสุขที่ได้คิดอย่างอิสระ มีความสุขที่ได้เสนอความคิด วิธีการหาคำตอบที่เหมาะสมกับความคิดโดยผ่านกระบวนการเรียนรู้ได้อย่างมีความสุข ซึ่งเป็นรากฐานสำคัญ ทำให้ผู้เรียนคิดเป็น เกิดความพึงพอใจในการเรียน และนำไปสู่การประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

จากผลวิจัยข้างต้นสรุปได้ว่า ปัจจัยหลักที่มีผลต่อความสุขในการเรียนนั้น ประกอบไปด้วย ด้านครอบครัว ครอบครัวมีอิทธิพลต่อนักเรียนเป็นอย่างมาก ครอบครัวที่เอาใจใส่ดูแลและให้คำปรึกษานักเรียนจะส่งผลให้นักเรียนมีความสุขต่อการเรียนมากขึ้น ด้านสถานศึกษา ในส่วนของหลักสูตรที่สามารถปรับตามศักยภาพและธรรมชาติของผู้เรียน รวมไปถึงครูผู้สอนที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในวิชาตนเองพร้อมทั้งมีความสามารถที่จะจัดรูปแบบการสอนให้สนุกสนานได้ และบุคลิกภาพของครูที่เป็นกันเอง เอาใจใส่ผู้เรียนนั้นสามารถทำให้ผู้เรียนเกิดความสุขในการเรียนรู้ได้ และด้านส่วนตัว คือ สุขภาพร่างกายของผู้เรียน การปรับตัวทัศนคติ แรงจูงใจในการเรียน และความการได้รับการเอาใจใส่ของผู้เรียนจากผู้ปกครองและครู

2.6.3 วิธีเสริมสร้างความสุขในการเรียน

วิธีเสริมสร้างความสุขในการเรียนนั้นสามารถทำได้หลายรูปแบบด้วยกัน ดังที่ Starfish Academy (2565) กล่าวถึงวิธีเสริมสร้างสุขภาพจิตที่ดีสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมด้วยกิจกรรมสร้างเสริมสุขภาพจิตดังนี้

ด้านนักเรียน การเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมตามความชอบความถนัด การส่งเสริมพฤติกรรม การเรียนรู้ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติ ปัญญา อารมณ์ สังคม และสร้างทักษะส่งเสริมจุดเด่นให้ตนเอง และให้

เด็กเป็นศูนย์กลาง การสร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อเด็กนักเรียนเป็นกันเอง และชื่นชมเมื่อนักเรียนแสดงออก การให้รางวัลหรือคำชมสำหรับนักเรียนที่มีพฤติกรรมดี ครูมีความชัดเจนกับข้อตกลงในห้องเรียน และถ้าหากมีนักเรียนละเมิดข้อตกลงจะต้องมีการตักเตือนนักเรียน ครูควรเป็นแบบอย่างที่ดีต่อนักเรียนมีระเบียบวินัยและสนับสนุนให้นักเรียนช่วยเหลือกันโดยใช้วิธีเพื่อนช่วยเพื่อนโดยการให้เพื่อนกลุ่มเก่งช่วยเด็กกลุ่มอ่อน

นอกจากกิจกรรมที่สามารถส่งเสริมให้นักเรียนมีความสุขแล้วนั้น สภาพจิตใจของครูผู้สอนก็สำคัญ Selva (2018) ความรู้สึกของครูผู้สอนนั้นส่งผลต่อความรู้สึกของนักเรียนในห้องเรียน

ด้านครูผู้สอน ครูสามารถช่วยให้นักเรียนมีความสุขมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ โดยการจัดกิจกรรมกลุ่ม เพื่อพัฒนาความคิดและการจัดการอารมณ์ระหว่างครู-นักเรียน การจัดกิจกรรมโดยให้นักเรียนบอกสิ่งที่เกิดขึ้นกับตนเองวันนี้ หรือ การให้นักเรียนเขียนโน้ตชื่นชมกันโดยไม่เปิดเผยตนหรือบอกจุดเด่นจุดแข็งของเพื่อนร่วมชั้นเรียน เพื่อเป็นการเปลี่ยนแปลงในด้านต่าง ๆ ในทางที่ดีขึ้น และวิธีนี้จะส่งเสริมให้ผู้เรียนพยายามปฏิบัติตัวให้ดีขึ้น หรือเป็นแบบอย่างที่ดีและรักษาจุดเด่นของตนเองและมีความภาคภูมิใจในตัวเองมากขึ้น

สถาพร มีเจตนา และคณะ (2561) ระบุถึงวิธีการสร้างความสุขในการเรียน ดังนี้

ด้านสถานศึกษา การสร้างบรรยากาศในห้องเรียนให้เป็นพื้นที่ปลอดภัยให้มีความไว้วางใจกันระหว่างครูผู้สอน-นักเรียน และระหว่างนักเรียน-นักเรียน เพื่อให้นักเรียนได้กล้าคิด กล้าพูด และในห้องเรียนนั้นต้องมีความเสมอภาค นักเรียนต้องได้รับการเอาใจใส่จากครูอย่างเท่าเทียม และห้องเรียนควรเป็นห้องเรียนแห่งโอกาสโดยมีครูผู้สอนที่รู้จักจุดเด่นของนักเรียน และความสามารถของนักเรียน เพื่อกระตุ้นและส่งเสริมให้นักเรียนได้พัฒนาอย่างตรงจุด

ขวัญเนตร คาวีวงศ์ (2555) ได้ระบุถึงวิธีการสร้างความสุขในการเรียนในด้านของการจัดกระบวนการเรียนการสอน ดังนี้ การสร้างบรรยากาศ และสภาพแวดล้อมที่สนับสนุนให้นักเรียนได้สนุกสนานกับกิจกรรม และมีกระบวนการประเมินตามสภาพจริง เพื่อพัฒนานักเรียน โดยการ 1. ส่งเสริมให้นักเรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้ (Student-Centered Approach) โดยเน้นให้นักเรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง 2. ส่งเสริมพัฒนาการของสมองทุก ๆ ด้าน (Whole Brain Approach) ใช้ทุกส่วนของสมองทั้งในด้านร่าง ด้านรับรู้ ด้านภาษา ด้านศิลปะ และการคิดคำนวณคณิตศาสตร์ ดนตรี 3. ส่งเสริมให้เด็กได้พัฒนากระบวนการคิด (Thinking Skill) และการแก้ปัญหาอย่างเป็นเหตุผลในเชิงสร้างสรรค์ 4. เน้นการบูรณาการการเรียนรู้และทักษะความถนัดของผู้เรียน (Thematic Approach) โดยส่งเสริมศักยภาพของนักเรียนในทุก ๆ ด้าน 5. เน้นการพัฒนาเด็กในด้านการอยู่ร่วมกันและทำงานร่วมกัน (Cooperative Approach) 6. ส่งเสริมการเข้าใจตนเอง รู้จุดดีจุดเด่นของตัวเอง และมีความเข้าใจผู้อื่น และสามารถชื่นชมกับความสำเร็จของผู้อื่น (Self-Understanding Approach) และเน้นการประเมินตามสภาพจริง (Authentic Evaluation) โดยอาศัยการสังเกต การสัมภาษณ์ การเก็บสะสมแฟ้มผลงานของนักเรียน

จากข้างต้นสรุปได้ว่าวิธีเสริมสร้างความสุขในเวลาเรียนนั้นสามารถเสริมสร้างได้ในด้านต่าง ๆ ดังนี้ ด้านนักเรียน คือ จัดการเรียนการสอนให้นักเรียนเป็นศูนย์กลาง ส่งเสริมให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมที่ตนเองถนัด และการพูดเชิงบวกกับนักเรียนและสนับสนุนให้นักเรียนช่วยกัน ด้านครูผู้สอน คือ การที่ครูผู้สอนมีสื่อที่มีประสิทธิภาพและสามารถทำให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้น และจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้

ช่วยเหลือกันและควรให้นักเรียนทราบถึงข้อจุดเด่นที่ตนเองมี ด้านสถานศึกษา คือ การสร้างบรรยากาศในเชิงบวก เปิดโอกาสให้นักเรียนได้พูด และสนับสนุนความสามารถของนักเรียนเพื่อให้นักเรียนได้สามารถพัฒนาได้อย่างตรงจุด

2.6.4 การประเมินความสุขในการเรียน

การประเมินความสุขในการเรียนสามารถประเมินได้จากมาตรวัดเจตคติของ Likert (McIver & Carmines, 1988) การสร้างข้อคำถามที่ประเมินด้วยมาตราการตอบ 5 ระดับ ที่ประเมินตามความเห็นหรือความรู้สึก เช่น ดีมาก ดี ปานกลาง พอใช้ ปรับปรุง แต่รูปแบบการประเมินของ Likert มีหลายรูปแบบแตกต่างกันไปแต่โดยทั่วไปจะมีการตั้งคำถามทางบวกและทางลบ โดยกำหนดการตอบเป็นแบบเดียวกัน

ชุตินา พงศ์วรินทร์ (2554) ได้กล่าวถึงประเภทการประเมินความสุข ดังนี้

1. การรายงานตนเอง (Self-Report Measures) เป็นวิธีการในการศึกษาเรื่องความสุข สามารถเก็บข้อมูลได้ง่าย และมีความถูกต้องเชื่อถือได้พอสมควร

2. การรายงานโดยบุคคลที่ใกล้ชิด (Peer Report Measures) เป็นวิธีการเก็บข้อมูลที่ใช้ในการตรวจสอบสามเส้า โดยการให้บุคคลรอบข้างหลาย ๆ คน ช่วยให้ข้อมูล เช่น เพื่อน หรือบุคคลในครอบครัว เพื่อเปรียบเทียบกับกรรายงานตนเอง โดยวิธีนี้ช่วยขจัดปัญหาเรื่องอารมณ์ที่ไม่คงที่ของผู้ที่ถูกประเมินความสุขได้

3. The Daily Reconstruction Method (DRM) เป็นเครื่องมือในการวัดความสุขโดยการเขียนบันทึกประจำวัน และให้บอกคะแนนความรู้สึกที่เกิดขึ้นในช่วงเวลานั้น ออกแบบมาเพื่อลดอคติจากความทรงจำในอดีต โดยวิธีนี้จะลดข้อจำกัดในเรื่องอารมณ์ที่ไม่คงที่ของผู้ถูกเก็บข้อมูล

4. การวัดจากความทรงจำ (Memory Measures) เป็นวิธีการวัดความสุขแบบสัมภาษณ์ที่มีประสิทธิภาพในการวัดความสุข โดยการทำให้นักถึงความทรงจำทันทีจากเวลาที่กำหนดให้ และให้เขียนออกมาภายในเวลา 30 วินาที

5. การวัดทางชีวภาพ (Biological Measures) เป็นการวัดการเปลี่ยนแปลงทางกายภาพในขณะที่ผู้ถูกวัดมีอารมณ์เชิงบวก หรือมี โดยใช้เทคโนโลยีต่าง ๆ เช่น fMRI Imaging Techniques เพื่อวิเคราะห์การทำงานของสมองโดยอาศัยภาพถ่ายคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าการใช้ EEG Asymmetry และ Event Related Potential (ERP) ในการวัดคลื่นสมอง และการใช้ Facial EMG วัดการเปลี่ยนแปลงของกล้ามเนื้อใบหน้า เป็นต้น

จีรา ศรีไทย (2558) ได้จัดทำแบบประเมินความสุขในการเรียนดังต่อไปนี้

ตารางที่ 2.22 แบบสอบถามความสุขในการเรียนของจีรา ศรีไทย

รายการ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านนักเรียน					
1. ฉันร่าเริงแจ่มใส					
2. ฉันชอบครูผู้สอน					
3. ฉันเข้าเรียนตรงเวลา					
4. ฉันมีความสุขเมื่อเข้าเรียนวิชานี้					
5. ฉันใช้งานคอมพิวเตอร์ในการปฏิบัติงานได้ดี					
6. ฉันสามารถนำความรู้จากชั้นเรียนไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้					
ด้านเนื้อหาวิชา					
1. ฉันชอบเนื้อหาหน่วยที่ 6 การพัฒนาโครงการคอมพิวเตอร์					
2. ฉันชอบสื่อเว็บไซต์การเรียนการสอนของครู					
3. ฉันชอบกิจกรรมการเรียนที่ครูให้สืบค้นข้อมูลจากหลายแหล่ง เช่น หนังสือ เว็บไซต์ วิดีโอ					
4. ฉันชอบการทำกิจกรรม/ใบงานแบบออนไลน์					
5. ฉันมีความมุ่งมั่นที่จะทำงานที่ครูมอบหมายให้สำเร็จ					
6. ฉันมีการปรับปรุงผลงานของตนเองให้มีคุณภาพอยู่เสมอ					
7. ฉันชอบการสรุปความรู้เป็นแผนภาพความคิด					
8. ฉันมีความสุขที่ได้ใช้คอมพิวเตอร์ในการทำกิจกรรม					
9. ฉันชอบค้นคว้าเพิ่มเติมในเนื้อหาที่เรียน					
10. ฉันชอบการทดสอบแบบออนไลน์					

ตารางที่ 2.22 (ต่อ)

รายการ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านความสัมพันธ์กับคนอื่น					
1. ฉันปรับตัวเข้ากับเพื่อนได้					
2. ฉันพร้อมที่จะให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมกลุ่ม/ห้อง					
3. ฉันและเพื่อนมีการช่วยเหลือกันในการปฏิบัติงาน					
4. ฉันทำงานกับเพื่อนที่เก่งหรืออ่อนกว่าได้					
5. ฉันมีเพื่อนสนิทที่คอยให้กำลังใจ สนใจ และเอาใจใส่เรื่องต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอ					
6. ฉันยอมรับทั้งจุดดีและจุดด้อยของตนเองและเพื่อน					
7. ฉันได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อน ๆ ในกลุ่ม					
8. ฉันและเพื่อน ๆ ในห้องเรียนมีความสามัคคี					
ด้านบรรยากาศในการเรียน					
1. ครูยิ้มแย้ม แจ่มใส มีความเป็นมิตร					
2. ครูมีความเป็นกันเอง					
3. ครูใช้สื่อประกอบการเรียนการสอนได้เหมาะสม					
4. ครูให้คำแนะนำเมื่อนักเรียนต้องการความช่วยเหลือในการเรียน					
5. ครูให้กำลังใจนักเรียนในการทำงาน					
6. ครูใส่ใจดูแลนักเรียนทุกคนอย่างทั่วถึง					
7. บรรยากาศในการเรียนผ่อนคลายไม่ตึงเครียด					
8. ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์สะอาดปลอดภัย					

สุขภาพใจ.com (2562) ได้ทำการประเมินความสุข ดังนี้

ตารางที่ 2.23 แบบการประเมินความสุขของ สุขภาพใจ.com

รายการ	ไม่เลย	เล็กน้อย	มาก	มากที่สุด
รู้สึกพึงพอใจในชีวิต				
รู้สึกสบายใจ				
รู้สึกเบื่อหน่ายท้อแท้กับการดำเนินชีวิตประจำวัน				
รู้สึกผิดหวังในตนเอง				
รู้สึกว่าชีวิตมีแต่ความทุกข์				
สามารถทำใจยอมรับได้สำหรับปัญหาที่ยากจะแก้ไข (เมื่อมี ปัญหา)				
มั่นใจว่าสามารถควบคุมอารมณ์ได้เมื่อมีเหตุการณ์คับขันหรือ ร้ายแรงเกิดขึ้น				
มั่นใจที่จะเผชิญหน้ากับเหตุการณ์ร้ายแรงที่เกิดขึ้นในชีวิต				
รู้สึกเห็นใจเมื่อผู้อื่นมีความทุกข์				
รู้สึกเป็นสุขในการช่วยเหลือผู้ที่มีปัญหา				
ให้ความช่วยเหลือแก่ผู้อื่นเมื่อมีโอกาส				
รู้สึกภูมิใจในตนเอง				
รู้สึกมั่นคง ปลอดภัย เมื่ออยู่ในครอบครัว				
หากคุณป่วยหนัก คุณเชื่อว่าครอบครัวจะดูแลคุณเป็นอย่างดี				
สมาชิกในครอบครัวมีความรักและผูกพันต่อกัน				

จากการศึกษาแบบประเมินความสุขข้างต้นนั้น สรุปได้ว่า ประเมินความสุขในการเรียนสามารถแบ่งได้ทั้งหมด 4 ด้าน ได้แก่ ด้านนักเรียน ด้านเนื้อหาวิชา ด้านความสัมพันธ์กับคนอื่น และด้านบรรยากาศในการเรียน ด้วยมาตราประมาณค่า 4-5 ระดับ ซึ่งมาตราประมาณค่าแบบ 5 ระดับประกอบไปด้วย มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด หรือมาตราประมาณค่า แบบ 4 ระดับ ประกอบไปด้วย มากที่สุด มาก เล็กน้อย ไม่เลย เป็นต้น

2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวกับการสอนแบบพินิกส์เพื่อการพัฒนาการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ การเสริมสร้างความสุขในการเรียน และการเรียนรู้แบบเบรนทาร์เก็ททั้งงานวิจัยในประเทศและต่างประเทศ ดังต่อไปนี้

2.7.1 งานวิจัยในประเทศ

พิณพนธ์ คงวิจิตต์ (2556) ได้วิจัยเรื่องผลของการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้รูปแบบการสอนเบรนทาร์เก็ทที่มีต่อความสุขในการเรียนและความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 เนื่องจากพบว่านักเรียนขาดความสุขในการเรียน โดยมีปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสุขในการเรียนคือ การจัดการเรียนการสอนของครูที่เกิดจากรูปแบบการเรียนและวิธีการสอนที่ไม่สนุกสนาน ทำให้นักเรียนเบื่อหน่าย จึงได้ทำการวิจัยเพื่อการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับการทำงานของสมอง ที่สามารถพัฒนาความสุขซึ่งเป็นอารมณ์ และความคงทนในการเรียนรู้ซึ่งเป็นสติปัญญาได้ โดยมุ่งเน้นการพัฒนาตัวบ่งชี้การจัดการเรียนรู้ที่เน้นสมอง ที่มีผลต่อความสามารถในการคิด ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และเจตคติในการเรียน โดยใช้รูปแบบการสอนเบรนทาร์เก็ท (Brain-Targeted Teaching Model) ที่พัฒนาขึ้นจากงานวิจัยเกี่ยวกับการเรียนรู้ของสมอง โดยจะไม่เพียงส่งผลต่อการพัฒนาสมองเท่านั้น แต่ยังทำให้นักเรียนเกิดความสุขในการเรียนและความคงทนในการเรียนรู้อีกด้วย ทดลองกับกลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสามเสนวิทยาลัย จังหวัดกรุงเทพมหานครที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 โดยได้จากการเลือกแบบการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Samplings) ด้วยวิธีการจับสลากผลวิจัยพบว่าหลังการทดลอง พบว่า กลุ่มทดลองมีความกระตือรือร้นในการเรียน กล้าแสดงความคิดเห็น ให้ความร่วมมือในการตอบคำถามดีและเรียนรู้ด้วยความสนุกสนาน และได้ให้ข้อเสนอแนะว่ารูปแบบการสอนเบรนทาร์เก็ทนั้น ครูควรศึกษาวิธีการจัดบรรยากาศทางอารมณ์และสิ่งแวดล้อมเพื่อการเรียนรู้ให้มากขึ้น เนื่องจากเป็นจุดเด่นของรูปแบบการสอนนี้ และครูควรศึกษาการใช้แผนผังประเภทต่าง ๆ ให้ถูกต้อง เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการกำหนดประสบการณ์ในการเรียนรู้ของนักเรียน

สุดหทัย รุจิรัตน์ และ มาเรียม นิลพันธ์ (2559) ได้ศึกษารูปแบบการเสริมพลังเพื่อพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูที่ส่งเสริมการเรียนรู้อย่างมีความสุขของนักเรียนระดับประถมศึกษา เนื่องจากการให้ความรู้ด้วยการบรรยายไม่สามารถส่งเสริมให้การพัฒนาความรู้ ทักษะ และสมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้ได้อย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพ จึงได้ทำการวิจัยเพื่อการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพ โดยผู้เรียนควรมีส่วนร่วมในกิจกรรม ในการแสดงออก และการสร้างสรรค์ความรู้ รวมถึงการช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้คล่องตัวอย่างเต็มศักยภาพ และมีความสุข ทดลองกับกลุ่มตัวอย่างครูและนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 ที่เรียนกับครูผู้สอนซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง 4 คน คนละ 1 ห้อง รวมนักเรียนทั้งหมด 191 คน ผลวิจัยพบว่าครูผู้สอนมีสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการเรียนรู้อย่างมีความสุขอยู่ในระดับดีมาก และนักเรียนมีพัฒนาการของการเรียนรู้ที่มีความสุขสูงขึ้น และให้ข้อเสนอแนะว่า ความสุขของนักเรียนในแต่ละระดับชั้นมีองค์ประกอบที่แตกต่างกัน ดังนั้นครูผู้สอนควรมีการวิเคราะห์องค์ประกอบ

กิ่งแก้ว ศิริหล้า และคณะ (2560) ได้วิจัยเรื่อง ความสุขในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25 ที่เข้าโครงการลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้

เนื่องจากพบว่านักเรียนมีปัญหาหนีการเรียนจริง เด็กไม่มีความสุขหรือสนุกกับการเรียน เด็กมีความเครียด เรื่องการแข่งขันมากกว่าความต้องการอย่างถ่องแท้ ผู้เรียนมีภาระงาน หรือการบ้าน ทำให้เด็กเกิดความเครียด เด็กคิดไม่เป็น วิเคราะห์ไม่ได้ขาดทักษะชีวิต จึงได้ทำการวิจัยเพื่อกำหนดนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” เป็นการปรับลดเวลาเรียนวิชาการของสาระหลัก และเพิ่มเวลากิจกรรมนอกห้องเรียน การลงมือปฏิบัติจริงตามความสนใจของนักเรียน เพื่อเสริมทักษะให้ผู้เรียน โดยคำนึงถึงความสนใจ ความต้องการของผู้เรียนเป็นสำคัญ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และการเข้าใจถึงธรรมชาติของผู้เรียนจะช่วยให้การจัดการเรียนรู้ประสบความสำเร็จ ทดลองกับกลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 จำนวนนักเรียน 354 คน โดยได้จากการเลือกแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ผลวิจัยพบว่าความสุขในการเรียนของนักเรียนส่วนใหญ่ที่เข้าร่วมโครงการลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้มีความสุขในการเรียนระดับมาก นักเรียนที่มีเพศต่างกัน มีความสุขไม่ต่างกัน เมื่อนักเรียนไม่เครียดก็จะทำให้นักเรียนมีความสุข กระตือรือร้นอยากมาเรียน อยากทำกิจกรรม รู้สึกว่าการเรียนไม่น่าเบื่อ และมีความสุข และได้ให้ข้อเสนอแนะว่าการทำให้นักเรียนมีความสุขในการเรียนนั้น อาจมีเหตุเพราะปัจจัยด้านอื่น ๆ ด้วยเช่นกัน เช่น รายได้ของครอบครัวหรือสถานของครอบครัว เป็นต้น

จารุวัชร ภูมิพงศ์ (2561) ได้วิจัยเรื่อง การศึกษาความสามารถอ่านคำภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีปัญหาด้านการอ่าน โดยใช้วิธีการสอนอ่านแบบโฟนิกส์ร่วมกับเทคโนโลยีโลกเสมือนผสมผสานโลกจริง เนื่องจากพบว่า นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีปัญหาด้านการอ่าน ไม่ทราบชื่อพยัญชนะภาษาอังกฤษไม่สามารถท่องพยัญชนะภาษาอังกฤษตามลำดับได้ อ่านคำภาษาอังกฤษอย่างง่ายไม่ได้ นักเรียนบางคนแสดงอาการนั่งเฉยเมื่อต้องอ่านภาษาอังกฤษ ใช้เวลาการคิดเพื่ออ่านคำศัพท์แต่ยังไม่สามารถอ่านคำได้ถูกต้อง อีกทั้งไม่มั่นใจในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ จึงได้ทำการวิจัยเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านคำภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีปัญหาด้านการอ่าน และเพื่อให้การจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง นักเรียนที่มีปัญหาด้านการอ่าน ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนไตรมิตรวิทยาลัย ผลวิจัยพบว่า หลังการสอนด้วยวิธีโฟนิกส์นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษได้ถูกต้องมากขึ้น นักเรียนมีความรู้คำศัพท์เพิ่มมากขึ้น และนักเรียนมีความสามารถในการอ่านคำศัพท์เพิ่มมากขึ้น และได้ให้ข้อเสนอว่า ผู้สอนควรได้รับการอบรมการออกเสียงภาษาอังกฤษ เพื่อให้ นักเรียนสามารถออกเสียงได้อย่างถูกต้อง และควรเลือกใช้แอปพลิเคชันเทคโนโลยีเพื่อดึงดูดความสนใจของนักเรียน เพื่อสร้างชุดนวัตกรรมที่มีความหลากหลาย

ณัฐพล สุริยมณฑล และคณะ (2561) ได้วิจัยเรื่อง การสอนแบบโฟนิกส์เพื่อส่งเสริมการออกเสียงและความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เนื่องจากพบว่านักเรียนไม่สามารถออกเสียงและไม่รู้ความหมายของคำศัพท์ นักเรียนไม่สามารถเรียนรู้การอ่านออกเสียงเนื่องจากขาดความเชื่อมโยงตัวอักษรและเสียง ทำให้ไม่สามารถเข้าใจเสียงที่ไม่คุ้นเคยหรือออกเสียงผิด จึงส่งผลให้ไม่เข้าใจความหมายของคำศัพท์ จึงได้ทำการวิจัยเพื่อผลสัมฤทธิ์ในการอ่านสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบเดิม (Whole Language) ทำให้ผู้เรียน มีความรู้เกี่ยวกับตัวอักษร การสะกดคำ และการเรียนรู้คำศัพท์ และมีการพัฒนาที่ดีขึ้นในด้านการอ่านออกเสียง สามารถออกเสียงภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง ทดลองกับกลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้น

ประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนแม่ละนาที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 โดยได้จากการเลือกแบบเจาะจง ผลวิจัยพบว่า นักเรียนสามารถออกเสียงและสะกดคำศัพท์ได้อย่างถูกต้อง รวมทั้งยังสามารถอ่านคำศัพท์ที่ไม่เคยเรียนแต่มีองค์ประกอบของหน่วยเสียงที่คล้ายกับคำศัพท์ที่เรียนไปแล้ว ความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนทุกคน แสดงให้เห็นสามารถส่งเสริมการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนได้อย่างถูกต้อง โดยเฉพาะผู้เรียนในระดับเริ่มเรียน และผู้เรียนเกิดการจดจำคำศัพท์ทางเสียงไม่ใช่ผ่านตัวอักษร เมื่อนักเรียนสามารถออกเสียงคำศัพท์ได้ นักเรียนก็จะสามารถบอกความหมายของคำศัพท์ได้ การสอนแบบโฟนิกส์ทำให้ผู้เรียนอ่านออกเสียงและสะกดคำศัพท์ได้ดีขึ้น

สุวรรณ อ่อนเบา (2563) ได้วิจัยการพัฒนาความสามารถในการสะกดคำภาษาไทยและความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบการสอนเบรนทาร์เก็ท เนื่องจากพบว่านักเรียนยังคงเขียนและอ่านไม่ถูกต้อง นักเรียนยังขาดความคงทนในการเรียนรู้ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญในการเรียนรู้ จึงได้ทำการวิจัยเพื่อสร้างบรรยากาศด้านอารมณ์เพื่อการเรียนรู้ โดยสร้างอารมณ์เชิงบวก ซึ่งเหมาะกับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาตอนต้น และเพื่อพัฒนาระบบความจำ และการเรียนรู้ของนักเรียน หากได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ จะทำให้มีความแม่นยำจดจำได้ดี และเกิดความจำระยะยาว ซึ่งเป็นความจำที่ถาวร และเพื่อมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความสนใจในการเรียน ทดลองกับกลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 โรงเรียนคลองเกลือที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 โดยได้จากการเลือกแบบการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Samplings) ด้วยวิธีการจับสลาก โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม ผลวิจัยพบว่า อารมณ์ทางบวกจะให้นักเรียนตั้งใจเรียนและคิดแก้ปัญหาได้ ครูพูดคุยสนทนากับนักเรียนอย่างเป็นกันเองเพื่อส่งเสริมอารมณ์เชิงบวก รวมทั้งให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน ส่งเสริมให้นักเรียนมีอารมณ์ที่จะเรียนรู้ และหลังจากการทดลองนักเรียนสามารถสะกดได้ นักเรียนอยากร่วมกิจกรรม นักเรียนเข้าใจขั้นตอนการเรียนมากขึ้น โดยการใช้แผนผังกราฟฟิก การจัดการเรียนรู้แบบเบรนทาร์เก็ทช่วยให้นักเรียนมีความสามารถในการสะกดคำ เนื่องจากเป็นรูปแบบที่มีขั้นตอนการสร้างบรรยากาศด้านอารมณ์ เพื่อให้ให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ นักเรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้ได้ และช่วยให้นักเรียนเกิดความคงทนในการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี และได้ให้ข้อเสนอแนะว่ากิจกรรมรูปแบบการสอนเบรนทาร์เก็ทนั้น ควรเป็นกิจกรรมที่นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติ ครูควรมีกิจกรรมที่หลากหลายเพื่อดึงดูดความสนใจของนักเรียน ให้นักเรียนได้ใช้ความคิดและพัฒนาสมองได้อย่างเต็มที่ และครูควรสร้างบรรยากาศด้านอารมณ์เพื่อการเรียนรู้ สร้างสภาพแวดล้อมทางกายภาพ และเลือกจัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับช่วงวัยของนักเรียน มีสื่อและแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายให้เหมาะสมกับผู้เรียนที่มีความแตกต่างกัน

ดวงรัตน์ แซ่จง (2564) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงสะกดคำภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์ (Phonics) ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เนื่องจากพบว่านักเรียนขาดทักษะในการอ่านออกเสียงสะกดคำภาษาอังกฤษ ใช้วิธีการจดจำคำศัพท์จากรูปภาพ หรือการเขียนคำอ่านภาษาไทยกำกับไว้ด้านบนคำศัพท์ ซึ่งส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้เป็นอย่างมาก จึงได้ทำการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียนในด้านการอ่านออกเสียงสะกดคำภาษาอังกฤษ ทดลองกับกลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2 โรงเรียนทรงวิทยาเทพารักษ์ จำนวน 5 คน ที่ขาดทักษะภาษาอังกฤษในด้านการอ่าน

ออกเสียงและสะกด โดยได้จากการเลือกแบบเจาะจง ผลวิจัยพบว่า การใช้แบบฝึกทักษะในการจัดการเรียนการสอนมีส่วนช่วยในการเสริมสร้างและพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียง และสะกดคำในภาษาอังกฤษ ช่วยพัฒนาทักษะการฝึกอ่าน ประสมคำในภาษาอังกฤษ และนักเรียนมีความพึงพอใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมากที่สุด และได้ให้ข้อเสนอแนะว่า การสอนแบบโฟนิกส์นั้น ควรคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล เนื่องจากเรียนแต่ละคนมีความแตกต่างในความสนใจและทักษะพื้นฐาน ผู้สอนจึงต้องศึกษาพื้นฐานของผู้เรียนแต่ละคน และควรนำทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างอื่น เพื่อหาประสิทธิภาพเพื่อได้ทราบว่าทักษะนี้มีประสิทธิภาพ และสามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ที่สูงขึ้นหรือไม่

รัชดากาญจน์ ไยดี (2565) ได้วิจัยเรื่อง พัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เนื่องจากพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ไม่สามารถอ่านออกเสียงคำศัพท์ได้ ถึงแม้จะสามารถพูดคำศัพท์และฟังเข้าใจว่าคำศัพท์นั้นแปลว่าอะไร แต่เมื่ออยู่ในรูปของตัวอักษรแล้ว นักเรียนไม่สามารถอ่านออกเสียงและแปลให้เข้าใจได้ จึงได้ทำการวิจัยเพื่อแก้ไขปัญหาและพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียน ด้วยการใช้นวัตกรรมสอนแบบโฟนิกส์ ทดลองกับกลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านโนนตารอด จังหวัดกำแพงเพชรที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 โดยได้จากการเลือกแบบเจาะจง ผลวิจัยพบว่า การอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เป็นสื่อการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพที่สามารถพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ ทำให้การจัดการเรียนรู้ประสบผลสำเร็จ และส่งผลให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ และได้ให้ข้อเสนอแนะว่า การสอนแบบโฟนิกส์นั้น ควรนำไปใช้สอนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยเริ่มจากการเสริมสร้างพื้นฐานและควรนำการสอนแบบโฟนิกส์ควบคู่ไปกับการจัดกิจกรรมรูปแบบอื่นเพื่อเพิ่มประสพการณ์การเรียนรู้

2.7.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Bast (2013) ได้ศึกษาการรวมโฟนิกส์เข้ากับโปรแกรมการอ่านระดับประถมศึกษา ในรัฐแคลิฟอร์เนีย โดยการวิจัยพบว่าการรวมโฟนิกส์เข้ากับโปรแกรมการอ่านระดับประถมศึกษาเป็นระยะเวลาต่อเนื่องนั้นแสดงให้เห็นว่าวิธีนี้เป็นแนวทางที่ประสบความสำเร็จในการสอนให้นักเรียนได้เป็นนักอ่านที่ดี และสามารถส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกอ่านออกเสียงด้วยตนเอง และการวิจัยยังพบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบโฟนิกส์นั้นประสบความสำเร็จมากกว่าวิธีการสอนแบบปกติ

Khoshnam et al. (2013) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจภายในและความสุขกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมปลาย ในประเทศอิหร่าน โดยการศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของแรงจูงใจภายในและความสุขกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยกลุ่มตัวเป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษา 341 คน โดยใช้การสุ่มแบบกลุ่ม ผลการวิจัยพบว่าความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจภายในกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในเชิงบวกและมีนัยสำคัญและมีความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญระหว่างความสุขกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความสัมพันธ์ของแรงจูงใจภายในกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสุขและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชายและหญิงไม่แตกต่างกัน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเป็นหนึ่งในตัวบ่งชี้ที่สำคัญที่สุดของการประเมินผลการศึกษาที่ประสบความสำเร็จ

Jenkins (2018) ศึกษาวิจัยโดยการสำรวจประสบการณ์ของครูและนักเรียนที่ใช้แนวทางการสอนที่พัฒนาจากความเข้าใจเกี่ยวกับสมองและการเรียนรู้ โดยเฉพาะการใช้ Brain-Targeted Teaching Model และประสาทวิทยา ซึ่งเน้นความเข้าใจเกี่ยวกับการทำงานของสมองในกระบวนการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนในวิชาวิทยาศาสตร์ การวิจัยนี้ใช้วิธีการศึกษาแบบกรณีศึกษา รวบรวมข้อมูลจากการสังเกต การสัมภาษณ์ และการวิเคราะห์เอกสาร เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับประสบการณ์ของครูและนักเรียนที่ใช้แนวทางการสอนจากวิทยาศาสตร์ทางสมอง เครื่องมือวิจัยประกอบด้วย การสัมภาษณ์ ครูและนักเรียน การสังเกตการสอนในห้องเรียน และการวิเคราะห์ผลการเรียนของนักเรียนเพื่อประเมินประสิทธิภาพของแนวทางการสอนที่ใช้ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วย Brain-Targeted Teaching Model มีความเข้าใจเชิงแนวคิดที่ลึกซึ้งมากขึ้น และมีการขยายความรู้ที่ดีขึ้น รวมถึงมีผลการทดสอบที่ดีขึ้น นอกจากนี้ครูที่ใช้แนวทาง Brain-Targeted Teaching Model นี้ยังมีประสิทธิภาพในการสอนที่สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญเมื่อเทียบกับกลุ่มควบคุม

Afifah (2022) ศึกษาประสิทธิภาพของวิธีการสอนแบบ Jolly Phonics ในการปรับปรุงความสามารถในการออกเสียงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่โรงเรียน SMPN 1 Bawang Banjarnegara กลุ่มตัวอย่างของการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียน SMPN 1 Bawang Banjarnegara ประเทศอินโดนีเซียที่เรียนในปีการศึกษา 2022/2023 โดยเลือกตัวอย่างแบบสุ่มอย่างง่าย ได้กลุ่มทดลองคือห้อง 7A และกลุ่มควบคุมคือห้อง 7B ใช้วิธีการวิจัยกึ่งทดลอง (quasi-experimental design) มีการทดสอบก่อนและหลัง โดยให้นักเรียนออกเสียงพูดในรูปแบบของประโยคภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยพบว่า วิธีการสอนแบบ Jolly Phonics มีประสิทธิภาพในการพัฒนาความสามารถในการออกเสียงของนักเรียนในกลุ่มทดลอง เมื่อเปรียบเทียบคะแนนแล้วพบว่าค่าเฉลี่ยการออกเสียงของกลุ่มทดลองหลังการทดสอบสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงให้เห็นว่า การใช้วิธีการสอนแบบ Jolly Phonics ถือว่าค่อนข้างมีประสิทธิภาพในการพัฒนาความสามารถในการออกเสียงของนักเรียน

Umezina and Udogu (2018) ศึกษาผลของการสอนโดยใช้วิธี Jolly Phonics ต่อทักษะการอ่านและการสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาในรัฐอนัมบรา ประเทศไนจีเรีย กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาจำนวน 100 คน อายุระหว่าง 7-10 ปี จาก 5 โรงเรียนในรัฐอนัมบรา ประเทศไนจีเรีย แบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มทดลองใช้วิธีการสอนแบบ Jolly Phonics ซึ่งเป็นวิธีการสอนแบบ synthetic multisensory phonics กลุ่มควบคุมใช้วิธีการสอนแบบดั้งเดิมซึ่งเน้นการท่องจำ เครื่องมือวิจัยได้แก่ แบบทดสอบการอ่านคำและแบบทดสอบการสะกดคำ ผลการวิจัยพบว่านักเรียนกลุ่มทดลองที่เรียนด้วยวิธี Jolly Phonics มีคะแนนการอ่านและการสะกดคำสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ วิธีการสอนแบบ Jolly Phonics ช่วยพัฒนาทักษะการอ่านและการสะกดคำของนักเรียนได้ดีกว่าวิธีการสอนแบบดั้งเดิม ครูควรใช้วิธี Jolly Phonics ในการสอนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาเพื่อช่วยเพิ่มพัฒนาทักษะการอ่านและการสะกดคำของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

Ma and Ren (2017) ได้ศึกษาการปฏิบัติการสอนแบบโฟนิกส์ในการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ในประเทศจีน พบว่า การออกเสียงที่ถูกต้องมีอิทธิพลมากต่อการเรียนภาษา โดยการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนแบบโฟนิกส์สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษานั้นมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการเรียนรู้ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา โดยครูผู้สอนควรคำนึงถึงกิจกรรมที่หลากหลาย ควรสอนออกเสียงอย่างต่อเนื่อง และการใช้หนังสือที่มีคุณภาพเหมาะสมกับวัยนักเรียนชั้นประถมศึกษา โดยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์นั้นสามารถช่วยนักเรียนในการฝึกทักษะการพูดรวมถึงการออกเสียงผ่านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการสอนต่าง ๆ เช่น กิจกรรมการเคลื่อนไหวร่างกายเพื่อสร้างรูปร่างตัวอักษร การลากเส้นตัวอักษรด้วยนิ้วในอากาศ เขียนตัวอักษรด้วยดินสอสี ปากกาไวท์บอร์ด หรือภาพที่กระตุ้นประสาทสัมผัสให้มากที่สุด

Cai (2020) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้รูปแบบการสอนแบบเบรนทาร์เก้ตในการสอนภาษาอังกฤษในประเทศจีน และระบุว่ารูปแบบการสอนแบบเบรนทาร์เก้ตนั้นเป็นรูปแบบการสอนที่มีประสิทธิภาพที่รวมการศึกษาด้านวิทยาศาสตร์และความรู้ความเข้าใจอย่างครอบคลุมที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการเรียนการสอน โดยมุ่งเน้นให้นักเรียนสามารถเพิ่มความเข้าใจได้อย่างลึกซึ้งในวิชาภาษาอังกฤษ โดยผ่านการใช้เทคนิคในการสอนศิลปะในชั้นเรียนที่สามารถผ่อนคลาย เสริมสร้างความจำ และสามารถส่งเสริมความเปิดกว้างในด้านของความคิดของนักเรียนได้ซึ่งช่วยให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ดี ศิลปะทำให้นักเรียนได้แสดงออกอย่างสร้างสรรค์โดยไม่เน้นการท่องจำ วิธีการบูรณาการศิลปะเข้ากับการศึกษาเพื่อเพิ่มผลการเรียนรู้นั้นช่วยให้นักเรียนมีการเรียนรู้ที่คงทนมากขึ้น วิธีการเรียนแบบเบรนทาร์เก้ตสามารถกระตุ้นความสนใจของนักเรียนและสามารถส่งเสริมให้นักเรียนได้สื่อสารเป็นภาษาอังกฤษได้อย่างสร้างสรรค์ มีความสุข และมีประสิทธิภาพมากขึ้น

Obasuyi et al. (2022) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความสุขในการเรียนของนักเรียนในประเทศไนจีเรีย พบว่าความสุขของนักเรียนส่งผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียน เนื่องจากความสุขเป็นส่วนสำคัญของมนุษย์ และการเจริญเติบโตของนักเรียนในด้านการเรียนรู้ถ้าหากสัมพันธ์กับความสุขด้านจิตใจและอารมณ์ของนักเรียนย่อมนำมาซึ่งความสำเร็จและผลงานที่ดีขึ้น ดังนั้น ความสุขของนักเรียนในด้านการเรียนรู้เป็นตัวบ่งชี้ทั้งหมดทางการศึกษา

จากการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่าการสอนด้วยวิธีโฟนิกส์นั้นสามารถพัฒนาด้านการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนได้ดี และเป็นวิธีที่ส่งเสริมให้นักเรียนสามารถฝึกอ่านด้วยตนเองได้ตามหลักการอ่านของโฟนิกส์ ส่วนในด้านของการเรียนโดยใช้การเรียนรู้แบบเบรนทาร์เก้ตนั้นสามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนได้รู้สึกผ่อนคลายโดยผ่านการใช้เทคนิคในการสอนศิลปะในชั้นเรียนที่สามารถส่งเสริมความจำ และให้นักเรียนได้แสดงออกอย่างสร้างสรรค์ และมีความสุขมากขึ้น และการที่ผู้เรียนมีความสุขในการเรียนรู้ในห้องเรียนนั้นส่งผลให้ผู้เรียนมีความอยากและกระตือรือร้นที่จะเรียน ต้องการใฝ่หาความรู้ และมีการเรียนที่ดีนำมาซึ่งความสำเร็จ

บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาการออกเสียงภาษาอังกฤษ ความรู้คำศัพท์ และการเสริมสร้างความสุขในการเรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับการเรียนรู้แบบเบรนทาร์เก็ตสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามกระบวนการวิจัยโดยมีรายละเอียด ดังนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 การสร้างเครื่องมือในการวิจัย
- 3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร

ประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตวังทองหลาง กรุงเทพฯ จำนวน 11 โรงเรียน จำนวนนักเรียนทั้งหมด 552 คน

ตารางที่ 3.1 จำนวนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตวังทองหลาง กรุงเทพฯ

ชื่อโรงเรียน	จำนวนนักเรียน
โรงเรียนสองภาษาลาดพร้าว	102 คน
โรงเรียนถนนอมพิศวิทยา	93 คน
โรงเรียนบางกอกศึกษา	33 คน
โรงเรียนอุดมศึกษา	56 คน
โรงเรียนเศรษฐบุตตรอุปถัมภ์	56 คน
โรงเรียนกานดา	46 คน
โรงเรียน ณ ตรุณ	56 คน
โรงเรียนศึกษากิจศึกษา	9 คน
โรงเรียนศิริกุลพิทย	21 คน

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

ชื่อโรงเรียน	จำนวนนักเรียน
โรงเรียนอิสลามสันติชน	80 คน
โรงเรียนรัชต์ภาคย์ราชานูชิต	0 คน
รวม	552 คน

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนศิริกุลพิทยาสังเกตสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตวังทองหลาง กรุงเทพฯ ที่เรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 1 ห้อง จำนวนนักเรียน 21 คน ได้จากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Sampling) โดยมีขั้นตอนดังนี้

- (1) จับสลากเลือกโรงเรียนมา 1 โรงเรียนจากทั้งหมด 11 โรงเรียน ได้โรงเรียนศิริกุลพิทยาสังเกต
- (2) โรงเรียนศิริกุลพิทยาสังเกตมีห้องเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 1 ห้องเรียน มีจำนวนนักเรียน 21 คน จึงเลือกห้อง 3/1 มาเป็นกลุ่มตัวอย่าง

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

3.2.1 แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับการเรียนรู้แบบเบรนนาร์เก็ท จำนวน 7 แผน แผนที่ 1-6 ใช้เวลาแผนละ 2 ชั่วโมง และแผนที่ 7 ใช้เวลาจำนวน 3 ชั่วโมง รวมทั้งหมด 15 ชั่วโมง ไม่นับรวมการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

3.2.2 แบบทดสอบการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ เป็นการประเมินทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ ก่อนเรียน (Pretest) และหลังเรียน (Posttest) โดยใช้คำศัพท์จากแบบเรียน Jolly Phonics จำนวน 20 คำ ออกเสียงถูกได้ 1 คะแนน ออกเสียงผิดได้ 0 คะแนน

3.2.3 แบบทดสอบความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ใช้เพื่อประเมินความรู้ด้านคำศัพท์ก่อนเรียน (Pretest) และหลังเรียน (Posttest) เป็นแบบปรนัยเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน

3.2.4 แบบสอบถามความสุขในการเรียน เป็นแบบมาตราประมาณค่า 3 ระดับ สอบถามในประเด็นนักเรียน การจัดการเรียนรู้ และบรรยากาศในห้องเรียน มีข้อความรวมทั้งหมด 10 ข้อ

3.3 การสร้างเครื่องมือในการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาออกเสียงภาษาอังกฤษ ความรู้คำศัพท์ และการเสริมสร้างความสุขในการเรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับการเรียนรู้แบบเบรนนาร์เก็ทสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มี

การดำเนินการสร้างเครื่องมือโดยมีรายละเอียดดังนี้

3.3.1 แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับการเรียนรู้แบบเบรนทาร์เก็ตมีขั้นตอนดังนี้

(1) ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ วิทยุทัศน์ คุณภาพผู้เรียน มาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัด

(2) ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ แบบเรียนโฟนิกส์ และการเรียนรู้แบบเบรนทาร์เก็ต

(3) ศึกษาและคัดเลือกรายการคำศัพท์ที่สอดคล้องกับความรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยอิงจากรายการคำศัพท์ ที่สัมพันธ์กับการเรียนรูปแบบโฟนิกส์ และจัดลำดับคำศัพท์ตามกลุ่ม Jolly Phonics โดยมีทั้งหมด 7 กลุ่ม

(4) จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับการเรียนรู้แบบเบรนทาร์เก็ตจำนวน 7 แผน แผนที่ 1-6 ใช้เวลาแผนละ 2 ชั่วโมง และแผนที่ 7 ใช้เวลาจำนวน 3 ชั่วโมง แต่ละแผนประกอบด้วยตัวชี้วัด จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระสำคัญ กิจกรรมการเรียนรู้ และการวัดประเมินผล โดยหัวข้อการเรียนรู้แบ่งออกเป็น 7 กลุ่ม ตามกลุ่มของ Jolly Phonics ดังนี้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 Phonics กลุ่มที่ 1 (s, a, t, i, p, n)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 Phonics กลุ่มที่ 2 (c, k, e, h, r, m, d)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 Phonics กลุ่มที่ 3 (g, o, u, l, f, b)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 Phonics กลุ่มที่ 4 (ai, j, oa, ie, ee, or)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 Phonics กลุ่มที่ 5 (z, w, ng, v, oo, oo)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 Phonics กลุ่มที่ 6 (y, x, ch, sh, th, th)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 Phonics กลุ่มที่ 7 (qu, ou, oi, ue, er, ar)

ในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ประกอบไปด้วยขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับการเรียนรู้แบบเบรนทาร์เก็ต 6 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 กระตุ้นความสนใจ เป็นขั้นนำเข้าสู่บทเรียนเพื่อเตรียมความพร้อมนักเรียน และสร้างบรรยากาศการเรียนรู้โดยการเปิดเพลงโฟนิกส์ และแนะนำกลุ่มเสียงพยัญชนะที่นักเรียนจะต้องเรียนรู้ด้วยการใช้ผังกราฟิก (สอดคล้องกับองค์ประกอบที่ 1 การส่งเสริมอารมณ์เชิงบวกเพื่อการเรียนรู้ และองค์ประกอบที่ 2 การสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ทางกายภาพ)

ขั้นที่ 2 เรียนรู้เสียงและตัวอักษร เป็นขั้นที่ครูแนะนำเสียงตัวอักษรตามกลุ่มพยัญชนะที่ละเสียง โดยใช้สื่อประเภทรูปภาพเพื่อให้เด็กนักเรียนเห็นตัวอักษร และการแสดงท่าทางประกอบการออกเสียงเพื่อให้สามารถเชื่อมโยงเสียงกับคำศัพท์ (สอดคล้องกับองค์ประกอบที่ 3 การสร้างประสบการณ์การเรียนรู้เพื่อให้เห็นภาพรวม)

ขั้นที่ 3 ฝึกฝนประสมคำ เป็นขั้นที่นักเรียนฝึกออกเสียงไปพร้อมกับฝึกเขียนตัวอักษรนั้น ๆ จากนั้นนักเรียนจะฝึกการประสมเสียงพยัญชนะและสระเข้าด้วยกัน พร้อมกับการเรียนรู้ความหมายของคำศัพท์ (สอดคล้องกับองค์ประกอบที่ 4 การจัดการเรียนรู้เพื่อให้เกิดความเชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ทักษะ และแนวคิด)

ขั้นที่ 4 ฝึกฝนแยกเสียงคำ เป็นขั้นที่เกิดขึ้นเมื่อนักเรียนเข้าใจวิธีการประสมคำต่าง ๆ ได้แล้ว นักเรียนจะสามารถแยกเสียงของคำศัพท์นั้น ๆ ออกเป็นเสียงพยัญชนะและสระได้ (สอดคล้องกับองค์ประกอบที่ 4 การจัดการเรียนรู้เพื่อให้เกิดความเชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ทักษะ และแนวคิด)

ขั้นที่ 5 รู้จัก Tricky words เป็นขั้นที่ครูแนะนำคำที่ไม่สามารถออกเสียงได้ตามหลักการของโฟนิกส์ ซึ่งคำศัพท์ทั้งหมดที่คัดเลือกมาสอนจะเป็นคำศัพท์ที่นักเรียนสามารถนำไปใช้ได้เป็นประจำวัน (สอดคล้องกับองค์ประกอบที่ 5 การขยายความรู้และนำความรู้ไปประยุกต์ใช้)

ขั้นที่ 6 สรุบบทเรียน ครูสรุปความรู้เกี่ยวกับเสียงของตัวอักษร การประสมเสียงและแยกเสียง และ Tricky Words พร้อมกับการให้ข้อมูลป้อนกลับเพื่อให้นักเรียนรู้จุดเด่นและจุดที่ควรพัฒนาของตนเอง และเพื่อให้เกิดอารมณ์เชิงบวกและความสุขในการเรียน (สอดคล้องกับองค์ประกอบที่ 6 การประเมินการเรียนรู้)

(5) นำแผนการจัดการเรียนรู้เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของภาษา ความเหมาะสมของกระบวนการจัดการเรียนรู้และการวัดประเมินผลการเรียนรู้ จากนั้นปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

(6) นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับแก้ไขแล้ว เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาภาษาอังกฤษ ด้านวิธีการสอน และด้านการวัดและการประเมินผล เพื่อตรวจสอบและให้ข้อเสนอแนะด้านความตรงของเนื้อหา และพิจารณาตรวจสอบคุณภาพ โดยใช้แบบประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ ใช้เกณฑ์ในการพิจารณาให้คะแนน ดังนี้ (มาเรียม นิลพันธุ์, 2558)

ระดับคะแนน 5 หมายถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด

ระดับคะแนน 4 หมายถึง มีความเหมาะสมมาก

ระดับคะแนน 3 หมายถึง มีความเหมาะสมปานกลาง

ระดับคะแนน 2 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อย

ระดับคะแนน 1 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

ในการหาค่าคุณภาพด้านความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ใช้การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยการแปลความหมายของคะแนนเฉลี่ยพิจารณาจากเกณฑ์ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2554)

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง มีความเหมาะสมมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง มีความเหมาะสมปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

(7) นำผลประเมินจากผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยความเหมาะสม และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไปจึงจะถือว่าแผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสม สามารถนำไปใช้ได้

ตารางที่ 3.2 ค่าความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบพินิกส์ร่วมกับการเรียนรู้แบบเบรนทาร์เก็ทที่ได้รับการประเมินคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญ

แผนการจัดการเรียนรู้	ค่าเฉลี่ย	S.D.	แปลผล
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1	4.90	0.30	เหมาะสมมากที่สุด
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2	4.88	0.33	เหมาะสมมากที่สุด
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3	4.88	0.33	เหมาะสมมากที่สุด
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4	4.88	0.33	เหมาะสมมากที่สุด
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5	4.88	0.33	เหมาะสมมากที่สุด
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6	4.88	0.33	เหมาะสมมากที่สุด
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7	4.88	0.33	เหมาะสมมากที่สุด

(8) ปรับปรุงและแก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 7 แผน ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน และนำไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนโรงเรียนสองภาษาลาดพร้าว ห้อง ป.3/1 เพื่อพิจารณาดูความเป็นไปได้ในการใช้แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบพินิกส์ร่วมกับการเรียนรู้แบบเบรนทาร์เก็ท ผลการทดลองใช้ปรากฏว่ามีปัญหาด้านระยะเวลาในการจัดกิจกรรม ผู้สอนจึงปรับปรุงแบบกิจกรรมบางกิจกรรมภายในแผนการจัดการเรียนรู้ และให้เวลากับการฝึกออกเสียงเป็นรายบุคคล เพื่อให้เหมาะสมกับระยะเวลาและสามารถบรรลุวัตถุประสงค์การเรียนรู้ตามแผน

(9) นำแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบพินิกส์ร่วมกับการเรียนรู้แบบเบรนทาร์เก็ทที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนศิริกุลพิทยา

3.3.2 แบบทดสอบการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

- (1) ศึกษาแนวความคิดการประเมินการออกเสียงภาษาอังกฤษ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบประเมิน
- (2) ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากเอกสารต่าง ๆ
- (3) กำหนดโครงสร้างของแบบทดสอบการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ อิงคำศัพท์จากแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบพินิกส์ร่วมกับการเรียนรู้แบบเบรนทาร์เก็ททั้ง 7 แผน โดยคัดเลือกคำศัพท์จากทุกกลุ่มเสียง และคำศัพท์ที่นักเรียนสามารถใช้ได้ในชีวิตประจำวันรวมจำนวน 50 คำ

ตารางที่ 3.3 รายการคำศัพท์ที่คัดเลือกจากแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับการเรียนรู้แบบเบรนทาร์เก้ตทั้ง 7 แผน

คำที่	รายการคำศัพท์	คำที่	รายการคำศัพท์
1	cat	26	corn
2	sun	27	six
3	dog	28	rain
4	rat	29	jump
5	pen	30	boat
6	bus	31	moon
7	hop	32	wind
8	fish	33	king
9	kick	34	chick
10	food	35	three
11	dig	36	yum
12	leg	37	pie
13	off	38	horse
14	rabbit	39	ring
15	jacket	40	seven
16	soap	41	moon
17	zigzag	42	road
18	brush	43	thin
19	snail	44	parrot
20	the (tricky word)	45	to (tricky word)
21	a (tricky word)	46	today (tricky word)
22	he (tricky word)	47	into (tricky word)
23	she (tricky word)	48	do (tricky word)
24	me (tricky word)	49	by (tricky word)
25	we (tricky word)	50	my (tricky word)

ตารางที่ 3.4 รายการคำศัพท์สำหรับการสร้างแบบทดสอบการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

คำที่	รายการคำศัพท์	คำที่	รายการคำศัพท์
1	cat	14	king
2	sun	15	chick
3	bus	16	wind
4	hen	17	rain
5	pie	18	boat
6	dog	19	van
7	leg	20	green
8	fish	21	a (tricky word)
9	three	22	no (tricky word)
10	food	23	my (tricky word)
11	yum	24	to (tricky word)
12	fox	25	the (tricky word)
13	zoo		

(4) สร้างแบบทดสอบการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษจำนวน 25 คำ โดยให้นักเรียนออกเสียงคำศัพท์ที่ปรากฏในแบบทดสอบการออกเสียง ถูกต้องได้ 1 คะแนน ออกเสียงผิด ได้ 0 คะแนน

(5) เสนอแบบทดสอบการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจและนำมาปรับปรุงแก้ไข

(6) นำแบบทดสอบการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ประเมินความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้กับแบบทดสอบ โดยวิเคราะห์หาค่าความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) ซึ่งมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

- +1 หมายถึง แน่ใจว่าแบบทดสอบสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าแบบทดสอบสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
- 1 หมายถึง แน่ใจว่าแบบทดสอบไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) มีค่าตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไปจึงจะถือว่ามีความสอดคล้องกันในเกณฑ์ที่ยอมรับได้

(7) นำผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์เพื่อหาค่าความสอดคล้อง ผลที่ได้จากการประเมินความสอดคล้อง คือ 1.00 แสดงว่า มีความเหมาะสมในการนำไปใช้

(8) เลือกคำศัพท์จำนวน 20 คำมาจัดทำเป็นแบบทดสอบการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ และนำไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างนักเรียนโรงเรียนลาดพร้าวสองภาษา จากนั้นทำการตรวจให้คะแนน

(9) วิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยการหาค่าความเที่ยงระหว่างผู้ประเมิน 2 คน (Inter-Rater Reliability) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของ Pearson (มาเรียม นิลพันธ์, 2558) และใช้เกณฑ์ความเชื่อมั่นตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไปจึงจะถือว่ามีความเชื่อมั่น สามารถนำไปใช้เป็นแบบทดสอบได้ ผลการวิเคราะห์แบบทดสอบการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของ Pearson ของผู้ประเมิน 2 คน (Inter-Rater Reliability) ได้เท่ากับ 0.97 แสดงว่าแบบทดสอบมีความเชื่อมั่นสูง สามารถนำไปใช้ได้

(10) นำแบบทดสอบการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ปรับปรุงจนสมบูรณ์แล้วไปใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนศิริกุลพิทย

3.3.3 แบบทดสอบความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

(1) ศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษ การประเมินคำศัพท์ภาษาอังกฤษ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบประเมินความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ

(2) ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษจากเอกสารต่าง ๆ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

(3) กำหนดโครงสร้างของแบบทดสอบความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษในระดับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 25 ข้อ เพื่อคัดเลือกให้เหลือ 20 ข้อ โดยอิงคำศัพท์จากแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับการเรียนรู้แบบเบรนทาร์เก็ททั้ง 7 แผน และคำศัพท์ที่นักเรียนสามารถใช้ได้ในชีวิตประจำวัน

ตารางที่ 3.5 โครงสร้างของแบบทดสอบความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ

จุดประสงค์รายข้อ	ระดับพฤติกรรมตามแนวคิดของ Bloom	ลักษณะแบบทดสอบ	จำนวน
จดจำและสะกดคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับตนเองและสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว	จำ	จับคู่รูปภาพกับคำศัพท์	6 ข้อ
จดจำคำศัพท์และความหมายของคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับตนเองและสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว	เข้าใจ	เลือกคำศัพท์ที่ตรงกับความหมายภาษาไทย	6 ข้อ
ใช้คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับตนเองและสิ่งแวดล้อมใกล้ตัวได้ถูกต้องตามสถานการณ์	วิเคราะห์	เติมคำในช่องว่าง	6 ข้อ

ตารางที่ 3.5 (ต่อ)

จุดประสงค์รายข้อ	ระดับพฤติกรรม ตามแนวคิดของ Bloom	ลักษณะแบบทดสอบ	จำนวน
จดจำคำศัพท์และวิธีการออกเสียงของคำศัพท์ที่เกี่ยวกับตนเองและสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว	วิเคราะห์	ฟังวิธีการออกเสียงและเลือกคำศัพท์	7 ข้อ
รวม			25 ข้อ

(4) สร้างแบบทดสอบความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษจำนวน 25 ข้อ เป็นแบบปรนัยเลือกตอบ 4 ตัวเลือก ตอบถูกต้องได้ 1 คะแนน ตอบผิดได้ 0 คะแนน

(5) เสนอแบบทดสอบความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจและนำมาปรับปรุงแก้ไข

(6) นำแบบทดสอบความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ประเมินความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้กับข้อคำถามในแบบทดสอบ โดยวิเคราะห์หาค่าความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) และกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

+1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

-1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) มีค่าตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไปจึงจะถือว่ามีความสอดคล้องกันในเกณฑ์ที่ยอมรับได้

(7) นำผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์เพื่อหาค่าความสอดคล้อง ผลที่ได้จากการประเมินความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.67-1.00 แสดงว่ามีความเหมาะสมในการนำไปใช้

(8) จัดทำแบบทดสอบความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ และนำไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนลาดพร้าวสองภาษา จากนั้นทำการตรวจให้คะแนน

(9) วิเคราะห์หาค่าความยากง่ายและอำนาจจำแนก ซึ่งความยากง่ายควรมีค่าอยู่ระหว่าง 0.20-0.80 และอำนาจจำแนกมีค่าตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป จึงจะถือว่าสามารถนำไปใช้เป็นแบบทดสอบได้

(10) ผลการวิเคราะห์คุณภาพของแบบทดสอบความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษพบว่า มีค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.35-0.94 อำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.35-0.94 และค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.74

(11) คัดเลือกข้อคำถามที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพให้เหลือ 20 ข้อ โดยตัดข้อที่ 2, 3, 9, 11, และ 12 ออกจากแบบทดสอบ แบบทดสอบจึงมีค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.35-0.76 อำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.35-0.94 และคำนวณหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษอีกครั้ง ได้เท่ากับ 0.75

(11) นำแบบทดสอบฉบับสมบูรณ์ไปใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนศิริกุลพิทย

3.3.4 แบบสอบถามความสุขในการเรียน ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างตามขั้นตอน ดังนี้

(1) ศึกษาวิธีสร้างแบบสอบถามและการวัดประเมินความสุขในการเรียนเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

(2) กำหนดโครงสร้างแบบสอบถามความสุขในการเรียนโดยแบ่งเป็น 3 ด้านได้แก่ ด้านนักเรียนด้านการจัดการเรียนรู้ และด้านบรรยากาศในห้องเรียน โดยดัดแปลงมาจากแบบสอบถามความสุขของ จีราศรีไทย (2558) และ สุขภาพใจ.com (2562) และกำหนดให้แบบสอบถามมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 3 ระดับของ Likert (McIver & Carmines, 1988) โดยกำหนดความหมาย ดังนี้

คะแนน 3 หมายถึง มีความสุขมากที่สุด

คะแนน 2 หมายถึง มีความสุขปานกลาง

คะแนน 1 หมายถึง มีความสุขน้อย

และเกณฑ์ที่ใช้แปลความหมายค่าเฉลี่ยกำหนดให้มีความกว้างของช่วงคะแนนเท่า ๆ กัน ดังนี้ (บุญชมศรีสะอาด, 2554)

ค่าเฉลี่ย 2.34-3.00 หมายถึง มีความสุขมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 1.67-2.33 หมายถึง มีความสุขปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.66 หมายถึง มีความสุขน้อย

ตารางที่ 3.6 โครงสร้างแบบสอบถามความสุขในการเรียน

ด้าน	จำนวนข้อ
ด้านนักเรียน	5
ด้านการจัดการเรียนรู้	5
ด้านบรรยากาศในห้องเรียน	5
รวม	15

(3) สร้างแบบสอบถามความสุขในการเรียนตามโครงสร้างที่กำหนด โดยประกอบด้วยด้านนักเรียนจำนวน 5 ข้อ ด้านการจัดการเรียนรู้จำนวน 5 ข้อ และด้านบรรยากาศในการเรียนจำนวน 5 ข้อ รวมทั้งหมด 15 ข้อ

ตารางที่ 3.7 แบบสอบถามความสุขในการเรียนของผู้วิจัย

รายการ	มีความสุข มาก	มีความสุข ปานกลาง	มีความสุข น้อย
ด้านนักเรียน			
1. ฉันร่าเริงแจ่มใสเมื่อเรียนวิชานี้			
2. ฉันรู้สึกสบายใจและมีความสุขเมื่อได้เรียนวิชานี้			
3. ฉันพร้อมที่จะให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรม กลุ่ม/ห้อง			
4. ฉันตั้งใจจะทำงานที่ครูมอบหมายให้เสร็จตามเวลา			
5. ฉันสามารถนำความรู้จากชั้นเรียนไปปรับใช้ใน ชีวิตประจำวันได้			
ด้านการจัดการเรียนรู้			
6. ฉันชอบกิจกรรมการออกเสียงคำศัพท์แบบโฟนิกส์ที่ ครูนำมาใช้			
7. ฉันชอบสื่อต่าง ๆ ที่ครูนำมาใช้ในการสอนคำศัพท์ และการออกเสียง			
8. ฉันมั่นใจในการออกเสียงภาษาอังกฤษของตนเอง และจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้			
9. ฉันมั่นใจว่าจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้มากขึ้น			
10. ฉันชอบวิธีการสอนของครูที่แตกต่างจากที่เคย เรียนมา			
ด้านบรรยากาศในห้องเรียน			
11. บรรยากาศในห้องเรียนผ่อนคลายไม่ตึงเครียด			
12. ห้องเรียนมีสื่อการสอนที่มีสีสันและน่าสนใจ			
13. ที่นั่งสะดวกสบายและเหมาะกับการทำกิจกรรม			
14. ครูยิ้มแย้ม แจ่มใส มีความเป็นกันเอง			
15. ครูใส่ใจดูแลนักเรียนอย่างทั่วถึงและให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ			

(4) เสนอแบบสอบถามความสุขในการเรียนต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและนำมาปรับแก้ไขตามคำแนะนำ

(5) เสนอแบบสอบถามความสุขในการเรียนต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 คน เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา ความถูกต้องของภาษาที่ใช้ และความเหมาะสมของข้อความในแบบสอบถาม จากนั้นนำมาหาดัชนีความ สอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

+1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อความสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่ต้องการวัด

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อความสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่ต้องการวัด

-1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อความไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์ที่ต้องการวัด

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) จากผู้เชี่ยวชาญมากกว่า 0.5 จึงจะถือว่ามีความสอดคล้องอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ หากมีค่าไม่เป็นไปตามเกณฑ์ดังกล่าวให้ตัดออกหรือ ปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้ (มาเรียม นิลพันธ์, 2558)

(6) นำผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์เพื่อหาค่าความสอดคล้อง ผลที่ได้จาก การประเมินความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.67-1.00 แสดงว่ามีความเหมาะสมในการนำไปใช้ แต่ผู้เชี่ยวชาญ เสนอแนะให้ตัดข้อความออก 5 ข้อเพื่อไม่ให้แบบสอบถามยาวเกินไปสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยจึงตัดข้อที่ 5, 9, 10, 13 และ 15 ออกตามข้อเสนอแนะ ทำให้แบบสอบถามความสุขในการเรียน ประกอบไปด้วยด้านนักเรียน 4 ข้อ ด้านการจัดการเรียนรู้ 3 ข้อ และด้านบรรยากาศในห้องเรียน 3 ข้อ รวม ทั้งหมด 10 ข้อ

(7) นำแบบสอบถามความสุขในการเรียนไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จากนั้นหาค่า ความเชื่อมั่นด้วยโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) โดยค่าความ เชื่อมั่นต้องมากกว่า 0.7 จึงจะถือว่ามีความเหมาะสม สามารถนำไปใช้ได้

(8) วิเคราะห์ความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความสุขในการเรียน ได้เท่ากับ 0.94 แสดงว่า มีความ เชื่อมั่นสูง สามารถนำไปใช้ได้

(9) นำแบบประเมินความสุขในการเรียนที่ได้ปรับปรุงไปดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลกับนักเรียน กลุ่มตัวอย่างชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนศิริกุลพิทย

ตารางที่ 3.8 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและคุณภาพของเครื่องมือ

เครื่องมือ	ลักษณะ	การหาคุณภาพ	ผลการหาคุณภาพ
แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบพินิกส์ ร่วมกับการเรียนรู้แบบเบรนท์ทาร์เก็ต	แผนการสอนจำนวน 7 แผน แผนที่ 1-6 แผนละ 2 ชั่วโมง และแผนที่ 7 จำนวน 3 ชั่วโมง รวมทั้งหมด 15 ชั่วโมง	ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ทำการ ประเมินความเหมาะสมโดยการหาค่าเฉลี่ยของแผนการจัดการเรียนรู้	1. ค่าเฉลี่ยแผนที่ 1 เท่ากับ 4.90 อยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด 2. ค่าเฉลี่ยแผนที่ 2 เท่ากับ 4.88 อยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด 3. ค่าเฉลี่ยแผนที่ 3 เท่ากับ 4.88 อยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด 4. ค่าเฉลี่ยแผนที่ 4 เท่ากับ 4.88 อยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด 5. ค่าเฉลี่ยแผนที่ 5 เท่ากับ 4.88 อยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด 6. ค่าเฉลี่ยแผนที่ 6 เท่ากับ 4.88 อยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด 7. ค่าเฉลี่ยแผนที่ 7 เท่ากับ 4.88 อยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด
แบบทดสอบการออกเสียง คำศัพท์ภาษาอังกฤษ	แบบประเมินความสามารถในการออกเสียงจากคำศัพท์ จำนวน 20 ข้อ ออกเสียงถูกต้อง 1 คะแนน ออกเสียงผิดได้ 0 คะแนน	1. ความตรงตามเนื้อหา: ผู้เชี่ยวชาญ 3 คน ประเมินความ สอดคล้องโดยการหาค่า IOC 2. ความเชื่อมั่นโดยผู้ประเมิน 2 คน และหาค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ของ Pearson	1.ความสอดคล้องโดยการหาค่า IOC ได้ 1.00 มีความเหมาะสมในการนำไปใช้ 2.ความเชื่อมั่นได้ 0.97 มีความเชื่อมั่นสูง

ตารางที่ 3.8 (ต่อ)

เครื่องมือ	ลักษณะ	การหาคุณภาพ	ผลการหาคุณภาพ
แบบทดสอบความรู้ คำศัพท์ภาษาอังกฤษ	แบบปรนัยเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวนรวมทั้งหมด 20 ข้อ	1. ความตรงตามเนื้อหา: ผู้เชี่ยวชาญ 3 คน ประเมินความ สอดคล้องโดยการหาค่า IOC 2. ความยากง่าย 3. อำนาจจำแนก 4. ความเชื่อมั่น: KR-20	1. ความสอดคล้องโดยการหาค่า IOC ได้ อยู่ระหว่าง 0.67–1.00 มีความเหมาะสมในการนำไปใช้ 2. ความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.35–0.76 3. อำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.35–0.94 4. ความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.75
แบบสอบถามความสุขใน การเรียน	แบบสอบถามแบบมาตร ประมาณค่า 3 ระดับ จำนวน 10 ข้อ	1. ความตรงตามเนื้อหา: ผู้เชี่ยวชาญ 3 คน ประเมินความ สอดคล้องโดยการหาค่า IOC 2. ความเชื่อมั่นโดยใช้สูตร สัมประสิทธิ์อัลฟาของ Cronbach	1. ความสอดคล้องโดยการหาค่า IOC ได้ อยู่ระหว่าง 0.67–1.00 2. ความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.94

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.4.1 แบบแผนการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยแบบทดลองกลุ่มเดียวที่มีการทดสอบก่อนและหลังเรียน (One Group Pretest Posttest Design) มีแบบแผนการวิจัยดังนี้

E   O₁   X   O₂

E   หมายถึง กลุ่มทดลอง

O₁   หมายถึง การทดสอบการออกเสียงภาษาอังกฤษ และความรู้คำศัพท์ก่อนเรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับการเรียนรู้แบบเบรนทาร์เก็ต

X   หมายถึง การจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับการเรียนรู้แบบเบรนทาร์เก็ต

O₂   หมายถึง การทดสอบการออกเสียงภาษาอังกฤษ และความรู้คำศัพท์หลังเรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับการเรียนรู้แบบเบรนทาร์เก็ต

3.4.2 การเก็บรวบรวมข้อมูล

(1) ส่งเค้าโครงวิทยานิพนธ์ต่อคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต เพื่อดำเนินการพิจารณาด้านจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

(2) ทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนศิริกุลพิทยาสกุลเพื่อขออนุญาตทดลองจัดการเรียนรู้ นวัตกรรม และกำหนดวันเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล

(3) ชี้แจงกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับการเรียนรู้แบบเบรนทาร์เก็ตให้นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทราบก่อนเริ่มทดลอง

(4) ให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบการออกเสียงภาษาอังกฤษ และแบบทดสอบความรู้คำศัพท์ จากนั้นผู้วิจัยตรวจและบันทึกคะแนน

(5) ดำเนินการจัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 7 แผน เป็นเวลา 15 ชั่วโมง

(6) เมื่อดำเนินการครบทุกแผนการจัดการเรียนรู้แล้ว ให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบการออกเสียงภาษาอังกฤษ และแบบทดสอบความรู้คำศัพท์ จากนั้นผู้วิจัยตรวจและบันทึกคะแนน

(7) ให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบสอบถามความสุขในการเรียน ผู้วิจัยทำการบันทึกผล

(8) นำข้อมูลทั้งหมดไปประมวลผลทางสถิติ และวิเคราะห์ผลการวิจัย

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

(1) เปรียบเทียบการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับการเรียนรู้แบบเบรนทาร์เก็ตกับก่อนเรียนด้วยสถิติ t-test for Dependent Samples

(2) เปรียบเทียบความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับการเรียนรู้แบบเบรนทาร์เกิดกับก่อนเรียนด้วยสถิติ t-test for Dependent Samples

(3) วิเคราะห์ความสุขในการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับการเรียนรู้แบบเบรนทาร์เกิดด้วยการหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.6.1 สถิติพื้นฐาน

(1) ค่าเฉลี่ย (Mean) (อนุวัติ คุณแก้ว, 2562)

$$\bar{x} = \frac{\sum x}{n}$$

เมื่อ $\bar{x}$ แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง

$\sum x$ แทน ผลรวมคะแนนของกลุ่มตัวอย่าง

n แทน จำนวนข้อมูลกลุ่มตัวอย่าง

(2) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) (อนุวัติ คุณแก้ว, 2562)

$$S.D. = \sqrt{\frac{n\sum x^2 - (\sum x)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\sum x$ แทน ผลรวมคะแนนทั้งหมดของกลุ่มตัวอย่าง

$\sum x^2$ แทน ผลรวมคะแนนทั้งหมดของกลุ่มตัวอย่างยกกำลังสอง

n แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

3.6.2 สถิติที่ใช้ในการหาคุนภาพของเครื่องมือ

(1) ดัชนีความสอดคล้อง (Index Item of Objective Congruence: IOC) (ยุทธ ไกยวรรณ์, 2550)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ค่าดัชนีความสอดคล้อง

$\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนจากการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

(2) ความยากง่าย (พิชิต ฤทธิ์จรูญ, 2557)

$$P = \frac{P_H + P_L}{2n}$$

- เมื่อ P แทน ค่าความยากง่าย
 P_H แทน จำนวนคนที่ตอบถูกในกลุ่มสูง
 P_L แทน จำนวนคนที่ตอบถูกในกลุ่มต่ำ
 n แทน จำนวนคนในกลุ่มสูงหรือต่ำ
 (3) อำนาจจำแนก (พิชิต ฤทธิ์จรูญ, 2557)

$$r = \frac{P_H - P_L}{n}$$

- เมื่อ r แทน ค่าอำนาจจำแนก
 P_H แทน จำนวนคนที่ตอบถูกในกลุ่มสูง
 P_L แทน จำนวนคนที่ตอบถูกในกลุ่มต่ำ
 n แทน จำนวนคนในกลุ่มสูงหรือต่ำ
 (4) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient)
 (วิเชียร เกตุสิงห์, 2541)

$$r_{xy} = \frac{N\sum xy - (\sum x)(\sum y)}{\sqrt{[N\sum x^2 - (\sum x)^2][N\sum y^2 - (\sum y)^2]}}$$

- เมื่อ r_{xy} แทน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน
 $\sum x$ แทน ผลรวมของข้อมูลที่วัดได้จากตัวแปรที่ 1 (x)
 $\sum y$ แทน ผลรวมของข้อมูลที่วัดได้จากตัวแปรที่ 2 (y)
 $\sum xy$ แทน ผลรวมของผลคูณระหว่างข้อมูลที่วัดได้จากตัวแปรตัวที่ 1
 $\sum y^2$ แทน ผลรวมของกำลังสองของข้อมูลที่วัดได้จากตัวแปรตัวที่ 2
 N แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
 (5) ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของ Cronbach (อนุวัติ คุณแก้ว, 2562)

$$\alpha = \left(\frac{K}{K-1}\right) \left(1 - \frac{\sum s_i^2}{s_t^2}\right)$$

- เมื่อ α แทน ค่าความเที่ยงของข้อสอบ
 K แทน จำนวนข้อในแบบทดสอบ

s_i^2 แทน ความแปรปรวนของข้อสอบในแต่ละข้อ

s_t^2 แทน ความแปรปรวนของข้อสอบทั้งหมด

(6) ค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตร KR-20 ของ คูเดอร์ ริชาร์ดสัน

$$a = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{s_i^2}{s_t^2} \right]$$

เมื่อ a แทน สัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น

s_i^2 แทน คະแนน ความแปรปรวนของแต่ละข้อ

s_t^2 แทน คະแนน ความแปรปรวนของแต่ละข้อ

n แทน จำนวนข้อของเครื่องมือที่ใช้วัด

3.6.3 สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบสมมติฐาน

(1) t-test แบบ dependent samples (บุญชม ศรีสะอาด, 2556)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N \sum D^2 - (\sum D)^2}{(n-1)}}}$$

เมื่อ t แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาใน t-distribution

D แทน ผลต่างระหว่างข้อมูลแต่ละคู่

n แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

N แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด

$\sum D$ แทน ผลรวมของผลต่างระหว่างข้อมูลแต่ละคู่

$\sum D^2$ แทน ผลรวมของผลต่างระหว่างข้อมูลแต่ละคู่ ยกกำลังสอง

$(\sum D)^2$ แทน ผลรวมของผลต่างระหว่างข้อมูลแต่ละคู่แล้วนำมายกกำลังสอง

บทที่ 4 ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาการออกเสียงภาษาอังกฤษ ความรู้คำศัพท์ และการเสริมสร้างความสุขในการเรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับการเรียนรู้แบบเบรนทาร์เก็ตสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยและเสนอผลการวิจัย โดยมีรายละเอียดแบ่งเป็น 3 ตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับการเรียนรู้แบบเบรนทาร์เก็ต

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับการเรียนรู้แบบเบรนทาร์เก็ต

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความสุขในการเรียนของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับการเรียนรู้แบบเบรนทาร์เก็ต

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับการเรียนรู้แบบเบรนทาร์เก็ต

ตารางที่ 4.1 การเปรียบเทียบการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับการเรียนรู้แบบเบรนทาร์เก็ต

การออกเสียง	n	คะแนนเต็ม	$\bar{x}$	S.D.	df	t	p
ก่อนเรียน	21	20	5.76	5.56	20	11.282*	.000
หลังเรียน	21	20	17.05	3.63			

*p < .05

จากตารางที่ 4.1 พบว่า การออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 5.76 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 5.56 หลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 17.05 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.63 เมื่อเปรียบเทียบแล้วพบว่าการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 11.282, p = .000$) สรุปได้ว่า การเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับการเรียนรู้เบรนทาร์เก็ตทำให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ออกเสียงภาษาอังกฤษได้เพิ่มขึ้น เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับการเรียนรู้แบบเบรนทาร์เก็ท

ตารางที่ 4.2 การเปรียบเทียบความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับการเรียนรู้แบบเบรนทาร์เก็ท

ความรู้คำศัพท์	n	คะแนนเต็ม	$\bar{x}$	S.D.	df	t	p
ก่อนเรียน	21	20	10.29	4.11	20	8.639*	.000
หลังเรียน	21	20	17.62	2.64			

*p < .05

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 10.29 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.11 หลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 17.62 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.64 เมื่อเปรียบเทียบแล้วพบว่า ความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 8.639, p = 0.000$) สรุปได้ว่า การเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับการเรียนรู้แบบเบรนทาร์เก็ททำให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความสุขในการเรียนของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับการเรียนรู้แบบเบรนทาร์เก็ท

ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ยความสุขในการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 (n=21)

รายการ	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
ด้านนักเรียน			
1. ฉันร่าเริงแจ่มใสเมื่อได้เรียนวิชานี้	3.00	0.00	มีความสุขมากที่สุด
2. ฉันรู้สึกสบายใจและมีความสุขเมื่อได้เรียนวิชานี้	3.00	0.00	มีความสุขมากที่สุด
3. ฉันพร้อมที่จะให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมกลุ่ม/ห้อง	2.95	0.21	มีความสุขมากที่สุด
4. ฉันตั้งใจจะทำงานที่ครูมอบหมายให้เสร็จตามเวลา	2.90	0.29	มีความสุขมากที่สุด
ค่าเฉลี่ยด้านนักเรียน	2.96	0.13	มีความสุขมากที่สุด
ด้านการจัดการเรียนรู้			

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

รายการ	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
5. ฉันชอบกิจกรรมการออกเสียงคำศัพท์แบบโฟนิกส์ที่ครูนำมาใช้	2.71	0.45	มีความสุขมากที่สุด
6. ฉันชอบสื่อต่าง ๆ ที่ครูนำมาใช้ในการสอนคำศัพท์และการออกเสียง	2.95	0.21	มีความสุขมากที่สุด
7. ฉันมั่นใจในการออกเสียงภาษาอังกฤษของตนเองและจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้	2.90	0.29	มีความสุขมากที่สุด
ค่าเฉลี่ยด้านการจัดการเรียนรู้	2.86	0.32	มีความสุขมากที่สุด
ด้านบรรยากาศในห้องเรียน			
8. บรรยากาศในห้องเรียนผ่อนคลายไม่ตึงเครียด	3.00	0.00	มีความสุขมากที่สุด
9. ห้องเรียนมีสื่อการสอนที่มีสีสันและน่าสนใจ	3.00	0.00	มีความสุขมากที่สุด
10. ครูยิ้มแย้ม แจ่มใส มีความเป็นกันเอง	3.00	0.00	มีความสุขมากที่สุด
ค่าเฉลี่ยด้านบรรยากาศในห้องเรียน	3.00	0.00	มีความสุขมากที่สุด
ภาพรวม	2.94	0.15	มีความสุขมากที่สุด

จากตารางที่ 4.3 การศึกษาความสุขในการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 21 คน เมื่อพิจารณาโดยรวมพบว่า ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 2.94 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.15 อยู่ในระดับมีความสุขมากที่สุด ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 3

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ได้แก่ ด้านบรรยากาศในห้องเรียน ($\bar{x} = 3.00$, S.D. = 0.00) อยู่ในระดับมีความสุขมากที่สุด ตามด้วยด้านนักเรียน ($\bar{x} = 2.96$, S.D. = 0.13) อยู่ในระดับมีความสุขมากที่สุด และด้านการจัดการเรียนรู้ ($\bar{x} = 2.86$, S.D. = 0.32) อยู่ในระดับมีความสุขมากที่สุด

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการพัฒนาการออกเสียงภาษาอังกฤษ ความรู้คำศัพท์ และการเสริมสร้างความสุขในการเรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับการเรียนรู้แบบเบรนทาร์เก็ตสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีวิธีการศึกษาตามลำดับ ดังนี้

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับการเรียนรู้แบบเบรนทาร์เก็ตกับก่อนเรียน
2. เพื่อเปรียบเทียบความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับการเรียนรู้แบบเบรนทาร์เก็ตกับก่อนเรียน
3. เพื่อศึกษาความสุขในการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับการเรียนรู้แบบเบรนทาร์เก็ต

สมมติฐานการวิจัย

1. การออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับการเรียนรู้แบบเบรนทาร์เก็ตสูงกว่าก่อนเรียน
2. ความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับการเรียนรู้แบบเบรนทาร์เก็ตสูงกว่าก่อนเรียน
3. ความสุขในการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 อยู่ในระดับมาก

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับการเรียนรู้แบบเบรนทาร์เก็ต

2. ตัวแปรตาม ได้แก่

- 2.1 การออกเสียงภาษาอังกฤษ
- 2.2 ความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ
- 2.3 ความสุขในการเรียน

เนื้อหาที่ใช้

ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้แก่ หัวข้อตัวอักษรและเสียงอ่าน ออกเสียงคำ สะกดคำและอ่านประโยคง่าย ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตวังทองหลาง กรุงเทพฯ จำนวน 11 โรงเรียน จำนวนนักเรียนทั้งหมด 552 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนศิริกุลพิทยาสังเกตสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตวังทองหลาง กรุงเทพฯ ที่เรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 1 ห้องเรียน ได้กลุ่มตัวอย่างจากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับการเรียนรู้แบบเบรนท์ทาร์เก็ตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 7 แผน รวมเวลา 15 ชั่วโมง

2. แบบทดสอบการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 20 คำ ออกเสียงถูกได้ 1 คะแนน ออกเสียงผิดได้ 0 คะแนน

3. แบบทดสอบความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เป็นแบบปรนัย เลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน

4. แบบสอบถามความสุขในการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เป็นแบบมาตราประมาณค่า 3 ระดับ มีข้อความรวมทั้งหมด 10 ข้อ

ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. เสนอเค้าโครงวิทยานิพนธ์เพื่อขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการจริยธรรมในมนุษย์
2. ส่งจดหมายถึงผู้อำนวยการโรงเรียนศิริกุลพิทยาสังเกตเพื่อขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย
3. อธิบายวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมการจัดการเรียนรู้แบบเบรนท์ทาร์เก็ต และขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมการจัดการเรียนรู้แบบเบรนท์ทาร์เก็ตให้กลุ่มตัวอย่างทราบ

4. กลุ่มตัวอย่างทำการทดสอบการออกเสียงภาษาอังกฤษโดยใช้แบบทดสอบการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ (Phonics Screening Test) ผู้วิจัยทำการตรวจและบันทึกผลคะแนน

5. นำแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมการจัดการเรียนรู้แบบเบรนท์ทาร์เก็ตไปใช้ในรายวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 7 แผน แผนที่ 1-6 แผนละ 2 ชั่วโมง และแผนที่ 7 จำนวน 3 ชั่วโมง รวมทั้งหมด 15 ชั่วโมง

6. เมื่อสิ้นสุดการเรียนด้วยโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมการจัดการเรียนรู้แบบเบรนท์ทาร์เก็ตทั้ง 7 แผน ให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยทำการตรวจและบันทึกผลคะแนน

7. กลุ่มตัวอย่างประเมินความสุขในการเรียน ผู้วิจัยตรวจสอบผลและบันทึกผลคะแนน

8. ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลทั้งหมดเพื่อนำไปประมวลผลทางสถิติและวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับการเรียนรู้แบบเบรนทาร์เกิดกับก่อนเรียนด้วยสถิติ t-test for Dependent Samples
2. เปรียบเทียบความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับการเรียนรู้แบบเบรนทาร์เกิดกับก่อนเรียนด้วยสถิติ t-test for Dependent Samples
3. วิเคราะห์ความสุขในการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับการเรียนรู้แบบเบรนทาร์เกิดด้วยการหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

5.1 สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่องการพัฒนาการออกเสียงภาษาอังกฤษ ความรู้คำศัพท์ และการเสริมสร้างความสุขในการเรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับการเรียนรู้แบบเบรนทาร์เกิดสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปรากฏผลดังนี้

5.1.1 การออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนโดยใช้การสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเบรนทาร์เกิดสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1

5.1.2 ความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนโดยใช้การสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเบรนทาร์เกิดสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2

5.1.3 ความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนโดยใช้การสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเบรนทาร์เกิดมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 2.94 อยู่ในระดับมีความสุขมากที่สุด ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 3

5.2 อภิปรายผล

การวิจัยเรื่องการพัฒนาการออกเสียงภาษาอังกฤษ ความรู้คำศัพท์ และการเสริมสร้างความสุขในการเรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับการเรียนรู้แบบเบรนทาร์เกิดสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

5.2.1 ผลการเปรียบเทียบการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับการเรียนรู้แบบเบรนทาร์เกิด พบว่า การออกเสียงภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1 เนื่องจากการใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์สามารถส่งเสริมให้นักเรียนออกเสียงภาษาอังกฤษได้ถูกต้องตามหลักโฟนิกส์ เมื่อนักเรียนจำเสียงของตัวอักษรพยัญชนะได้ นักเรียนจะสามารถฝึกออกภาษาอังกฤษด้วยตนเองได้โดยไม่ต้องท่องจำคำศัพท์ ทำให้การออกเสียงภาษาอังกฤษสนุกและง่ายขึ้นสำหรับนักเรียนในช่วงวัยหัดอ่าน วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ยังฝึกให้นักเรียนสามารถผสมเสียงคำที่ไม่คุ้นเคยตามการจัดระบบเสียงของ Jolly

การจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบโพนิกส์ร่วมกับการเรียนรู้แบบเบรนทาร์เก็ท จะทำให้นักเรียนออกเสียง คำศัพท์และอ่านคำศัพท์ได้ด้วยตนเอง ทำให้คะแนนการออกเสียงภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

5.2.2 ผลเปรียบเทียบความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียนและ หลังเรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบโพนิกส์ร่วมกับการเรียนรู้แบบเบรนทาร์เก็ท พบว่า ความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่ง สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อ 2 ทั้งนี้เนื่องจากการใช้วิธีการสอนแบบโพนิกส์ร่วมกับการเรียนรู้แบบเบรน ทาร์เก็ทสามารถส่งเสริมให้นักเรียนพัฒนาความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษและยังสามารถส่งเสริม ให้นักเรียนจำคำศัพท์ได้รวดเร็ว โดยผู้สอนใช้สื่อหลายรูปแบบ เช่น เพลง รูปภาพ ท่าทางมาประกอบการ แนะนำเสียงพยัญชนะและคำศัพท์ โดยเฉพาะการจัดการเรียนรู้ชั้นที่ 2 เรียนรู้เสียงและตัวอักษร ผู้สอนใช้สื่อ ประเภทรูปภาพช่วยแนะนำเสียงตัวอักษรตามกลุ่มพยัญชนะที่ละเสียง เพื่อให้ให้นักเรียนเห็นถึงความเชื่อมโยง ระหว่างตัวอักษรและความหมาย รวมทั้งการแสดงท่าทางประกอบการออกเสียงเพื่อให้เกิดความสนุกสนาน และไม่น่าเบื่อหน่าย เพื่อเป็นการดึงดูดความสนใจและช่วยให้นักเรียนจำกลุ่มเสียงใหม่ ๆ ได้เร็วขึ้น ดังที่ ดุษฎี อุประการ (2565) กล่าวว่า การที่ครูจัดกิจกรรมที่ไม่ซ้ำซากจำเจและจัดกิจกรรมที่สอดคล้องเหมาะสมกับนักเรียน นั้นจะทำให้นักเรียนตื่นตัวกับการเรียนรู้เสมอ เป็นการส่งเสริมให้นักเรียนสามารถจดจำข้อมูลใหม่และพัฒนา กรอบแนวคิดของนักเรียนได้ อีกทั้งชั้นที่ 3 ผูกฝนประสมคำ ชั้นนี้ครูแสดงรูปภาพประกอบความหมายของ คำศัพท์ เป็นแนวคิดที่ Chowdhury (2020) ระบุว่า การใช้รูปภาพแทนเนื้อหานั้นสามารถดึงดูดความสนใจ และช่วยให้นักเรียนได้เห็นเป็นภาพรวม ทำให้เข้าใจเนื้อหาได้ง่ายขึ้นและมากขึ้น เมื่อนักเรียนฝึกฝนแยกเสียง คำในชั้นที่ 4 ครูใช้ท่าทางประกอบของเสียงแต่ละตัวอักษรให้นักเรียนดู เพื่อช่วยในการแยกเสียงของคำศัพท์ นั้น ๆ ออกเป็นเสียงพยัญชนะและสระ โดยในชั้นนี้นักเรียนจะได้ใช้การเคลื่อนไหวร่างกายในกิจกรรมเกม คำศัพท์เพื่อช่วยในการจดจำทั้งเสียง และสามารถจำความหมายของคำศัพท์ไปพร้อมกัน และเมื่อถึงชั้นที่ 5 รู้จัก Tricky Words เป็นชั้นที่ผู้สอนใช้รูปภาพประกอบความหมายของคำศัพท์ที่ไม่สามารถออกเสียงตาม หลักการของโพนิกส์ และชั้นที่ 6 สรุบทบทเรียน เป็นชั้นที่นักเรียนร่วมสรุปความรู้ด้วยการจดบันทึกและ ความหมายของคำศัพท์ ขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบโพนิกส์ร่วมกับการเรียนรู้แบบเบรนทาร์เก็ทจึงทำให้นักเรียนสามารถจดจำคำศัพท์ได้ง่าย รวดเร็ว และคงทนทำให้คะแนนความรู้คำศัพท์ ภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของจาร์วัชร ภูมิพงศ์ (2561) และงานวิจัย ของณัฐพล สุริยมณฑล และคณะ (2561) ที่พบว่าการสอนแบบโพนิกส์ไม่เพียงแต่พัฒนาทักษะการออกเสียง ภาษาอังกฤษ แต่ยังทำให้ผู้เรียนมีความรู้ด้านคำศัพท์มากขึ้น

5.2.3 ความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษหลังเรียนโดยใช้การสอนแบบโพนิกส์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้ แบบเบรนทาร์เก็ทค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 2.94 อยู่ในระดับมีความสุขมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อ 3 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากเป้าหมายหลักของการเรียนรู้แบบเบรนทาร์เก็ท คือการใช้วิทยาศาสตร์สมองเพื่อออกแบบ การเรียนรู้ที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพมากที่สุดสำหรับการเรียนรู้ของนักเรียน โดยใช้ความเข้าใจเกี่ยวกับ วิธีการทำงานของสมองและการรับความรู้ต่าง ๆ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ใน บรรยากาศที่ผ่อนคลาย ในการจัดการเรียนรู้ที่นำวิธีการสอนแบบโพนิกส์มาใช้ร่วมกับการเรียนรู้แบบเบรนทาร์

เกิดของ Hardiman (2012) เป็นการให้ความสำคัญกับการเรียนรู้ของสมอง ดังจะเห็นได้จากในแผนการจัดการเรียนรู้ทุกแผนมีการใช้สื่อที่เหมาะสมกับลักษณะการทำงานของสมอง เช่น การใช้ภาพประกอบ การใช้เพลง การใช้เรื่องราว หรือการใช้ท่าทางประกอบเพื่อเสริมความจำ รวมถึงการสร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม จัดสภาพแวดล้อมในห้องเรียนที่สร้างความสงบและมีการกระตุ้นสมอง เช่น การให้แสงสว่างที่เหมาะสม การจัดเรียงโต๊ะเก้าอี้ที่เหมาะสม การแสดงความชื่นชมนักเรียน การบูรณาการกิจกรรมศิลปะเข้ากับบทเรียน เป็นต้น ด้วยการใช้แนวคิดของการเรียนรู้แบบเบรนทาร์เก็ต นักเรียนจะมีโอกาสเรียนรู้อย่างสนุกสนานและมีความหมาย จึงทำให้นักเรียนเกิดความสุข สอดคล้องกับแนวทางการเสริมสร้างความสุขของ Starfish Academy (2565) ที่เน้นการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อนักเรียน ชื่นชมเมื่อนักเรียนแสดงออก และการให้รางวัลหรือคำชมสำหรับนักเรียนที่มีพฤติกรรมดีนั้นเป็นวิธีที่สามารถเสริมสร้างความสุขในการเรียนของนักเรียน และสอดคล้องกับแนวคิดของขวัญเนตร คาวีวงศ์ (2555) ที่ระบุถึงวิธีการสร้างความสุขในการเรียนโดยการสร้างบรรยากาศ และสภาพแวดล้อมที่สนับสนุนให้นักเรียนได้สนุกสนานกับกิจกรรม ส่งเสริมพัฒนาการของสมอง ด้านการรับรู้ ด้านภาษา ด้านศิลปะ และด้านดนตรี เน้นการพัฒนาเด็กในด้านการอยู่ร่วมกันและทำงานร่วมกัน และสามารถชื่นชมกับความสำเร็จของผู้อื่น นอกจากนี้ยังเป็นไปในแนวทางเดียวกับแนวคิดของสถาพร มีเจตนา และคณะ (2561) ที่ระบุว่า การสร้างบรรยากาศในห้องเรียนให้เป็นพื้นที่ปลอดภัยให้มีความไว้วางใจกัน ระหว่างครูผู้สอน-นักเรียน และระหว่างนักเรียน-นักเรียน เพื่อให้นักเรียนได้กล้าคิด กล้าพูด เพื่อกระตุ้นและส่งเสริมให้นักเรียนได้พัฒนาอย่างตรงจุด ความสุขในการเรียนจากการวิจัยครั้งนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของพิณพนธ์ คงวิจิตต์ (2556) และสุวรรณา อ่อนเบา (2563) ที่ใช้รูปแบบการสอนเบรนทาร์เก็ตแล้วนักเรียนเกิดความสุขในการเรียนและความคงทนในการเรียนรู้ เนื่องจากเป็นรูปแบบที่มีขั้นตอนการสร้างบรรยากาศด้านอารมณ์เพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ นักเรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้ได้ และช่วยให้นักเรียนเกิดความคงทนในการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี

5.3 ข้อค้นพบ

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจัดกิจกรรมนอกห้องเรียนโดยใช้แสงธรรมชาติเป็นหลัก โดยได้หลักการมาจาก Hardiman (2012) แสงนอกห้องเรียนจากธรรมชาตินั้นส่งผลต่อการเรียนรู้เป็นอย่างมาก สังเกตได้จากนักเรียนตื่นตัวกับการเรียนตลอดเวลา มีความตั้งใจเรียนเพิ่มมากขึ้น ทำให้ความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนพัฒนาได้อย่างรวดเร็ว นักเรียนมีความสุขและต้องการร่วมกิจกรรมในทุกขั้นตอน ดังนั้น การจัดบรรยากาศชั้นเรียนด้านกายภาพทั้งการจัดโต๊ะเรียน การจัดให้มีแสงธรรมชาติเข้าห้องเรียน การจัดมุมต่าง ๆ ในห้องเรียน รวมถึงการใช้สีสรรของสิ่งของและสื่อต่าง ๆ ล้วนส่งผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้น

5.4 ข้อเสนอแนะ

5.4.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

(1) เมื่อต้องการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนพหุวิธีร่วมกับการเรียนรู้แบบเบรนทาร์เก็ท ควรวางแผนระยะเวลาการจัดการเรียนรู้ตลอดปีการศึกษา เพื่อให้เวลานักเรียนได้คุ้นชินกับตัวอักษร เสียง ผสมเสียง และจำความหมายของคำศัพท์ได้

(2) ในการจัดการเรียนรู้ครูควรวางแผนในเรื่องของเวลาและเนื้อหาให้ครอบคลุมกับเวลาที่จำกัด เนื่องจากการจำเสียงของตัวพยัญชนะนั้นอาศัยเวลา ครูควรทบทวนเสียงที่ได้เรียนไปแล้วทุกชั่วโมงเรียนก่อนเริ่มบทเรียนใหม่ เพื่อเป็นการทบทวนให้นักเรียนคุ้นชินเสียงของตัวอักษร จนสามารถฝึกการผสมเสียงคำศัพท์ต่าง ๆ ได้

(3) ในการจัดสภาพห้องเรียน การใช้แสงธรรมชาติจะทำให้นักเรียนตื่นตัวในการเรียนมากขึ้นอย่างเห็นได้ชัด

(4) ครูควรชมเชยนักเรียนเมื่อสามารถออกเสียงได้อย่างถูกต้อง เนื่องจากภาษาอังกฤษไม่ใช่ภาษาแม่ของนักเรียนไทย นักเรียนจึงจำเป็นต้องอาศัยเวลาและกำลังใจจากครู การชมเชยจะทำให้นักเรียนกล้าพูดและกล้าแสดงออกมากขึ้น เกิดแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษและเรียนได้อย่างมีความสุข

5.4.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

(1) ควรวิจัยการใช้วิธีการสอนแบบพหุวิธีร่วมกับการเรียนรู้แบบเบรนทาร์เก็ทกับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 1 เพื่อเป็นการสร้างพื้นฐานในการออกเสียงภาษาอังกฤษที่ถูกต้องของนักเรียน

(2) ควรศึกษาตัวแปรอื่นที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียนเมื่อเรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบพหุวิธีร่วมกับการเรียนรู้แบบเบรนทาร์เก็ท เช่น ความคงทนในการจำคำศัพท์ และแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ เป็นต้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- ก๊กอ พิสุทธิ์ และ กัลยรัตน์ ชาวันดี. (2561). *การพัฒนาทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ โดยใช้ชุดฝึกทักษะโฟนิกส์ออนไลน์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนต่างอยพัฒนาศึกษา* [รายงานผลการวิจัย, สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ]. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 2.
http://www.ska2.go.th/reis/data/research/25620911_150656_0997.pdf
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551*. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง. http://www.edu.ru.ac.th/images/edu_files/curriculum51.pdf
- กานต์วี บุขยานนท์. (2559). รูปแบบการสอนที่สอดคล้องกับการเรียนรู้ของสมอง (Brain-targeted model) กับการพัฒนาสมองและการเรียนรู้. *วารสารศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี*, 12(2), 159-176. <https://shorturl.asia/Vv3LE>
- กิ่งแก้ว ศิริหาล้า, ผดุงชัย ภูพัฒน์, และ เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม. (2560). ความสุขในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาเขต 25 ที่เข้าโครงการลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้. *วารสารครุศาสตร์อุตสาหกรรม*, 16(2), 137-145. <https://shorturl.asia/LmEvM>
- กิติพงษ์ เรือนเพ็ชร, สุภิกา ขำอเนก, ยุวดี งอมสงัด, อภิสราภรณ์ หิรัญย์วิชัยกุล, และ ศิริลักษณ์ สุวรรณวงษ์. (2566). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสุขในการเรียนของนิสิตมหาวิทยาลัยเวสเทิร์น วิทยาเขตบุรีรัมย์. *วารสารศูนย์อนามัยที่ 9*, 17(3), 797-810. <https://he02.tci-thaijo.org/index.php/RHPC9Journal/article/view/262054>
- ขวัญเนตร คาวีวงศ์. (2555). *เรียนให้มีความสุข*. คณะกรรมการการศึกษาและพัฒนาความรู้ทางจิตวิทยาและสังคม.
- ความสำคัญและเทคนิคการสอน Phonics (โฟนิกส์)*. (2564). Twinkl.
https://www.twinkl.co.th/teaching-wiki/phonics-foni-ks?sign_in=1#แนวทางการสอนphonics
- จรัมจิต สร้อยสมุทร. (2563). *การพัฒนาแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา* [ปริญญาานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร]. DSpace at Silpakorn University. <http://ithesis-ir.su.ac.th/dspace/handle/123456789/3291>

บรรณานุกรม (ต่อ)

- จารุวัชร ภูมิพงศ์. (2561). การศึกษาความสามารถอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีปัญหา
ด้านการอ่านระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โดยวิธีการสอนอ่านแบบโฟนิกส์ร่วมกับเทคโนโลยีโลก
เสมือนผลงานโลกจริง [ปริญญาานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ]. DSpace
at Srinakharinwirot University. <http://ir-thesis.swu.ac.th/dspace/handle/123456789/128>
- จิรวัดน์ เพชรรัตน์. (2563). ปัญหาการสอนทักษะการพูดของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี. *วารสารมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร*, 17(2), 63-75.
<https://shorturl.asia/lfO3x>
- จีรา ศรีไทย. (2558). *แบบสอบถามความสุขในการเรียน*.
<https://sites.google.com/a/nadeewit.ac.th/ictm4krujeera/hnwy-kar-reiyn-ru/hnwy-kar-reiyn-ru5/baebxbtham-khwam-sukh-ni-kar-reiyn-hnwy-kar-reiyn-ru-thi-6>
- ชีทสรูป *Parts of speech ชนิดของคำในภาษาอังกฤษ 8 ชนิด*. (ม.ป.ป.). Twinkl.
<https://www.twinkl.ae/resource/parts-of-speech-display-poster-th-e-1686823497>
- ชุติมา พงศ์วรินทร์. (2554). *ความสุขของนิสิตนักศึกษาในบริบทพุทธธรรม: การศึกษาข้อมูลเชิงประจักษ์และ
การพัฒนามาตรฐานวัด* [ปริญญาานิพนธ์ปริญญาคุชฎีบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย]. CUIR at
Chulalongkorn University. <https://cuir.car.chula.ac.th/handle/123456789/27238>
- ณัฐธนธีรา ศรีภา. (2559). เทคนิคการออกเสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษที่ไม่มีในภาษาไทย. *วารสารสถาบันวิจัย
ญาณสังวร*, 7(1), 186-200. <https://shorturl.asia/jZ5As>
- ณัฐนันท์ นิเวศน์วรการ, นิธิดา อติภัทรนันท์, และ นันทิยา แสงสิน. (2561). การใช้การสอนแบบโฟนิกส์เพื่อ
ส่งเสริมความสามารถในการออกเสียงความรู้คำศัพท์และการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. *วารสารวิจัยทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*,
13(1), 69-80. <https://ejournals.swu.ac.th/index.php/jre/article/view/10404>
- ณัฐพล สุริยมณฑล, นิธิดา อติภัทรนันท์, และ นันทิยา แสงสิน. (2561). การสอนแบบโฟนิกส์เพื่อส่งเสริมการ
ออกเสียงและความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. *วารสารมหาวิทยาลัย
นครพนม*, 8(2), 117-124. <https://shorturl.asia/iFqkS>
- ดุขฎี อุปกการ. (2565). รูปแบบการสอนเบรนท์ทาร์เก็ตสู่อ่านเรียนในศตวรรษที่ 21. *วารสารครูพิบูล*, 9(1), 1-
11. <https://shorturl.asia/YyATk>
- ดุสิตา ชันธพงษ์. (2560). *การสอนคำศัพท์ให้มีประสิทธิภาพ: How to teach vocabulary effectively*.
Methodology of English Language Teaching Course (MELT) Defence International
Training Centre (DITC), เครือรัฐออสเตรเลีย.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- ดวงรัตน์ แซ่จง. (2564). การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงสะกดคำภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์ (Phonics) ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนทรงวิทยาเทพารักษ์. *วารสารพัฒนศิลป์วิชาการ*, 5(2), 116-126. <https://shorturl.asia/KkLmq>
- ธนพล บรรดาศักดิ์, กนกอร ชาวเวียง, และ นฤมล จันทระเกษม. (2561). ความสุขในการเรียนรู้ของนักศึกษาศึกษาพยาบาล. *วารสารสันติศึกษาปริทรรศน์ มจร*, 5(1), 357-369. <https://so03.tci-thaijo.org/index.php/journal-peace/article/view/79288>
- ธัญลักษณ์ คำพรหม. (2561). การพัฒนาการออกเสียงคำภาษาอังกฤษที่สะกดด้วยพยัญชนะต้นที่ไม่มีในคำภาษาไทยโดยใช้แบบฝึกออกเสียงแบบคู่เทียบเสียง [รายงานผลการวิจัย, กองทุนวิจัยมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่]. ThaiEdResearch. <http://backoffice.thaiedresearch.org/uploads/public/9a5827ac08e90a09e9907af08fb0e239.pdf>
- ธีรวิภา ปลายตะเพียนทอง. (2562). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านคำศัพท์และความคงทนโดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลนครปฐม [การค้นคว้าอิสระปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร]. DSpace at Silpakorn University. <http://ithesis-ir.su.ac.th/dspace/handle/123456789/2748>
- นันทิยา น้อยจันทร์. (2561). การเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน. การอบรมเลี้ยงดูและส่งเสริมการเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2556). *หลักการวิจัยเบื้องต้น*. สุวีริยาสาส์น.
- ใบความรู้เทียบเสียง Phonics (โฟนิกส์) ภาษาอังกฤษเป็นเสียงภาษาไทย. (ม.ป.ป.). Twinkl. <https://www.twinkl.co.th/resource/-him-bi-khwam-ru-theiyb-seiyng-phonics-foni-ks-phasaxangkvs-pen-seiyng-phasathiy-th-e-1627893828>
- ปรีสุทธิ บุชบา และ แสงสุรีย์ ดวงคำน้อย. (2565). การพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. *วารสารสถาบันวิจัยพินลธรรม*, 9(2), 95-112. <https://shorturl.asia/JpDZq>
- ปัทมา ทองสม. (2554). การพัฒนาดัชนีชี้วัดความสุขในการเรียนของนักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตสังกัดกระทรวงสาธารณสุข. *การพยาบาลและการศึกษา*, 4(1), 88-111. <https://he01.tci-thaijo.org/index.php/JNAE/article/view/1561>
- พรพิไล เลศวิชา. (2560). 5 ขั้นตอนการเรียนรู้แบบ BBL เพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ. https://www.scbfoundation.com/media_knowledge/knowledge/1328/5-ขั้นตอนการเรียนรู้แบบ-bbl-เพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ-15926
- พิชิต ฤทธิจรูญ. (2557). *หลักการวัดและการประเมินผลการศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 9). เข้า ออฟ เคอร์มิสท์.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- พิณพนธ์ คงวิจิตต์. (2556). ผลของการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้รูปแบบการสอนเบรนท์ทาร์เก็ตที่มีต่อความสุขในการเรียนและความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย]. CUIR at Chulalongkorn University. <https://cuir.car.chula.ac.th/handle/123456789/43133>
- เพ็ญญา ตลับกลาง. (2562). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนกิจกรรมเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดเขียนเขต [การค้นคว้าอิสระปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร]. DSpace at Silpakorn University. <http://ithesis-ir.su.ac.th/dspace/handle/123456789/2420>
- โฟนิกส์คืออะไร?. (ม.ป.ป.). EngBrain. <https://www.engbrainkids.com/all/whatisphonics/>
- มาเรียม นิลพันธ์. (2558). วิจัยทางการศึกษา. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ยุทธ ไกยวรรณ. (2550). การสร้างเครื่องมือวิจัย. ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพมหานคร.
- รัชดาภาภรณ์ ไยดี. (2565). การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านโนนตารอด จังหวัดกำแพงเพชร [การค้นคว้าอิสระปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยนเรศวร]. NU Intellectual Repository. <http://nuir.lib.nu.ac.th/dspace/handle/123456789/5504>
- วิเชียร เกตุสิงห์. (2541). การวิจัยเชิงปฏิบัติ. ไทยวัฒนาพานิช.
- วิไลวรรณ ศรีสงคราม, สุขัญญา รัตนสัญญา, โรจน์รวี พจน์พัฒนาผล, และ พีรพล เทพประสิทธิ์. (2549). จิตวิทยาทั่วไป. ทริปเพิ้ลกรุ๊ป.
- สถาพร มีเจตนา และ อิศรินทร์ สายเชื้อ. (2561). สูตรห้องเรียนสุข สนุกสอน. กองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา. <https://www.eef.or.th/wp-content/uploads/2018/09/เนื้อหาแบบย่อหนังสือสูตรห้องเรียนสุขสนุกสอน-2.pdf>
- สำนักนายกรัฐมนตรี, สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2545). พระราชบัญญัติการศึกษา พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545. ผู้แต่ง.
- สุขภาพใจ.com. (2562). แบบประเมินความสุข. <https://shorturl.asia/zV1PK>
- สุชาดา ปรีวัตร, ภูษิต บุญทองเถิง, และ ทิพาพร สุจारी. (2566). การพัฒนาความสามารถด้านการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบ Jolly Phonics ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, 17(3), 136-146. <https://shorturl.asia/zdyeA>
- สุชีรา วิบูลย์สุข และ นิตยาภรณ์ บุญสวัสดิ์. (2558). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนรู้อย่างมีความสุขของนักศึกษาแพทย์ระดับชั้นปรีคลินิก. เวชบัณฑิตยสาร, 8(2), 70-76. <https://shorturl.asia/7UVQP>

บรรณานุกรม (ต่อ)

- สุดหทัย รุจิรัตน์ และ มาเรียม นิลพันธ์. (2559). รูปแบบการเสริมสร้างพลังเพื่อพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูที่ส่งเสริมการเรียนรู้อย่างมีความสุขของนักเรียนระดับประถมศึกษา. *Veridian E-Journal*, 9(1), 780-794. <https://he02.tci-thaijo.org/index.php/Veridian-E-Journal/article/view/61533>
- สุวรรณ อ่อนเบา. (2563). การพัฒนาความสามารถในการสะกดคำภาษาไทยและความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบการสอนเบรนทาร์เก็ต [วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร]. DSpace at Silpakorn University. <http://ithesis-ir.su.ac.th/dspace/handle/123456789/3296>
[pdf?attempt=2https://www.bic.moe.go.th/images/stories/5Porobor._2542pdf.pdf](https://www.bic.moe.go.th/images/stories/5Porobor._2542pdf.pdf)
- อนูวัติ คุณแก้ว. (2562). การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ สู่ผลงานทางวิชาการเพื่อการเลื่อนวิทยฐานะ (พิมพ์ครั้งที่ 6). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Starfish Academy. (2565). สร้างเสริมสุขภาพกาย-จิตสำหรับเด็กวัยเรียน (ประถมศึกษา). Starfish Labz. <https://www.starfishlabz.com/blog/636-สร-างเสรม-ส-ขภาพกาย-จ-ต-สำหรัเด็กวัยเรียน-ประถมศึกษา>
- Starfish Academy. (2566). ทำความรู้จัก ‘Brain-based learning’ หนึ่งก้าวใหม่ของการศึกษาไทยในอนาคต. Starfish Labz. <https://www.starfishlabz.com/blog/1254-ทำความรู้จัก-brain-based-learning-หนึ่งก้าวใหม่ของการศึกษาไทยในอนาคต>
- Afifah, W. F. N. (2022). *The effectiveness of jolly phonics method towards students’ pronunciation ability in 7th grade of SMPN 1 Bawang Banjarnegara* [Undergraduate’s thesis, State Islamic University]. Repository State Islamic University Prof. K. H. Saifuddin Auhri. <https://repository.uinsaizu.ac.id/id/eprint/17061>
- Alqahtani, M. (2015). The importance of vocabulary in language learning and how to be taught. *International Journal of Teaching and Education*, 3(3), 21-34. <http://dx.doi.org/10.20472/te.2015.3.3.002>
- Articulation (Pronunciation and talking). (n.d.). Kid Sense. <https://childdevelopment.com.au/wp-content/uploads/2014/11/Articulation.pdf>
- ASC English. (2020, December 24). *the benefits of improving your pronunciation when learning English as a second language*. <https://shorturl.asia/iK7vM>
- Bast, J. (2013). *Integration of phonics into elementary reading programs* [Master’s thesis, Dominican University of California]. ERIC. <https://eric.ed.gov/?id=ED542750>

บรรณานุกรม (ต่อ)

- Blevins, W. (2001). *Building fluency: Lessons and strategies for reading success*.
<https://shorturl.asia/Pu5fS>
- Brain-based learning: 15 strategies to improve student learning & retention*. (n.d.). University of San Diego. <https://onlinedegrees.sandiego.edu/brain-based-learning/>
- Brooks G., Cleton J., & Fraser S. (2021). Exploring the importance of vocabulary for English as an additional language learners' reading comprehension. *Studies in Second Language Learning and Teaching*, 11(3), 351-3763.
<https://doi.org/10.14746/ssllt.2021.11.3.3>
- Cai, Y. (2020). The application of the brain-targeted teaching model in college English teaching. In *2020 International Conference on Educational Innovation and Teaching Methodology (EITM2020)* (pp. 125-129). http://proceedings-online.com/proceedings_series/article/artId/1606.html
- Chowdhury, R. B. (2020). Implementing brain-targeted teaching model to enhance English language teaching and learning process. *The English Teacher*, 49(3), 89-104.
https://melta.org.my/journals/TET/downloads/tet49_03_02.pdf
- EF Education First. (2023). *The world's largest ranking of countries and regions by English skills*. <https://www.ef.co.th/epi/>
- English appendix 1: Spelling*. (2013). Crown.
https://assets.publishing.service.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/239784/English_Appendix_1_-_Spelling.pdf
- Everything you need to know about the year 1 phonics screening check*. (2022, May 24). Busy Things. <https://www.busythings.co.uk/blog/year-1-phonics-screening-check/>
- Flinders University. (2017). *Evaluation of the trial of the UK Phonics screening check in South Australian schools*. Australian Industrial Transformation Institute, Flinders University of South Australia. <https://www.education.sa.gov.au/docs/curriculum/evaluation-uk-phonics-screening-check-sa.pdf>
- Hardiman, M. (2012). *The brain-targeted teaching model for 21st-century schools* (2nd ed.). Corwin.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- Hodgson, J., Buttle, H., Conridge, B., Gibbons, D., & Robinson, J. (2018). *Phonics instruction and early reading: Professional views from the classroom* [Research report, University of the West of England]. UWE Bristol Research Repository. <https://uwe-repository.worktribe.com/output/869771>
- Jenkins, R. T. (2018). Using educational neuroscience and psychology to teach science part 2: A case study review of The Brain-Targeted Teaching Model and research-based strategies to ignite student learning. *Science in School Review*, 66-75.
- Jolly Phonics. (n.d.). *A program that grows with your children*.
<https://www.jollylearning.co.uk/jolly-phonics/>
- Khoshnam A., Ghamari M., & Gendavani A. (2013). The relationship between intrinsic motivation and happiness with academic achievement in high school students. *International Journal of Academic Research in Business and Social Sciences*, 3(11), 330-335. <https://doi.org/10.6007/IJARBS/v3-i11/342>
- Kimhachandra P., & Castro, R. (2015). The Crucial role of vocabulary knowledge in English language learning: *Christian University of Thailand*, 21(2), 181-189. <https://he01.tci-thaijo.org/index.php/CUTJ/article/view/241327>
- Leech, D. H. (1990). Teaching and learning vocabulary. *Issue in Applied Linguistics*, 2(1), 112-116. <https://escholarship.org/uc/item/6xc5z4dq>
- Lesgold, A. M., & Resnick, L. B. (1982). *How reading difficulties develop: Perspectives from a longitudinal study theory and research in learning disabilities*. In J. P. Das and R. F. Mulcahy and A. E. Wall (Eds), *Theory and research in learning disabilities* (pp. 155-187). Springer. https://doi.org/10.1007/978-1-4899-2157-4_8
- Lloyd, S. (1998). *The phonics handbook* (3rd ed.). <http://www.4mykidz.com/wp-content/uploads/2018/01/Jolly-Phonics-Handbook.pdf>
- Lloyd, S., & Wernham, S. (2020). *Jolly phonics workbook 1*. Jolly Phonics.
- Ma C., & Ren H. (2017). Study on the practice of phonics in English vocabulary teaching for primary school students. In *Proceedings of the 2016 7th International Conference on Education, Management, Computer and Medicine (EMCM 2016)* (pp. 1095-1099). <https://doi.org/10.2991/emcm-16.2017.210>
- Mclver, J. P., & Carmines E. G. (1998). *Unidimensional scaling*. Sage.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- Nord Anglia International School Manila. (2023, April 24). *The importance of phonics*.
<https://www.nordangliaeducation.com/nais-manila/news/2023/04/25/the-importance-of-phonics>
- Obasuyi F., Omoniyi O., & Ajogbeje, O. (2022). Student's happiness in learning: The literature perspective. *IOSR Journal of Research & Method in Education (IOS-JRME)*, 12(2), 56-59.
- Savage, J. (2006). *Sound it out! phonics in a comprehensive reading system*. ERIC.
- Selva, J. (2018, April 16). *Positive education: Applying positive psychology in schools*. PositivePsychology. <https://positivepsychology.com/positive-education-happy-students/>
- Sezer, S., & Can, E. (2020). *School happiness: A grounded theory*. *Educational Policy Analysis and Strategic Research*, 15(1), 44-62. <https://doi.org/10.29329/epasr.2020.236.3>
- Standards and Testing Agency. (2012). *Assessment framework for the development of the Year 1 phonics screening check*. Crown. <https://shorturl.asia/8GD4N>
- Umezina, R. N., & Udogu, C. O. (2018). Effect of jolly phonics on primary school pupils achievement on reading and spelling skills in Anambra State. *European Journal of Research and Reflection in Educational Sciences*, 6(6), 19-26.
<https://www.idpublications.org/wp-content/uploads/2018/11/Paper-Effect-of-Jolly-Phonics-on-Primary-School-Pupils.pdf>
- Useini A. (2019). Testing pronunciation and its importance in the use of English language teaching. *Vision International Scientific Journal*, 4(1), 129-138.
<https://visionjournal.edu.mk/social/index.php/1/article/view/56>
- Viera R. (2016). *The importance of vocabulary knowledge in the production of written texts: A case study on EFL language learners*. Universidad Técnica de Cotopaxi (UTC).
https://www.researchgate.net/publication/316148312_The_importance_of_vocabulary_knowledge_in_the_production_of_written_texts_a_case_study_on_EFL_language_learners
- Walker, M., Bartlett, S., Betts, H., Sainsbury, M., Mehta P., Townley, L., & Gotts, D. (2013). *Evaluation of the phonics screening check: First interim report* [Research Report, Great Britain. Department for Education]. Department for Education. UCL Institute of Education. <https://dera.ioe.ac.uk/id/eprint/17699>

บรรณานุกรม (ต่อ)

What is brain-based learning?. (2021, May 26). American University, School of Education.

<https://soeonline.american.edu/blog/brain-based-learning/>

What is Phonics?. (n.d.). Twinkl. <https://www.twinkl.co.th/teaching-wiki/phonics>

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

หนังสือรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

ที่ DPU_BSH 081166/2565

วันที่ 8 พฤศจิกายน 2565

จาก คณะกรรมการพิจารณางานวิจัยด้านพฤติกรรมศาสตร์ สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพาวิทยุกิจบัณฑิตย (DPU_BSH)
เรียน นางสาวโพลิน เพอเรีย

บันทึก

Memorandum

เรื่อง แจ้งผลการตรวจสอบโครงการวิจัย

ตามแนวปฏิบัติในการดำเนินการวิจัยในมนุษย์ด้านพฤติกรรมศาสตร์ สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์

ตามที่ นางสาวโพลิน เพอเรีย วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพาวิทยุกิจบัณฑิตย ได้ขอความอนุเคราะห์ให้คณะกรรมการพิจารณางานวิจัยด้านพฤติกรรมศาสตร์ สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ (DPU_BSH) ตรวจสอบเอกสารการประเมินตนเองเกี่ยวกับแนวปฏิบัติในการดำเนินการวิจัยในมนุษย์ด้านพฤติกรรมศาสตร์ สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ของโครงการวิจัย เรื่อง "การพัฒนาการออกเสียงภาษาอังกฤษ ความรู้คำศัพท์และการเสริมสร้างความสุขในการเรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการเรียนรู้แบบเบรนท์ลาร์เก็ค สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3"

จากการตรวจสอบโดยพิจารณาเอกสารแนบ ได้แก่ 1) แบบตรวจสอบ DPU_BSH Checklist 2) รายละเอียดครบหัวข้อ "วิธีการดำเนินการวิจัย" และ 3) เครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูลของโครงการวิจัย

ทางคณะกรรมการฯ ได้พิจารณาโดยอ้างอิงเกณฑ์ตามประกาศของสำนักคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรม (สกสว.) เรื่อง แนวทางปฏิบัติในการดำเนินการวิจัยในมนุษย์ด้านพฤติกรรมศาสตร์ สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ เลขที่ อว 6309.FB 6.1/1/2564 ลงวันที่ 18 มีนาคม 2564 ข้อ (3) แล้ว เห็นควรว่า การดำเนินการวิจัยของโครงการวิจัยข้างต้น เข้าข่ายการประเมินจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์แบบยกเว้น (Exemption)

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ลงนาม.....

(รองศาสตราจารย์ ดร.อัครวิมล แสงทิกุล)

ประธานคณะกรรมการพิจารณางานวิจัยด้านพฤติกรรมศาสตร์ สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์

วันที่ 8...../.....พฤศจิกายน...../.....2566.....

โทร. 632, 128 (อ. วรณพันธ์/ อ.ดร. จตุพร)

DPU_BSH

ภาคผนวก ข

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือ

1. อาจารย์ ดร.ไพทยา มีสัจย์ ผู้อำนวยการฝ่ายบริหารการศึกษาระดับนานาชาติและบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
2. อาจารย์ ดร.อุทุมพร ภัคตวิงศ์ อาจารย์ประจำวิชาภาษาต่างประเทศเพื่อการท่องเที่ยวและการโรงแรม มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
3. นางสาวจุฑาทิพย์ เจนธนานันท์ ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านฉางกาญจนกุลวิทยา

บันทึก
Memorandum

ที่ วค.0414(1)/036 วันที่ 4 ธันวาคม พ.ศ. 2566
จาก คณะบดีวิทยาลัยครุศาสตร์
เรียน อาจารย์ ดร.ไพทยา มีสัจย์
สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือวิจัย จำนวน 1 ฉบับ

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

ด้วย นางสาวไพลิน เฟอเวย์ นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนาทักษะการออกเสียง ความรู้คำศัพท์ และการเสริมสร้างความสุขในการเรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับการเรียนรู้แบบเบรนทาร์พีดีสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3" โดยมี อาจารย์ ดร.สุดคนึง นฤพนธ์จิรกุล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย ตามเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พงษ์กัญญา น่วนโกศล)
คณะบดีวิทยาลัยครุศาสตร์

วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
โทรศัพท์ 02-954-7300 ต่อ 648
(นางสาวไพลิน เฟอเวย์ โทร.087-584-5359)

บันทึก
Memorandum

ที่ วค.0414(1)/036 วันที่ 4 ธันวาคม พ.ศ. 2566
จาก คณะบดีวิทยาลัยครุศาสตร์
เรียน อาจารย์ ดร.อุทุมพร ภักดิ์วงศ์
สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือวิจัย จำนวน 1 ฉบับ

เรื่อง ขออนุญาตคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

ด้วย นางสาวไพสิน เพ็ญรัมย์ นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนาทักษะการออกเสียง ความรู้คำศัพท์ และการเสริมสร้างความสุขในการเรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับการเรียนรู้แบบเบรนท์ลีย์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3" โดยมี อาจารย์ ดร.สุคนธ์ นฤพนธ์จิรกุล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขออนุญาตเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย ตามเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พงษ์กัญญา อินทร์ไศล)
คณะบดีวิทยาลัยครุศาสตร์

วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
โทรศัพท์ 02-954-7300 ต่อ 648
(นางสาวไพสิน เพ็ญรัมย์ โทร.087-584-5359)

ที่ นธบ.0414(1)/0068

4 ธันวาคม 2566

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย
เรียน นางสาวจุฑาทิพย์ เจนอนานันท์ ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านฉางกาญจนกุลวิทยา
สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือวิจัย จำนวน 1 ฉบับ

ด้วย นางสาวไพสิน เพ็ญเรย์ นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนาทักษะการออกเสียง ความรู้คำศัพท์ และการเสริมสร้างความสุขในการเรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับการเรียนรู้แบบแบรินทาร์เก็ตสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3" โดยมี อาจารย์ ดร.สุตคณิง นฤพนธ์จิรกุล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในกรณี วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัยตามเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พงษ์เกียรติ โฉมกันไกล)
คณบดีวิทยาลัยครุศาสตร์ ปฏิบัติการแทน
อธิการบดี

วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
โทรศัพท์ 02-954-7300 ต่อ 427,648, 649
(นางสาวไพสิน เพ็ญเรย์ โทร.087-584-5359)

ภาคผนวก ค
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับการเรียนรู้แบบเบรนทาร์เก็ต

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

เรื่อง Phonics (กลุ่มที่ 1: s a t i p n)

เวลา 120 นาที

ผู้สอน นางสาวไพลิน เพอเรีย

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566

1. มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

2. ตัวชี้วัด

ต 1.1 ป.3/2 ใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อรวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องใกล้ตัว

3. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

การเรียนรู้เรื่อง Phonics (กลุ่มที่ 1: s a t i p n) ในวิชาภาษาอังกฤษนั้น นักเรียนต้องรู้เสียงของตัวอักษรต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง และนักเรียนสามารถผสมเสียงของตัวอักษรต่าง ๆ ออกมาเป็นคำศัพท์ ได้แก่ sit, tap, pan, nap และ ant ได้อย่างถูกต้อง

4. จุดประสงค์

1. นักเรียนจดจำกลุ่มเสียงพยัญชนะกลุ่มที่ 1: s a t i p n ได้ (K)
2. นักเรียนสามารถเขียนตัวอักษรพยัญชนะ กลุ่มที่ 1: s a t i p n ได้อย่างถูกต้อง (K)
3. นักเรียนประสมและแยกเสียงของตัวอักษรกลุ่มที่ 1: s a t i p n ให้เกิดเป็นคำศัพท์ได้อย่างถูกต้อง (P)
4. นักเรียนมีความตั้งใจและใฝ่เรียนรู้ในวิชาภาษาอังกฤษ (A)

5. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

- 5.1 ความสามารถในการสื่อสาร
- 5.2 ความสามารถในการคิด
- 5.3 ความสามารถในการแก้ปัญหา
- 5.4 ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต
- 5.5 ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี

6. กระบวนการจัดการเรียนรู้

1 ขั้นกระตุ้นความสนใจ (10 นาที)

1. ครูเปิดเพลงโฟนิกส์กลุ่มที่ 1: s a t i p n จากเว็บไซต์ Youtube:

<https://www.youtube.com/watch?v=0ZMBwX-HWfQ> และแนะนำกลุ่มเสียง พร้อมกับแสดงผังกราฟิกในการแนะนำ

2 ขั้นเรียนรู้เสียงและตัวอักษร (10 นาที)

1. ครูแนะนำเสียงตัวอักษรตามกลุ่มพยัญชนะทีละเสียง โดยแสดงท่าทางประกอบการออกเสียง เพื่อให้ นักเรียนเกิดความเชื่อมโยงเสียงกับตัวอักษร
2. ครูยกตัวอย่างคำศัพท์ที่มีเสียงนั้น ๆ โดยใช้สื่อรูปภาพประกอบ ได้แก่ /s/-/a/-/t/-/i/-/p/-/n/ ครูแสดง ภาพงูและพูด snake เป็นต้น เพื่อให้นักเรียนเกิดความเชื่อมโยงเสียงกับคำศัพท์
3. นักเรียนออกเสียงตามครูและแสดงท่าทางประกอบการออกเสียงเพื่อให้นักเรียนได้จดจำกลุ่ม พยัญชนะกลุ่มที่ 1 /s/-/a/-/t/-/i/-/p/-/n/

3 ขั้นฝึกฝนประสมคำ (40 นาที)

1. ครูให้นักเรียนได้ฝึกฝนประสมคำ โดยเริ่มจากการให้นักเรียนเขียนตัวอักษร s a t i p n ในสมุดโปนิกส์ พร้อมกับออกเสียงไปพร้อม ๆ กัน

2. ครูยกตัวอย่างคำศัพท์โดยให้นักเรียนฝึกการประสมเสียงพยัญชนะและสระเข้าด้วยกัน ได้แก่ /s/-/i/-/t/ = sit พร้อมกับความหมายของคำศัพท์นั้น ๆ โดยใช้รูปภาพประกอบ

3. นักเรียนทั้งห้องฝึกประสมเสียงพยัญชนะและสระคำต่อไปนี้ sit = /s/-/i/-/t/ , tap = /t/-/a/-/p/, pan = /p/-/a/-/n/, nap = /n/-/a/-/p/, และ ant = /a/-/n/-/t/
4. ครูสุ่มเรียกนักเรียนทีละคนเพื่อออกเสียงคำศัพท์ที่อยู่ในบัตรคำของครู ได้แก่ sit, tap, pan, nap, และ ant จนแน่ใจว่านักเรียนสามารถฝึกประสมเสียงพยัญชนะและสระได้อย่างถูกต้อง

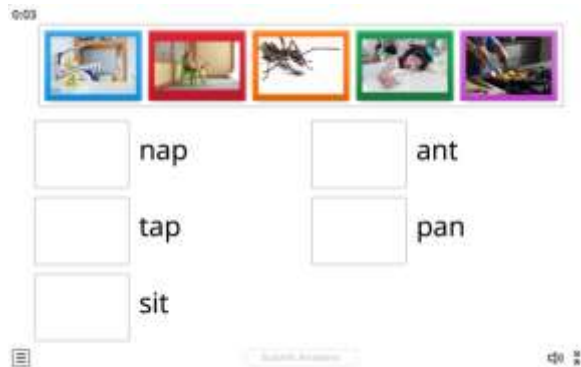

4 ขั้นฝึกฝนแยกเสียงคำ (40 นาที)

1. ครูตัวอย่างคำ เช่น nap และให้นักเรียนแยกเสียงของคำศัพท์นั้น ๆ ออกเป็นเสียงพยัญชนะและสระ เช่น nap = /n/-/a/-/p/ เป็นต้น

- ครูให้นักเรียนจับคู่ ช่วยกันแยกเสียงที่ปรากฏในบัตรคำศัพท์ ประกอบไปด้วย sit, tap, pan, nap, และ ant
- เมื่อนักเรียนสามารถประสมคำและแยกคำได้ ครูจัดกิจกรรมจับคู่รูปภาพกับคำศัพท์ (wordwall) โดยให้นักเรียนลากคำศัพท์ให้ตรงกับรูปภาพ ครูสังเกตการออกเสียงและแก้ไขหากนักเรียนออกเสียงผิด

- ครูให้นักเรียนยืนเป็นวงกลมพร้อมให้ลูกบอลแก่นักเรียน 1 ลูก ครูเปิดเพลงพร้อมกับให้นักเรียนส่งลูกบอลไปหาเพื่อนที่อยู่ข้างๆ เมื่อครูหยุดเพลงและลูกบอลอยู่กับใครนักเรียนคนนั้นต้องออกเสียงแยกคำตามบัตรคำที่ครูกำหนดให้ ใครออกเสียงถูกต้องครูให้รางวัลเพื่อสร้างกำลังใจ
- เมื่อนักเรียนเข้าใจการประสมคำและแยกคำในกลุ่มที่ 1 ได้แล้ว ครูให้นักเรียนช่วยกันหาความหมายของคำศัพท์ในเสียงตัวอักษรกลุ่มที่ 1 ดังนี้

s: sun = พระอาทิตย์, snail = หอยทาก, spoon = ช้อน

a: map = แผนที่, ant = มด, arrow = ลูกศร

t: tennis = เทนนิส, turtle = เต่า, teddy = ตุ๊กตา

i: insect = แมลง, ill = ไม่สบาย, dig = ขุด

p: pen = ปากกา, pencil = ดินสอ, panda = แพนด้า

n: nap = นอนกลางวัน, noise = เสียง

- สุ่มนักเรียนให้แต่งประโยคเป็นภาษาอังกฤษง่ายๆที่ใช้ได้ในชีวิตประจำวัน จากคำศัพท์ที่เรียน เช่น I eat apple หรือ I want teddy เป็นต้น

5 ขั้นรู้จัก Tricky Words (10 นาที)

- เมื่อนักเรียนสามารถประสมคำ และฝึกแยกเสียงคำได้แล้วนั้น ครูแนะนำคำที่ไม่สามารถออกเสียงได้ตามหลักโฟนิกส์ได้ หรือ Tricky Words โดยคำศัพท์จะเป็นคำศัพท์ที่นักเรียนสามารถใช้ได้ในชีวิตประจำวัน ได้แก่ I และ today
- นักเรียนฝึกออกเสียง คำว่า I เป็น /ie/ และ today เป็น /t/-/oo/-/d/-/ai/-/y/
- นักเรียนจดคำที่เป็น tricky words ลงสมุดพร้อมกับความหมายของคำศัพท์

6 ขั้นสรุป (10 นาที)

- ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปความรู้เกี่ยวกับเสียงของตัวอักษร การประสมเสียงและแยกเสียงของพยัญชนะกลุ่มที่ 1 และ Tricky Words

2. นักเรียนร่วมกันออกเสียงคำที่เป็น Tricky Words
3. ครอบจุดที่ควรระวังในการออกเสียงพยัญชนะกลุ่มที่ 1

7. สื่อ-วัสดุอุปกรณ์

1. สมุดโฟนิกส์ กลุ่มที่ 1
2. สไลด์เรื่อง Phonics กลุ่มที่ 1: s a t i p n
3. Youtube: <https://www.youtube.com/watch?v=0ZMBwX-HWfQ>
4. บัตรคำศัพท์: sit, tap, pan, nap, และ ant
5. ลูกบอล

8. การวัดและการประเมินผล

รายการวัดและประเมินผล	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้และความเข้าใจ (K)			
1. นักเรียนจดจำกลุ่มเสียงพยัญชนะกลุ่มที่ 1: s a t i p n ได้ (K)	สังเกตการตอบคำถาม	บัตรคำ	นักเรียนจดจำตัวพยัญชนะได้ครบทุกตัวอักษร
2. นักเรียนสามารถเขียนตัวอักษรพยัญชนะกลุ่มที่ 1: s a t i p n ได้อย่างถูกต้อง (K)	ตรวจแบบฝึกหัด	สมุดโฟนิกส์	นักเรียนเขียนถูกต้องทุกตัวอักษร
ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)			
3. นักเรียนประสมและแยกเสียงของตัวอักษรกลุ่มที่ 1: s a t i p n ให้เกิดเป็นคำศัพท์ได้อย่างถูกต้อง (P)	สังเกตการออกเสียง	แบบสังเกตพฤติกรรม การออกเสียงคำศัพท์ ภาษาอังกฤษ	นักเรียนออกเสียงถูกต้องอย่างน้อย 3 คำ จาก 5 คำ
ด้านเจตคติ (A)			
4. นักเรียนมีความตั้งใจและใฝ่เรียนรู้ในวิชาภาษาอังกฤษ (A)	สังเกตพฤติกรรมการเรียน	แบบสังเกตพฤติกรรม ความตั้งใจและใฝ่เรียนรู้	นักเรียนแสดงพฤติกรรมอยู่ในระดับดีขึ้น

บัตรคำ

<p>PHONICS</p> <p>/s/-/i/-/t/ = sit</p> 	<p>PHONICS</p> <p>/n/-/a/-/p/ = nap</p>
<p>PHONICS</p> <p>/t/-/a/-/p/ = tap</p> 	<p>PHONICS</p> <p>/a/-/n/-/t/ = ant</p>
<p>PHONICS</p> <p>/p/-/a/-/n/ = pan</p> 	

สมุดโฟนิกส์

วันที่ _____ เดือน _____ พ.ศ. _____

แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับการเรียนรู้แบบเบรนทาร์เก็ต
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

เรื่อง Phonics (กลุ่มที่ 2: c, k, e, h, r, m, d)

เวลา 120 นาที

ผู้สอน นางสาวไพลิน เพอเรีย

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566

1. มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

2. ตัวชี้วัด

ต 1.1 ป.3/2 ระบุตัวอักษรและเสียงอ่านออกเสียงคำ สะกดคำและอ่านประโยคง่าย ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน

3. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

การเรียนรู้เรื่อง Phonics (กลุ่มที่ 2: c, k, e, h, r, m, d) ในวิชาภาษาอังกฤษนั้น นักเรียนต้องรู้เสียงของตัวอักษรต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง และนักเรียนสามารถผสมเสียงของตัวอักษรต่าง ๆ ออกมาเป็นคำศัพท์ ได้แก่ cat, hen, red, kick, และ man ได้อย่างถูกต้อง

4. จุดประสงค์

1. นักเรียนจดจำกลุ่มเสียงพยัญชนะกลุ่มที่ 2: c, k, e, h, r, m, d ได้ (K)
2. นักเรียนสามารถเขียนตัวอักษรพยัญชนะ กลุ่มที่ 2: c, k, e, h, r, m, d ได้อย่างถูกต้อง (K)
3. นักเรียนประสมและแยกเสียงของตัวอักษรกลุ่มที่ 2: c, k, e, h, r, m, d ให้เกิดเป็นคำศัพท์ได้อย่างถูกต้อง (P)
4. นักเรียนมีความตั้งใจและใฝ่เรียนรู้ในวิชาภาษาอังกฤษ (A)

5. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

- 5.1 ความสามารถในการสื่อสาร
- 5.2 ความสามารถในการคิด
- 5.3 ความสามารถในการแก้ปัญหา
- 5.4 ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต
- 5.5 ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี

6. กระบวนการจัดการเรียนรู้

1. ขั้นกระตุ้นความสนใจ (10 นาที)

1. ครูเปิดเพลงโฟนิกส์กลุ่มที่ 2: c, k, e, h, r, m, d จากเว็บไซต์ Youtube:

<https://www.youtube.com/watch?v=S8-2g89LAzk> และแนะนำกลุ่มเสียง พร้อมกับแสดงผังกราฟิกในการแนะนำ

2. ขั้นเรียนรู้เสียงและตัวอักษร (10 นาที)

1. ครูแนะนำเสียงตัวอักษรตามกลุ่มพยัญชนะที่ละเสียง โดยแสดงท่าทางประกอบการออกเสียง เพื่อให้นักเรียนเกิดความเชื่อมโยงเสียงกับตัวอักษร
2. ครูยกตัวอย่างคำศัพท์ที่มีเสียงนั้น ๆ โดยใช้สื่อรูปภาพประกอบ ได้แก่ /c/ /k/ /e/ /h/ /r/ /m/ /d/ ครูแสดงภาพแมวและพูด cat เป็นต้น เพื่อให้นักเรียนเกิดความเชื่อมโยงเสียงกับคำศัพท์
3. นักเรียนออกเสียงตามครูและแสดงท่าทางประกอบการออกเสียงเพื่อให้นักเรียนได้จดจำกลุ่มพยัญชนะกลุ่มที่ 2

3. ขั้นฝึกฝนประสมคำ (40 นาที)

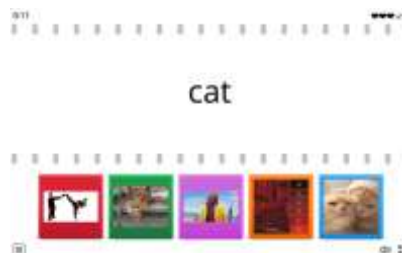
1. ครูให้นักเรียนได้ฝึกฝนประสมคำ โดยเริ่มจากการให้นักเรียนเขียนตัวอักษร c k e h r m d ในสมุด พร้อมกับบอกลำเสียงไปพร้อมๆกัน
2. ครูยกตัวอย่างคำศัพท์โดยให้นักเรียนฝึกการประสมเสียงพยัญชนะและสระเข้าด้วยกัน (กลุ่มที่ 1-2) เช่น c (เสียงกลุ่ม 2) a (เสียงกลุ่ม 1) t (เสียงกลุ่ม 1) = cat พร้อมกับความหมายของคำศัพท์นั้น ๆ โดยใช้รูปภาพประกอบ

3. นักเรียนทั้งห้องฝึกประสมเสียงพยัญชนะและสระคำต่อไปนี้ cat = /k/-/a/-/t/, hen = /h/-/e/-/n/, red = /r/-/e/-/d/, kick = /k/-/i/-/ck/, และ man = /m/-/a/-/n/
4. ครูสุ่มเรียกนักเรียนทีละคนเพื่อออกเสียงคำศัพท์ที่อยู่ในบัตรคำของครู ได้แก่ cat, hen, red, kick, และ man จนแน่ใจว่านักเรียนสามารถฝึกประสมเสียงพยัญชนะและสระได้อย่างถูกต้อง

4. ขั้นฝึกฝนแยกเสียงคำ (40 นาที)

1. ครูตัวอย่างคำ เช่น hen และให้นักเรียนแยกเสียงของคำศัพท์นั้น ๆ ออกเป็นเสียงพยัญชนะและสระ เช่น hen = /h/-/e/-/n/ เป็นต้น
2. ครูให้นักเรียนจับคู่ ช่วยกันแยกเสียงบัตรคำศัพท์ ประกอบไปด้วย cat, hen, red, kick, และ man
3. เมื่อนักเรียนสามารถประสมคำและแยกคำได้ ครูจัดกิจกรรมจับคู่รูปภาพกับคำศัพท์ (wordwall) โดยให้นักเรียนลากคำศัพท์ ครูสังเกตการออกเสียงและแก้ไขหากนักเรียนออกเสียงผิด

4. ครูให้นักเรียนยืนเป็นวงกลมพร้อมให้ถุงคำศัพท์แก่นักเรียน 1 ถุง ครูเปิดเพลงพร้อมกับให้นักเรียนส่งถุงคำศัพท์ไปหาเพื่อนที่อยู่ข้างๆ เมื่อครูหยุดเพลงและถุงอยู่กับใครนักเรียนคนนั้นต้องสุ่มจับคำในถุงพร้อมกับบอกลำเสียงแยกคำตามบัตรคำที่ครูกำหนดให้ ใครออกเสียงถูกต้องครูให้รางวัลเพื่อสร้างกำลังใจ

5. เมื่อนักเรียนเข้าใจการประสมคำและแยกคำในกลุ่มที่ 1 ได้แล้ว ครูให้นักเรียนช่วยกันหาความหมายของคำศัพท์ในเสียงตัวอักษรกลุ่มที่ 2 ดังนี้

ck: snack = ขนม, sick = ป่วย, kick = เตะ

e: pen = ปากกา, neck = คอ, pet = สัตว์เลี้ยง

r: rat = หนู, rest = พักผ่อน

m: map = แผนที่, man = ผู้ชาย

h: hat = หมวก, hip = สะโพก

d: dad = พ่อ, dig = ขุด

6. สุ่มนักเรียนให้แต่งประโยคเป็นภาษาอังกฤษง่ายๆที่ใช้ได้ในชีวิตประจำวันจากคำศัพท์ที่เรียน เช่น I

have pets หรือ I eat snack เป็นต้น

5. ขั้นรู้จัก Tricky Words (10 นาที)

1. เมื่อนักเรียนสามารถประสมคำ และฝึกแยกเสียงคำได้แล้วนั้น ครูแนะนำคำที่ไม่สามารถออกเสียงได้ตาม

หลักโฟนิกส์ได้ หรือ Tricky Words โดยคำศัพท์จะเป็นคำศัพท์ที่นักเรียนสามารถใช้ได้ในชีวิตประจำวัน ได้แก่ he, she, me และ we

2. นักเรียนฝึกออกเสียง คำว่า he เป็น /h/-/ee/, คำว่า she เป็น /sh/-/ee/, คำว่า me เป็น /m/-/ee/, และคำว่า we เป็น /w/-/ee/

3. นักเรียนจดคำที่เป็น tricky words ลงสมุดพร้อมกับความหมายของคำศัพท์

6. ขั้นสรุป (10 นาที)

1. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปความรู้เกี่ยวกับเสียงของตัวอักษร การประสมเสียงและแยกเสียงของพยัญชนะกลุ่มที่ 2 และ Tricky Words

2. นักเรียนร่วมกันออกเสียงคำที่เป็น Tricky Words

3. ครูบอกจุดที่ควรระวังในการออกเสียงพยัญชนะกลุ่มที่ 2

7. สื่อ-วัสดุอุปกรณ์

1. สมุดโฟนิกส์ กลุ่มที่ 2

2. สไลด์เรื่อง Phonics กลุ่มที่ 2: c, k, e, h, r, m, d

3. Youtube: <https://www.youtube.com/watch?v=S8-2g89LAzk>

4. บัตรคำศัพท์: cat, hen, red, kick, และ man

5. ถุงคำศัพท์

8. การวัดและการประเมินผล

รายการวัดและประเมินผล	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้และความเข้าใจ (K)			
1. นักเรียนจดจำกลุ่มเสียงพยัญชนะกลุ่มที่ 2: c, k, e, h, r, m, d ได้ (K)	สังเกตการตอบคำถาม	บัตรคำ	นักเรียนจดจำตัวพยัญชนะได้ครบทุกตัวอักษร
2. นักเรียนสามารถเขียนตัวอักษรพยัญชนะกลุ่มที่ 2: c, k, e, h, r, m, d ได้อย่างถูกต้อง (K)	ตรวจแบบฝึกหัด	สมุดโปนิกส์	นักเรียนเขียนถูกต้องทุกตัวอักษร
ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)			
3. นักเรียนประสมและแยกเสียงของตัวอักษรกลุ่มที่ 2: c, k, e, h, r, m, d ให้เกิดเป็นคำศัพท์ได้อย่างถูกต้อง (P)	สังเกตการออกเสียง	แบบสังเกตพฤติกรรมการออกเสียง	นักเรียนออกเสียงถูกต้องอย่างน้อย 3 คำจาก 5 คำ
ด้านเจตคติ (A)			
4. นักเรียนมีความตั้งใจและใฝ่เรียนรู้ในวิชาภาษาอังกฤษ (A)	สังเกต	แบบสังเกตพฤติกรรมความตั้งใจและใฝ่เรียนรู้	นักเรียนแสดงพฤติกรรมอยู่ในระดับดีขึ้นไป

บัตรคำ

PHONICS
/c/-/a/-/t/ = cat

PHONICS
/h/-/e/-/n/ = hen

PHONICS
/k/-/i/-/ek/ = kick

PHONICS
/r/-/e/-/d/ = red

PHONICS
/m/-/a/-/n/ = man

สมุดโฟนิกส์

วันที่ _____ เดือน _____ พ.ศ. _____

แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับการเรียนรู้แบบเบรนทาร์เก็ต

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

เรื่อง Phonics (กลุ่มที่ 3: g, o, u, l, f, b)

เวลา 120 นาที

ผู้สอน นางสาวไพลิน เพอเรีย

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566

1. มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

2. ตัวชี้วัด

ต 1.1 ป.3/2 ระบุตัวอักษรและเสียงอ่านออกเสียงคำ สะกดคำและอ่านประโยคง่าย ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน

3. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

การเรียนรู้เรื่อง Phonics (กลุ่มที่ 3: g, o, u, l, f, b) ในวิชาภาษาอังกฤษนั้น นักเรียนต้องรู้เสียงของตัวอักษรต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง และนักเรียนสามารถผสมเสียงของตัวอักษรต่าง ๆ ออกมาเป็นคำศัพท์ ได้แก่ sock, dog, bus, fun, และ leg ได้อย่างถูกต้อง

4. จุดประสงค์

1. นักเรียนจดจำกลุ่มเสียงพยัญชนะกลุ่มที่ 3: g, o, u, l, f, b ได้ (K)
2. นักเรียนสามารถเขียนตัวอักษรพยัญชนะกลุ่มที่ 3: g, o, u, l, f, b ได้อย่างถูกต้อง (K)
3. นักเรียนประสมและแยกเสียงของตัวอักษรกลุ่มที่ 3: g, o, u, l, f, b ให้เกิดเป็นคำศัพท์ได้อย่างถูกต้อง (P)
4. นักเรียนมีความตั้งใจและใฝ่เรียนรู้ในวิชาภาษาอังกฤษ (A)

5. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

- 5.1 ความสามารถในการสื่อสาร
- 5.2 ความสามารถในการคิด
- 5.3 ความสามารถในการแก้ปัญหา
- 5.4 ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต
- 5.5 ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี

6. กระบวนการจัดการเรียนรู้

1. ขั้นกระตุ้นความสนใจ (10 นาที)

1. ครูเปิดเพลงโฟนิกส์กลุ่มที่ 3: g, o, u, l, f, b จากเว็บไซต์ Youtube:

<https://www.youtube.com/watch?v=zvJ9072M7To> และตั้งคำถามให้นักเรียนตอบเสียงที่จะได้เรียนวันนี้ พร้อมกับแนะนำกลุ่มเสียง และแสดงผังกราฟิกในการแนะนำ

g (Tune: Jimmy Crack Corn Track 13)
The water gurgles down the drain.
The water gurgles down the drain.
The water gurgles down the drain,
with a /g/-/g/-/g/-/g/-/g/.

o (Tune: Old MacDonald Track 14)
Now it's dark,
the lights go on.
/o/-/o/-/o/-/o/-/o/.

u (Tune: Skip to My Lou Track 15)
/u/-/u/ up go umbrellas.
/u/-/u/ up go umbrellas.
/u/-/u/ up go umbrellas...
...when it starts to rain!

l (Tune: The Farmer in the Dell Track 16)
We lick our lollipops.
We lick our lollipops.
/l/-/l/-/l/-/l/!

f (Tune: Old MacDonald Track 17)
My friends and I
went to the beach
with my floating fish.
It got a hole...
...the air came out.
/f/-/f/-/f/!

b (Tune: Captain Jack Track 18)
Bring your bat and
bring your ball.
/b/! /b/!

PHONICS

Group 1: s a t i p n
Group 2: c k e h r m d
Group 3: g o u l f b
Group 4: a j o e i e e o r
Group 5: z w n g v o o
Group 6: y x c h s h t h
Group 7: q u o u o i u e e r a r

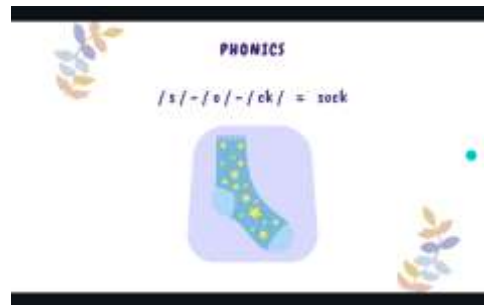
2. ขั้นเรียนรู้เสียงและตัวอักษร (10 นาที)

1. ครูแนะนำเสียงตัวอักษรตามกลุ่มพยัญชนะที่ละเสียง โดยแสดงท่าทางประกอบการออกเสียง เพื่อให้นักเรียนเกิดความเชื่อมโยงเสียงกับตัวอักษร
2. ครูยกตัวอย่างคำศัพท์ที่มีเสียงนั้น ๆ โดยใช้สื่อรูปภาพประกอบ ได้แก่ /g/ /o/ /u/ /l/ /f/ /b/ ครูแสดงภาพปลาและพูด fish เป็นต้น เพื่อให้นักเรียนเกิดความเชื่อมโยงเสียงกับคำศัพท์

- นักเรียนออกเสียงตามครูและแสดงท่าทางประกอบการออกเสียงเพื่อให้นักเรียนได้จดจำกลุ่มพยัญชนะกลุ่มที่ 3

3. ขั้นฝึกฝนประสมคำ (40 นาที)

- ครูให้นักเรียนได้ฝึกฝนประสมคำ โดยเริ่มจากการให้นักเรียนเขียนตัวอักษร g, o, u, l, f, b ในสมุดพร้อมกับออกเสียงไปพร้อมๆกัน
- ครูยกตัวอย่างคำศัพท์โดยให้นักเรียนฝึกการประสมเสียงพยัญชนะและสระเข้าด้วยกัน (กลุ่มที่ 1-3) เช่น s (เสียงกลุ่ม 1) o (เสียงกลุ่ม 3) ck (เสียงกลุ่ม 1) = sock พร้อมกับความหมายของคำศัพท์นั้น ๆ โดยใช้รูปภาพประกอบ

- นักเรียนทั้งห้องฝึกประสมเสียงพยัญชนะและสระคำต่อไปนี้ sock = /s/-/o/-/ck/, dog = /d/-/o/-/g/, bus = /b/-/u/-/s/, fun = /f/-/u/-/n/, และ leg = /l/-/e/-/g/
- ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนชาย-หญิง โดยนักเรียนยกมือตอบกลุ่มโดยกมือเร็วสุดครูจะสุ่มนักเรียนในกลุ่มนั้นออกเสียงคำศัพท์ที่อยู่ในบัตรคำของครู ได้แก่ sock, dog, bus, fun, และ leg นักเรียนกลุ่มใดสามารถฝึกประสมเสียงพยัญชนะและสระได้อย่างถูกต้อง ได้ 1 คะแนน

4. ขั้นฝึกฝนแยกเสียงคำ (40 นาที)

- ครูตัวอย่างคำ เช่น rat และให้นักเรียนแยกเสียงของคำศัพท์นั้น ๆ ออกเป็นเสียงพยัญชนะและสระ เช่น fun = /f/-/u/-/n/ เป็นต้น
- ครูให้นักเรียนจับคู่ ช่วยกันแยกเสียงบัตรคำศัพท์ ประกอบไปด้วย sock, dog, bus, fun, และ leg
- เมื่อนักเรียนสามารถประสมคำและแยกคำได้ ครูจัดกิจกรรมจับคู่รูปภาพกับคำศัพท์ (wordwall) ครูสังเกตการออกเสียงและแก้ไขหากนักเรียนออกเสียงผิด

- ครูสุ่มให้นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมาร่วมกิจกรรมเติมตัวพยัญชนะที่หายไป โดยคำศัพท์จะเป็นการสุ่มจากครู ครูจะพูดคำศัพท์เพื่อช่วยนักเรียนพร้อมกับแสดงรูปภาพ และให้นักเรียนพิมพ์พยัญชนะหรือสระที่หายไปบนคอมพิวเตอร์ ถ้าหากเพื่อนหน้าห้องต้องการความช่วยเหลือเพื่อนในทีมสามารถช่วยได้โดยการเขียนตัวอักษรลงไปที่ mini whiteboard ของตนเอง และแสดงให้เห็นเพื่อนหน้าห้องดู กลุ่มไหนตอบถูกได้ 1 คะแนน

- u -

5. เมื่อนักเรียนเข้าใจการประสมคำและแยกคำในกลุ่มที่ 1 ได้แล้ว ครูให้นักเรียนช่วยกันหาความหมายของคำศัพท์ในเสียงตัวอักษรกลุ่มที่ 3 ดังนี้

g: gift = ของขวัญ, gum = หมากฝรั่ง, gate = ประตู

o: off = ปิด, dog = สุนัข, hot = ร้อน

u: up = ข้างบน, umbrella = ร่ม

l: legs = ขา, lips = ริมฝีปาก

f: fat = อ้วน, fun = สนุก

b: black = สีดำ, bag = กระเป๋า

6. สุ่มนักเรียนให้แต่งประโยคเป็นภาษาอังกฤษง่ายๆ ที่ใช้ได้ในชีวิตประจำวันจากคำศัพท์ที่เรียน เช่น I have lips หรือ I like dogs เป็นต้น

5. ขั้นรู้จัก Tricky Words (10 นาที)

1. เมื่อนักเรียนสามารถประสมคำ และฝึกแยกเสียงคำได้แล้วนั้น ครูแนะนำคำที่ไม่สามารถออกเสียงได้ตามหลักโฟนิกส์ได้ หรือ Tricky Words โดยคำศัพท์จะเป็นคำศัพท์ที่นักเรียนสามารถใช้ได้ในชีวิตประจำวัน ได้แก่ to, do, today, และ into

2. นักเรียนฝึกออกเสียง คำว่า to เป็น /t/-/oo/, คำว่า do เป็น /d/-/oo/, คำว่า today เป็น /t/-/oo/-/d/-/ai/-/y/ และคำว่า into เป็น /i/-/n/-/t/-/oo/

3. นักเรียนจดคำที่เป็น tricky words ลงสมุดพร้อมกับความหมายของคำศัพท์

6. ขั้นสรุป (10 นาที)

1. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปความรู้เกี่ยวกับเสียงของตัวอักษร การประสมเสียงและแยกเสียงของพยัญชนะกลุ่มที่ 3 และ Tricky Words

2. นักเรียนร่วมกันออกเสียงคำที่เป็น Tricky Words

3. ครูบอกจุดที่ควรระวังในการออกเสียงพยัญชนะกลุ่มที่ 3

7. สื่อ-วัสดุอุปกรณ์

1. สมุดโฟนิกส์ กลุ่มที่ 3

2. สไลด์เรื่อง Phonics กลุ่มที่ 3: g, o, u, l, f, b

3. Youtube: <https://www.youtube.com/watch?v=zvJ9072M7To>

4. บัตรคำศัพท์: sock, dog, bus, fun, และ leg

PHONICS
/s/-/ə/-/ck/ = sock

PHONICS
/b/-/u/-/s/ = bus

PHONICS
/s/-/ʌ/-/n/ = sun

PHONICS
/f/-/ʌ/-/n/ = fun

PHONICS
/l/-/ɛ/-/g/ = leg

8.การวัดและการประเมินผล

รายการวัดและประเมินผล	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้และความเข้าใจ (K)			
1. นักเรียนจดจำกลุ่มเสียงพยัญชนะกลุ่มที่ 3: g, o, u, l, f, b ได้ (K)	สังเกตการตอบคำถาม	บัตรคำ	นักเรียนจดจำตัวพยัญชนะได้ครบทุกตัวอักษร
2. นักเรียนสามารถเขียนตัวอักษรพยัญชนะกลุ่มที่ 3: g, o, u, l, f, b ได้อย่างถูกต้อง (K)	ตรวจแบบฝึกหัด	สมุดโฟนิกส์	นักเรียนเขียนถูกต้องทุกตัวอักษร
ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)			
3. นักเรียนประสมและแยกเสียงของตัวอักษรกลุ่มที่ 3: g, o, u, l, f, b ให้เกิดเป็นคำศัพท์ได้อย่างถูกต้อง (P)	สังเกตการออกเสียง	แบบสังเกตพฤติกรรมการออกเสียง	นักเรียนออกเสียงถูกต้องอย่างน้อย 3 คำ จาก 5 คำ
ด้านเจตคติ (A)			
4. นักเรียนมีความตั้งใจและใฝ่เรียนรู้ในวิชาภาษาอังกฤษ (A)	สังเกต	แบบสังเกตพฤติกรรมความตั้งใจและใฝ่เรียนรู้	นักเรียนแสดงพฤติกรรมอยู่ในระดับดีขึ้นไป

แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับการเรียนรู้แบบเบรนทาร์เก็ต
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

เรื่อง Phonics (กลุ่มที่ 4: ai, j, oa, ie, ee, or)

เวลา 120 นาที

ผู้สอน นางสาวไพลิน เพอเรีย

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566

1. มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

2. ตัวชี้วัด

ต 1.1 ป.3/2 ระบุตัวอักษรและเสียงอ่านออกเสียงคำ สะกดคำและอ่านประโยคง่าย ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน

3. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

การเรียนรู้เรื่อง Phonics (กลุ่มที่ 4: ai, j, oa, ie, ee, or) ในวิชาภาษาอังกฤษนั้น นักเรียนต้องรู้เสียงของตัวอักษรต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง และนักเรียนสามารถผสมเสียงของตัวอักษรต่างๆออกมาเป็นคำศัพท์ ได้แก่ rain, jacket, boat, pie, tree และ fork ได้อย่างถูกต้อง

4. จุดประสงค์

1. นักเรียนจดจำกลุ่มเสียงพยัญชนะกลุ่มที่ 4: ai, j, oa, ie, ee, or ได้ (K)
2. นักเรียนสามารถเขียนตัวอักษรพยัญชนะกลุ่มที่ 4: ai, j, oa, ie, ee, or ได้อย่างถูกต้อง (K)
3. นักเรียนประสมและแยกเสียงของตัวอักษรกลุ่มที่ 4: ai, j, oa, ie, ee, or ให้เกิดเป็นคำศัพท์ได้อย่างถูกต้อง (P)
4. นักเรียนมีความตั้งใจและใฝ่เรียนรู้ในวิชาภาษาอังกฤษ (A)

5. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

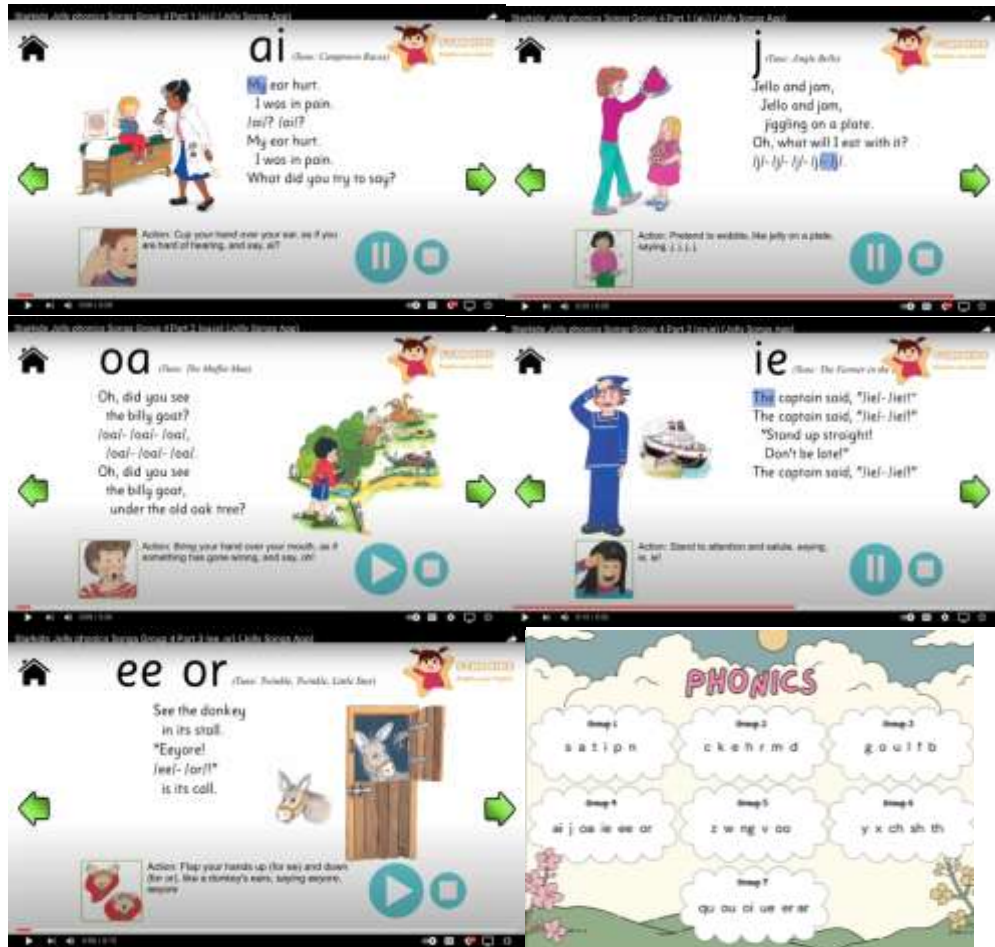
- 5.1 ความสามารถในการสื่อสาร
- 5.2 ความสามารถในการคิด
- 5.3 ความสามารถในการแก้ปัญหา
- 5.4 ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต
- 5.5 ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี

6. กระบวนการจัดการเรียนรู้

1. ขั้นกระตุ้นความสนใจ (10 นาที)

1. ครูเปิดเพลงโฟนิกส์กลุ่มที่ 4: ai, j, oa, ie, ee, or จากเว็บไซต์ Youtube:

https://www.youtube.com/watch?v=6i_3nGEJbxE และตั้งคำถามให้นักเรียนตอบเสียงที่ได้เรียนวันนี้ พร้อมกับแนะนำกลุ่มเสียง และแสดงผังกราฟิกในการแนะนำ

2. ขั้นเรียนรู้เสียงและตัวอักษร (10 นาที)

1. ครูแนะนำเสียงตัวอักษรตามกลุ่มพยัญชนะทีละเสียง โดยแสดงท่าทางประกอบการออกเสียง เพื่อให้นักเรียนเกิดความเชื่อมโยงเสียงกับตัวอักษร
2. ครูยกตัวอย่างคำศัพท์ที่มีเสียงนั้น ๆ โดยใช้สื่อรูปภาพประกอบ ได้แก่ /ai/ /j/ /oa/ /ie/ /ee/ /or/ ครูแสดงภาพเรือและพูด boat เป็นต้น เพื่อให้นักเรียนเกิดความเชื่อมโยงเสียงกับคำศัพท์
3. นักเรียนออกเสียงตามครูและแสดงท่าทางประกอบการออกเสียงเพื่อให้นักเรียนได้จดจำกลุ่มพยัญชนะกลุ่มที่ 4

3. ขั้นฝึกฝนประสมคำ (40 นาที)

1. ครูให้นักเรียนได้ฝึกฝนประสมคำ โดยเริ่มจากการให้นักเรียนเขียนตัวอักษร ai, j, oa, ie, ee, or ในสมุดพร้อมกับออกเสียงไปพร้อมๆกัน
2. ครูยกตัวอย่างคำศัพท์โดยให้นักเรียนฝึกการประสมเสียงพยัญชนะและสระเข้าด้วยกัน (กลุ่มที่ 1-4) เช่น r (เสียงกลุ่ม 2) ai (เสียงกลุ่ม 4) n (เสียงกลุ่ม 1) = rain พร้อมกับความหมายของคำศัพท์นั้น ๆ โดยใช้รูปภาพประกอบ

- นักเรียนทั้งห้องฝึกประสมเสียงพยัญชนะและสระคำต่อไปนี้ rain = /r/-/ai/-/n/, jacket = /j/-/a/-/ck/-/e/-/t/, boat = /b/-/oa/-/t/, pie = /p/-/ie/, tree = /t/-/r/-/ee/ และ fork = /f/-/o/-/r/-/k/
- ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนชาย-หญิง โดยนักเรียนยกมือตอบกลุ่มใดยกมือเร็วสุดครูจะสุ่มนักเรียนในกลุ่มนั้นออกเสียงคำศัพท์ที่อยู่ในบัตรคำของครู ได้แก่ rain, jacket, boat, pie, tree และ fork นักเรียนกลุ่มไหนสามารถฝึกประสมเสียงพยัญชนะและสระได้อย่างถูกต้อง ได้ 1 คะแนน
- เมื่อนักเรียนเข้าใจการประสมคำและแยกคำในกลุ่มที่ 1 ได้แล้ว ครูให้นักเรียนช่วยกันหาความหมายของคำศัพท์ในเสียงตัวอักษรกลุ่มที่ 4 ดังนี้

ai: train = รถไฟ, tail = หาง, snail = หอยทาก

oa: road = ถนน, soap = สบู่, boat = เรือ

ie: pie = ขนมพาย, tie = ผูก

j: jump = กระโดด, jacket = เสื้อแจ็กเกต

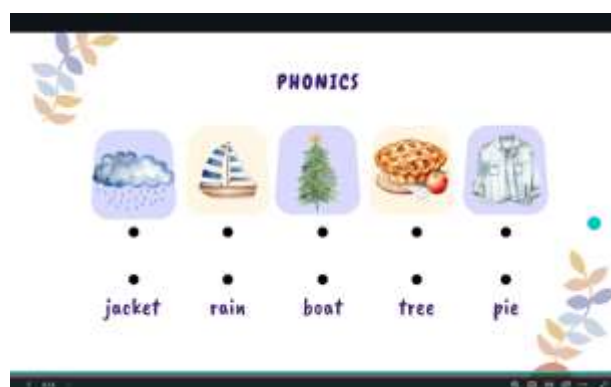
ee: feet = เท้า, tree = ต้นไม้, freez = แช่แข็ง

or: corn = ข้าวโพด, storm = พายุ

- สุ่มนักเรียนให้แต่งประโยคเป็นภาษาอังกฤษง่ายๆ ที่ใช้ได้ในชีวิตประจำวันจากคำศัพท์ที่เรียน เช่น I eat pork หรือ I jump เป็นต้น

4. ขั้นฝึกฝนแยกเสียงคำ (40 นาที)

- ครูตัวอย่างคำ เช่น rat และให้นักเรียนแยกเสียงของคำศัพท์นั้น ๆ ออกเป็นเสียงพยัญชนะและสระ เช่น rain = /r/-/ai/-/n/ เป็นต้น
- ครูให้นักเรียนจับคู่ ช่วยกันแยกเสียงบัตรคำศัพท์ ประกอบไปด้วย rain, jacket, boat, pie, tree และ fork
- เมื่อนักเรียนสามารถประสมคำและแยกคำได้ ครูจัดกิจกรรมจับคู่รูปภาพกับคำศัพท์ ครูสังเกตการออกเสียงและแก้ไขหากนักเรียนออกเสียงผิด

4. ครูสุ่มให้นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมาร่วมกิจกรรมเติมตัวพยัญชนะที่หายไป โดยคำศัพท์จะเป็นการสุ่มจากครู ครูจะพูดคำศัพท์เพื่อช่วยนักเรียนพร้อมกับแสดงรูปภาพ และให้นักเรียนพิมพ์พยัญชนะหรือสระที่หายไปที่คอมพิวเตอร์ ถ้าหากเพื่อนหน้าห้องต้องการความช่วยเหลือเพื่อนในทีมสามารถช่วยได้โดยการเขียนตัวอักษรลงไปที่ mini whiteboard ของตนเอง และแสดงให้เพื่อนหน้าห้องดู กลุ่มไหนตอบถูกได้ 1 คะแนน

5. ขั้นรู้จัก Tricky Words (10 นาที)

1. เมื่อนักเรียนสามารถประสมคำ และฝึกแยกเสียงคำได้แล้วนั้น ครูแนะนำคำที่ไม่สามารถออกเสียงได้ตามหลักโฟนิิกส์ได้ หรือ Tricky Words โดยคำศัพท์จะเป็นคำศัพท์ที่นักเรียนสามารถใช้ได้ในชีวิตประจำวัน ได้แก่ by และ my
2. นักเรียนฝึกออกเสียง คำว่า by เป็น /b-/-ie/, คำว่า my เป็น /m-/-ie/
3. นักเรียนจดคำที่เป็น tricky words ลงสมุดพร้อมกับความหมายของคำศัพท์

6. ขั้นสรุป (10 นาที)

1. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปความรู้เกี่ยวกับเสียงของตัวอักษร การประสมเสียงและแยกเสียงของพยัญชนะกลุ่มที่ 4 และ Tricky Words
2. นักเรียนร่วมกันออกเสียงคำที่เป็น Tricky Words
3. ครูบอกจุดที่ควรระวังในการออกเสียงพยัญชนะกลุ่มที่ 4

7. สื่อ-วัสดุอุปกรณ์

1. สมุดโฟนิิกส์ กลุ่มที่ 4
2. สไลด์เรื่อง Phonics กลุ่มที่ 4: ai, j, oa, ie, ee, or
3. Youtube: https://www.youtube.com/watch?v=6i_3nGEJbxE
4. บัตรคำศัพท์: rain, jacket, boat, pie, tree และ fork

/r/-/ai/-/n/ = rain

/t/-/r/-/ee/ = tree

/b/-/oa/-/t/ = boat

/p/-/ie/ = pie

/j/-/a/-/c/-/k/-/e/-/t/ = jacket

/f/-/o/-/r/-/k/ = fork

8.การวัดและการประเมินผล

รายการวัดและประเมินผล	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้และความเข้าใจ (K)			
1. นักเรียนจดจำกลุ่มเสียงพยัญชนะกลุ่มที่ 4: ai, j, oa, ie, ee, or ได้ (K)	สังเกตการตอบคำถาม	บัตรคำ	นักเรียนจดจำตัวพยัญชนะได้ครบทุกตัวอักษร
2. นักเรียนสามารถเขียนตัวอักษรพยัญชนะกลุ่มที่ 4: ai, j, oa, ie, ee, or ได้อย่างถูกต้อง (K)	ตรวจแบบฝึกหัด	สมุดโปนิกส์	นักเรียนเขียนถูกต้องทุกตัวอักษร
ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)			
3. นักเรียนประสมและแยกเสียงของตัวอักษรกลุ่มที่ 4: ai, j, oa, ie, ee, or ให้เกิดเป็นคำศัพท์ได้อย่างถูกต้อง (P)	สังเกตการออกเสียง	แบบสังเกตพฤติกรรมการออกเสียง	นักเรียนออกเสียงถูกต้องอย่างน้อย 3 คำจาก 5 คำ
ด้านเจตคติ (A)			
4. นักเรียนมีความตั้งใจและใฝ่เรียนรู้ในวิชาภาษาอังกฤษ (A)	สังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้	แบบสังเกตพฤติกรรมความตั้งใจและใฝ่เรียนรู้	นักเรียนแสดงพฤติกรรมอยู่ในระดับดีขึ้น

แบบทดสอบการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

PHONICS

แบบทดสอบออกเสียงภาษาอังกฤษ

1. /c/ /a/ /t/ = cat

---

2. /s/ /u/ /n/ = sun

---

3. /b/ /u/ /s/ = bus

---

4. /h/ /e/ /n/ = hen

---

5. /p/ /ie/ = pie

---

6. /d/ /o/ /g/ = dog

---

7. /l/ /e/ /g/ = leg

---

8. /f/ /i/ /sh/ = fish

---

9. /th/ /r/ /ee/ = three

---

10. /f/ /oo/ /d/ = food

แบบทดสอบการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

PHONICS

แบบทดสอบออกเสียงภาษาอังกฤษ

11. /k/ /i/ /ng/ = king

12. /ch/ /i/ /ck/ = chick

13. /w/ /i/ /n/ /d/ = wind

14. /r/ /ai/ /n/ = rain

15. /b/ /oa/ /t/ = boat

16. /v/ /a/ /n/ = van

17. /g/ /r/ /ee/ /n/ = green

18. /z/ /oo/ = zoo

19. (tricky word) = no

20. (tricky word) = my

แบบทดสอบความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ

Name :

From items 1-7, listen to the word you hear and choose the correct picture

1.

A

B

C

D

2.

A

B

C

D

3.

A

B

C

D

4.

A

B

C

D

5.

A

B

C

D

6.

A

B

C

D

7.

A

B

C

D

From items 8 - 13, choose the vocabulary that matches the Thai word.

8. แผนที่

- A. map
- B. hop
- C. goat
- D. ink

9. ของขวัญ

- A. van
- B. gift
- C. snail
- D. chick

10. ฤดูหนาว

- A. dinner
- B. summer
- C. butter
- D. winter

11. รวดเร็ว

- A. quick
- B. zigzag
- C. thin
- D. ill

12. ช้อน

- A. arrow
- B. spoon
- C. cat
- D. fork

13. แมลง

- A. dog
- B. fox
- C. insect
- D. fish

From items 14 - 17, look at the picture and write the word that is related to it.

14.

15.

16.

17.

From items 18 - 20, choose one answer that fits the blank

18. The _____ shines brightly in the sky.

- A. rain
- B. sun
- C. bell
- D. snail

19. Use _____ and water to wash your hands.

- A. soap
- B. ring
- C. lemon
- D. fork

20. Can you _____ high like a frog?

- A. drink
- B. kick
- C. sleep
- D. jump

แบบสอบถามความสุขในการเรียน

แบบสอบถามความสุข

ชื่อ _____ เลขที่ _____

	ชื่อ _____ เลขที่ _____		
	มีความสุขมาก 	มีความสุขปานกลาง 	มีความสุขน้อย
1. ฉันร่าเริงแจ่มใสเมื่อได้เรียนวิชานี้			
2. ฉันรู้สึกสบายใจและมีความสุขเมื่อได้เรียนวิชานี้			
3. ฉันพร้อมที่จะให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมกลุ่ม/ห้อง			
4. ฉันตั้งใจจะทำงานที่ครูมอบหมายให้เสร็จตามเวลา			
5. ฉันชอบกิจกรรมการออกเสียงคำศัพท์แบบโฟนิกส์ที่ครูนำมาใช้			
6. ฉันชอบสื่อต่างๆ ที่ครูนำมาใช้ในการสอนคำศัพท์และการออกเสียง			
7. ฉันมั่นใจในการออกเสียงภาษาอังกฤษของตนเองและจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้			
8. บรรยากาศในห้องเรียนผ่อนคลายไม่ตึงเครียด			
9. ห้องเรียนมีสื่อการสอนที่มีสีสันและน่าสนใจ			
10. ครูยิ้มแย้ม แจ่มใส มีความเป็นกันเอง			

ภาคผนวก ง

ผลการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ตารางที่ จ.1 ค่าเฉลี่ยความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับการเรียนรู้แบบเบรนทาร์เก็ท

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

ข้อ	ประเด็นการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ			ค่าเฉลี่ย	SD	แปลผล
		1	2	3			
ภาพรวมของแผนการจัดการเรียนรู้							
1	องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ครบถ้วนและครอบคลุม	5	5	5	5.00	0	เหมาะสมมากที่สุด
2	การเรียงลำดับองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้มีความชัดเจนและเข้าใจง่าย	5	5	5	5.00	0	เหมาะสมมากที่สุด
จุดประสงค์การเรียนรู้							
3	จุดประสงค์การเรียนรู้ระบุพฤติกรรมที่ชัดเจนและสามารถวัดได้	5	4	5	4.67	0.58	เหมาะสมมากที่สุด
4	จุดประสงค์การเรียนรู้ครอบคลุมเนื้อหาและสาระสำคัญ	5	4	5	4.67	0.58	เหมาะสมมากที่สุด
กิจกรรมการเรียนรู้							
5	การดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับแนวคิดการใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับการเรียนรู้แบบเบรนทาร์เก็ท	5	5	5	5.00	0	เหมาะสมมากที่สุด
6	ขั้นตอนในการจัดกิจกรรมสามารถทำให้ผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ได้	5	5	5	5.00	0	เหมาะสมมากที่สุด
7	กิจกรรมแต่ละขั้นตอนชัดเจนและสามารถปฏิบัติได้จริง	5	5	5	5.00	0	เหมาะสมมากที่สุด
8	กิจกรรมส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ	5	5	5	5.00	0	เหมาะสมมากที่สุด
9	กิจกรรมส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ	4	5	5	4.67	0.58	เหมาะสมมากที่สุด
10	กิจกรรมส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษ	5	5	5	5.00	0	เหมาะสมมากที่สุด

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 (ต่อ)

ข้อ	ประเด็นการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ			ค่าเฉลี่ย	SD	แปลผล
		1	2	3			
เนื้อหาและสื่อที่ใช้							
11	เนื้อหา มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับหน่วยการเรียนรู้	5	5	5	5.00	0	เหมาะสมมากที่สุด
12	สื่อการสอน มีความเหมาะสมและช่วยให้ผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5.00	0	เหมาะสมมากที่สุด
การวัดและประเมินผล							
13	กำหนดวิธีการวัดและประเมินผล สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	5	4.67	0.58	เหมาะสมมากที่สุด
14	มีเครื่องมือและเกณฑ์การประเมินผลที่เหมาะสม	5	5	5	5.00	0	เหมาะสมมากที่สุด
เฉลี่ย					4.90	0.30	เหมาะสมมากที่สุด

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

ข้อ	ประเด็นการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ			ค่าเฉลี่ย	SD	แปลผล
		1	2	3			
ภาพรวมของแผนการจัดการเรียนรู้							
1	องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ครบถ้วนและครอบคลุม	5	5	5	5.00	0	เหมาะสมมากที่สุด
2	การเรียงลำดับองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้มีความชัดเจนและเข้าใจง่าย	5	5	5	5.00	0	เหมาะสมมากที่สุด
จุดประสงค์การเรียนรู้							
3	จุดประสงค์การเรียนรู้ระบุพฤติกรรมที่ชัดเจนและสามารถวัดได้	5	4	5	4.67	0.58	เหมาะสมมากที่สุด
4	จุดประสงค์การเรียนรู้ครอบคลุมเนื้อหาและสาระสำคัญ	5	4	5	4.67	0.58	เหมาะสมมากที่สุด
กิจกรรมการเรียนรู้							
5	การดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับแนวคิดการใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับการเรียนรู้แบบเบรนทาร์เก็ต	5	5	5	5.00	0	เหมาะสมมากที่สุด
6	ขั้นตอนในการจัดกิจกรรมสามารถทำให้ผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ได้	5	5	5	5.00	0	เหมาะสมมากที่สุด
7	กิจกรรมแต่ละขั้นตอนชัดเจนและสามารถปฏิบัติได้จริง	5	5	5	5.00	0	เหมาะสมมากที่สุด
8	กิจกรรมส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ	5	5	5	5.00	0	เหมาะสมมากที่สุด
9	กิจกรรมส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ	4	5	5	4.67	0.58	เหมาะสมมากที่สุด
10	กิจกรรมส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษ	4	5	5	4.67	0.58	เหมาะสมมากที่สุด

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 (ต่อ)

ข้อ	ประเด็นการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ			ค่าเฉลี่ย	SD	แปลผล
		1	2	3			
เนื้อหาและสื่อที่ใช้							
11	เนื้อหา มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับหน่วยการเรียนรู้	5	5	5	5.00	0	เหมาะสมมากที่สุด
12	สื่อการสอน มีความเหมาะสมและช่วยให้ผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5.00	0	เหมาะสมมากที่สุด
การวัดและประเมินผล							
13	กำหนดวิธีการวัดและประเมินผล สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	5	4.67	0.58	เหมาะสมมากที่สุด
14	มีเครื่องมือและเกณฑ์การประเมินผลที่เหมาะสม	5	4	5	4.67	0.58	เหมาะสมมากที่สุด
เฉลี่ย					4.88	0.33	เหมาะสมมากที่สุด

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

ข้อ	ประเด็นการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ			ค่าเฉลี่ย	SD	แปลผล
		1	2	3			
ภาพรวมของแผนการจัดการเรียนรู้							
1	องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ครบถ้วนและครอบคลุม	5	5	5	5.00	0	เหมาะสมมากที่สุด
2	การเรียงลำดับองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้มีความชัดเจนและเข้าใจง่าย	5	5	5	5.00	0	เหมาะสมมากที่สุด
จุดประสงค์การเรียนรู้							
3	จุดประสงค์การเรียนรู้ระบุพฤติกรรมที่ชัดเจนและสามารถวัดได้	5	4	5	4.67	0.58	เหมาะสมมากที่สุด
4	จุดประสงค์การเรียนรู้ครอบคลุมเนื้อหาและสาระสำคัญ	5	4	5	4.67	0.58	เหมาะสมมากที่สุด
กิจกรรมการเรียนรู้							
5	การดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับแนวคิดการใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับการเรียนรู้แบบเบรนทาร์เก็ต	5	5	5	5.00	0	เหมาะสมมากที่สุด
6	ขั้นตอนในการจัดกิจกรรมสามารถทำให้ผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ได้	5	5	5	5.00	0	เหมาะสมมากที่สุด
7	กิจกรรมแต่ละขั้นตอนชัดเจนและสามารถปฏิบัติได้จริง	5	5	5	5.00	0	เหมาะสมมากที่สุด
8	กิจกรรมส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ	5	5	5	5.00	0	เหมาะสมมากที่สุด
9	กิจกรรมส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ	4	5	5	4.67	0.58	เหมาะสมมากที่สุด
10	กิจกรรมส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษ	4	5	5	4.67	0.58	เหมาะสมมากที่สุด

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 (ต่อ)

ข้อ	ประเด็นการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ			ค่าเฉลี่ย	SD	แปลผล
		1	2	3			
เนื้อหาและสื่อที่ใช้							
11	เนื้อหา มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับหน่วยการเรียนรู้	5	5	5	5.00	0	เหมาะสมมากที่สุด
12	สื่อการสอน มีความเหมาะสมและช่วยให้ผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5.00	0	เหมาะสมมากที่สุด
การวัดและประเมินผล							
13	กำหนดวิธีการวัดและประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	5	4.67	0.58	เหมาะสมมากที่สุด
14	มีเครื่องมือและเกณฑ์การประเมินผลที่เหมาะสม	5	4	5	4.67	0.58	เหมาะสมมากที่สุด
เฉลี่ย					4.88	0.33	เหมาะสมมากที่สุด

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4

ข้อ	ประเด็นการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ			ค่าเฉลี่ย	SD	แปลผล
		1	2	3			
ภาพรวมของแผนการจัดการเรียนรู้							
1	องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ครบถ้วนและครอบคลุม	5	5	5	5.00	0	เหมาะสมมากที่สุด
2	การเรียงลำดับองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้มีความชัดเจนและเข้าใจง่าย	5	5	5	5.00	0	เหมาะสมมากที่สุด
จุดประสงค์การเรียนรู้							
3	จุดประสงค์การเรียนรู้ระบุพฤติกรรมที่ชัดเจนและสามารถวัดได้	5	4	5	4.67	0.58	เหมาะสมมากที่สุด
4	จุดประสงค์การเรียนรู้ครอบคลุมเนื้อหาและสาระสำคัญ	5	4	5	4.67	0.58	เหมาะสมมากที่สุด
กิจกรรมการเรียนรู้							
5	การดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับแนวคิดการใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับการเรียนรู้แบบเบรนทาร์เก็ต	5	5	5	5.00	0	เหมาะสมมากที่สุด
6	ขั้นตอนในการจัดกิจกรรมสามารถทำให้ผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ได้	5	5	5	5.00	0	เหมาะสมมากที่สุด
7	กิจกรรมแต่ละขั้นตอนชัดเจนและสามารถปฏิบัติได้จริง	5	5	5	5.00	0	เหมาะสมมากที่สุด
8	กิจกรรมส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ	5	5	5	5.00	0	เหมาะสมมากที่สุด
9	กิจกรรมส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ	4	5	5	4.67	0.58	เหมาะสมมากที่สุด
10	กิจกรรมส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษ	4	5	5	4.67	0.58	เหมาะสมมากที่สุด

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 (ต่อ)

ข้อ	ประเด็นการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ			ค่าเฉลี่ย	SD	แปลผล
		1	2	3			
เนื้อหาและสื่อที่ใช้							
11	เนื้อหา มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับหน่วยการเรียนรู้	5	5	5	5.00	0	เหมาะสมมากที่สุด
12	สื่อการสอน มีความเหมาะสมและช่วยให้ผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5.00	0	เหมาะสมมากที่สุด
การวัดและประเมินผล							
13	กำหนดวิธีการวัดและประเมินผล สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	5	4.67	0.58	เหมาะสมมากที่สุด
14	มีเครื่องมือและเกณฑ์การประเมินผลที่เหมาะสม	5	4	5	4.67	0.58	เหมาะสมมากที่สุด
เฉลี่ย					4.88	0.33	เหมาะสมมากที่สุด

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5

ข้อ	ประเด็นการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ			ค่าเฉลี่ย	SD	แปลผล
		1	2	3			
ภาพรวมของแผนการจัดการเรียนรู้							
1	องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ครบถ้วนและครอบคลุม	5	5	5	5.00	0	เหมาะสมมากที่สุด
2	การเรียงลำดับองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้มีความชัดเจนและเข้าใจง่าย	5	5	5	5.00	0	เหมาะสมมากที่สุด
จุดประสงค์การเรียนรู้							
3	จุดประสงค์การเรียนรู้ระบุพฤติกรรมที่ชัดเจนและสามารถวัดได้	5	4	5	4.67	0.58	เหมาะสมมากที่สุด
4	จุดประสงค์การเรียนรู้ครอบคลุมเนื้อหาและสาระสำคัญ	5	4	5	4.67	0.58	เหมาะสมมากที่สุด
กิจกรรมการเรียนรู้							
5	การดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับแนวคิดการใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับการเรียนรู้แบบเบรนทาร์เก็ต	5	5	5	5.00	0	เหมาะสมมากที่สุด
6	ขั้นตอนในการจัดกิจกรรมสามารถทำให้ผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ได้	5	5	5	5.00	0	เหมาะสมมากที่สุด
7	กิจกรรมแต่ละขั้นตอนชัดเจนและสามารถปฏิบัติได้จริง	5	5	5	5.00	0	เหมาะสมมากที่สุด
8	กิจกรรมส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ	5	5	5	5.00	0	เหมาะสมมากที่สุด
9	กิจกรรมส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ	4	5	5	4.67	0.58	เหมาะสมมากที่สุด
10	กิจกรรมส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษ	4	5	5	4.67	0.58	เหมาะสมมากที่สุด

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 (ต่อ)

ข้อ	ประเด็นการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ			ค่าเฉลี่ย	SD	แปลผล
		1	2	3			
เนื้อหาและสื่อที่ใช้							
11	เนื้อหา มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับหน่วยการเรียนรู้	5	5	5	5.00	0	เหมาะสมมากที่สุด
12	สื่อการสอน มีความเหมาะสมและช่วยให้ผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5.00	0	เหมาะสมมากที่สุด
การวัดและประเมินผล							
13	กำหนดวิธีการวัดและประเมินผล สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	5	4.67	0.58	เหมาะสมมากที่สุด
14	มีเครื่องมือและเกณฑ์การประเมินผลที่เหมาะสม	5	4	5	4.67	0.58	เหมาะสมมากที่สุด
เฉลี่ย					4.88	0.33	เหมาะสมมากที่สุด

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6

ข้อ	ประเด็นการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ			ค่าเฉลี่ย	SD	แปลผล
		1	2	3			
ภาพรวมของแผนการจัดการเรียนรู้							
1	องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ครบถ้วนและครอบคลุม	5	5	5	5.00	0	เหมาะสมมากที่สุด
2	การเรียงลำดับองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้มีความชัดเจนและเข้าใจง่าย	5	5	5	5.00	0	เหมาะสมมากที่สุด
จุดประสงค์การเรียนรู้							
3	จุดประสงค์การเรียนรู้ระบุพฤติกรรมที่ชัดเจนและสามารถวัดได้	5	4	5	4.67	0.58	เหมาะสมมากที่สุด
4	จุดประสงค์การเรียนรู้ครอบคลุมเนื้อหาและสาระสำคัญ	5	4	5	4.67	0.58	เหมาะสมมากที่สุด
กิจกรรมการเรียนรู้							
5	การดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับแนวคิดการใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับการเรียนรู้แบบเบรนทาร์เก็ต	5	5	5	5.00	0	เหมาะสมมากที่สุด
6	ขั้นตอนในการจัดกิจกรรมสามารถทำให้ผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ได้	5	5	5	5.00	0	เหมาะสมมากที่สุด
7	กิจกรรมแต่ละขั้นตอนชัดเจนและสามารถปฏิบัติได้จริง	5	5	5	5.00	0	เหมาะสมมากที่สุด
8	กิจกรรมส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ	5	5	5	5.00	0	เหมาะสมมากที่สุด
9	กิจกรรมส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ	4	5	5	4.67	0.58	เหมาะสมมากที่สุด
10	กิจกรรมส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษ	4	5	5	4.67	0.58	เหมาะสมมากที่สุด

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 (ต่อ)

ข้อ	ประเด็นการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ			ค่าเฉลี่ย	SD	แปลผล
		1	2	3			
เนื้อหาและสื่อที่ใช้							
11	เนื้อหา มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับหน่วยการเรียนรู้	5	5	5	5.00	0	เหมาะสมมากที่สุด
12	สื่อการสอน มีความเหมาะสมและช่วยให้ผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5.00	0	เหมาะสมมากที่สุด
การวัดและประเมินผล							
13	กำหนดวิธีการวัดและประเมินผล สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	5	4.67	0.58	เหมาะสมมากที่สุด
14	มีเครื่องมือและเกณฑ์การประเมินผลที่เหมาะสม	5	4	5	4.67	0.58	เหมาะสมมากที่สุด
เฉลี่ย					4.88	0.33	เหมาะสมมากที่สุด

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7

ข้อ	ประเด็นการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ			ค่าเฉลี่ย	SD	แปลผล
		1	2	3			
ภาพรวมของแผนการจัดการเรียนรู้							
1	องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ครบถ้วนและครอบคลุม	5	5	5	5.00	0	เหมาะสมมากที่สุด
2	การเรียงลำดับองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้มีความชัดเจนและเข้าใจง่าย	5	5	5	5.00	0	เหมาะสมมากที่สุด
จุดประสงค์การเรียนรู้							
3	จุดประสงค์การเรียนรู้ระบุพฤติกรรมที่ชัดเจนและสามารถวัดได้	5	4	5	4.67	0.58	เหมาะสมมากที่สุด
4	จุดประสงค์การเรียนรู้ครอบคลุมเนื้อหาและสาระสำคัญ	5	4	5	4.67	0.58	เหมาะสมมากที่สุด
กิจกรรมการเรียนรู้							
5	การดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับแนวคิดการใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับการเรียนรู้แบบเบรนทาร์เก็ต	5	5	5	5.00	0	เหมาะสมมากที่สุด
6	ขั้นตอนในการจัดกิจกรรมสามารถทำให้ผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ได้	5	5	5	5.00	0	เหมาะสมมากที่สุด
7	กิจกรรมแต่ละขั้นตอนชัดเจนและสามารถปฏิบัติได้จริง	5	5	5	5.00	0	เหมาะสมมากที่สุด
8	กิจกรรมส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ	5	5	5	5.00	0	เหมาะสมมากที่สุด
9	กิจกรรมส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ	4	5	5	4.67	0.58	เหมาะสมมากที่สุด
10	กิจกรรมส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษ	4	5	5	4.67	0.58	เหมาะสมมากที่สุด

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 (ต่อ)

ข้อ	ประเด็นการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ			ค่าเฉลี่ย	SD	แปลผล
		1	2	3			
เนื้อหาและสื่อที่ใช้							
11	เนื้อหา มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับหน่วยการเรียนรู้	5	5	5	5.00	0	เหมาะสมมากที่สุด
12	สื่อการสอน มีความเหมาะสมและช่วยให้ผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5.00	0	เหมาะสมมากที่สุด
การวัดและประเมินผล							
13	กำหนดวิธีการวัดและประเมินผล สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	5	4.67	0.58	เหมาะสมมากที่สุด
14	มีเครื่องมือและเกณฑ์การประเมินผลที่เหมาะสม	5	4	5	4.67	0.58	เหมาะสมมากที่สุด
เฉลี่ย					4.88	0.33	เหมาะสมมากที่สุด

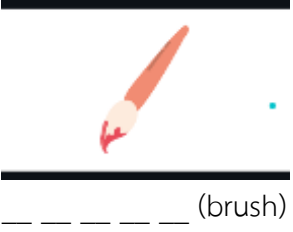
ตารางที่ จ.2 ดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

ข้อที่	ประเด็นการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ			IOC	แปลผล
		1	2	3		
1	/c/-/a/-/t/ = cat	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
2	/s/-/u/-/n/ = sun	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
3	/b/-/u/- /s/ = bus	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
4	/h/-/e/-/n/ = hen	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
5	/p/-/ie/ = pie	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
6	/d/- /o/ -/g/ = dog	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
7	/l/-/e/-/g/ = leg	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
8	/f/-/i/-/sh/ = fish	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
9	/th/-/r/-/ee/ = three	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
10	/f/-/oo/-/d/ = food	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
11	/k/ -/i/ -/ng/ = king	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
12	/ch/-/i/ -/ck/ = chick	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
13	/w/-/i/-/n/-/d/ = wind	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
14	/r/-/ai/-/n/ = rain	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
15	/b/-/oa/-/t/ = boat	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
16	/v/-/a/-/n/ = van	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
17	/g/-/r/-/ee/-/n/ = green	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
18	/z/-/oo/ = zoo	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
19	/y/-/u/-/m/ = yum	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
20	/f/-/o/-/x/ = fox	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
21	(tricky word): my	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
22	(tricky word): no	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
23	(tricky word): to	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
24	(tricky word): the	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
25	(tricky word): a	1	1	1	1.00	สอดคล้อง

ตารางที่ จ.3 ดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ

ข้อที่	คำถาม	ผู้เชี่ยวชาญ			IOC	แปลผล
		1	2	3		
1	<p>From items 1-6, look at the picture and write the word that is related to it.</p> <p>_____ (dig)</p>	0	1	1	0.67	สอดคล้อง
2	 <p>_____ (storm)</p>	1	0	1	0.67	สอดคล้อง
3	 <p>_____ (foot/feet)</p>	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
4	 <p>_____ (corn)</p>	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
5	 <p>_____ (jacket)</p>	1	1	1	1.00	สอดคล้อง

ดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ (ต่อ)

6	 <p>_____ (brush)</p>	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
7	<p>From items 7-12, read each sentence carefully and choose the answer that fits the blank.</p> <p>The _____ shines brightly in the sky.</p> <p>a. rain b. sun c. bell d. snail</p>	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
8	<p>Can you _____ high like a frog?</p> <p>a. swim b. drink c. jump d. kick</p>	0	1	1	0.67	สอดคล้อง
9	<p>Look both ways before crossing the _____ to stay safe.</p> <p>a. nest b. desk c. flag d. road</p>	0	1	1	0.67	สอดคล้อง

ดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ (ต่อ)

10	Use _____ and water to wash your hands. a. soap b. ring c. lemon d. fork	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
11	This chocolate cake is so _____, it makes me smile. a. thin b. yum c. strong d. fizzy	1	0	1	0.67	สอดคล้อง
12	_____ is a special day because we get to have a picnic at the park. a. Off b. My c. Today d. Winter	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
13	From items 13-18, choose the vocabulary that matches the Thai word. แผนที่ a. map b. hop c. goat d. ink	1	1	1	1.00	สอดคล้อง

ดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ (ต่อ)

14	<p>ช้อน</p> <p>a. arrow</p> <p>b. fork</p> <p>c. spoon</p> <p>d. bat</p>	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
15	<p>ของขวัญ</p> <p>a. van</p> <p>b. snail</p> <p>c. chick</p> <p>d. gift</p>	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
16	<p>รวดเร็ว</p> <p>a. thin</p> <p>b. zigzag</p> <p>c. quick</p> <p>d. ill</p>	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
17	<p>แมลง</p> <p>a. spider</p> <p>b. insect</p> <p>c. bee</p> <p>d. turtle</p>	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
18	<p>ฤดูหนาว</p> <p>a. dinner</p> <p>b. summer</p> <p>c. winter</p> <p>d. butter</p>	1	1	1	1.00	สอดคล้อง

ดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ (ต่อ)

19	<p>From items 19-24, listen to the word you hear and choose the correct picture.</p> <p>(fox)</p> 	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
20	<p>(moon)</p> 	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
21	<p>(train)</p> 	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
22	<p>(pie)</p> 	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
23	<p>(cloud)</p> 	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
24	<p>(windmill)</p> 	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
25	<p>(chick)</p> 	1	1	1	1.00	สอดคล้อง

ตารางที่ จ.4 ผลการวิเคราะห์แบบทดสอบความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษรายชื่อ

แบบทดสอบ	ค่าความยากง่าย	อำนาจจำแนก	ผลการวิเคราะห์	ค่าความเชื่อมั่น
ข้อที่ 1	0.76	0.82	ใช้ได้	0.74
ข้อที่ 2	0.41	0.82	ใช้ได้	
ข้อที่ 3	0.88	0.59	ใช้ไม่ได้	
ข้อที่ 4	0.71	0.94	ใช้ได้	
ข้อที่ 5	0.35	0.71	ใช้ได้	
ข้อที่ 6	0.59	0.94	ใช้ได้	
ข้อที่ 7	0.65	0.59	ใช้ได้	
ข้อที่ 8	0.76	0.82	ใช้ได้	
ข้อที่ 9	0.88	0.59	ใช้ไม่ได้	
ข้อที่ 10	0.65	0.59	ใช้ได้	
ข้อที่ 11	0.94	0.47	ใช้ไม่ได้	
ข้อที่ 12	0.47	0.47	ใช้ได้	
ข้อที่ 13	0.65	0.82	ใช้ได้	
ข้อที่ 14	0.65	0.59	ใช้ได้	
ข้อที่ 15	0.65	0.82	ใช้ได้	
ข้อที่ 16	0.65	0.59	ใช้ได้	
ข้อที่ 17	0.65	0.35	ใช้ได้	
ข้อที่ 18	0.71	0.47	ใช้ได้	
ข้อที่ 19	0.65	0.59	ใช้ได้	
ข้อที่ 20	0.71	0.71	ใช้ได้	
ข้อที่ 21	0.76	0.59	ใช้ได้	
ข้อที่ 22	0.65	0.59	ใช้ได้	
ข้อที่ 23	0.76	0.59	ใช้ได้	
ข้อที่ 24	0.65	0.82	ใช้ได้	
ข้อที่ 25	0.76	0.35	ใช้ได้	

ข้อที่ตัดทิ้งได้แก่ข้อ 2, 3, 9, 11, และ 12

ตารางที่ จ.5 ดัชนีความสอดคล้องของแบบประเมินความสุขในการเรียน

ข้อที่	ข้อการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ			IOC	แปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
ด้านนักเรียน						
1	ฉันร่าเริงแจ่มใสเมื่อได้เรียนวิชานี้	0	+1	+1	0.67	ใช้ได้
2	ฉันรู้สึกสบายใจและมีความสุขเมื่อได้เรียนวิชานี้	0	+1	+1	0.67	ใช้ได้
3	ฉันพร้อมที่จะให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมกลุ่ม/ห้อง	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
4	ฉันตั้งใจจะทำงานที่ครูมอบหมายให้เสร็จตามเวลา	+1	0	+1	0.67	ใช้ได้
5	ฉันสามารถนำความรู้จากชั้นเรียนไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้	+1	0	+1	0.67	ใช้ได้
ด้านการจัดการเรียนรู้						
6	ฉันชอบกิจกรรมการออกเสียงคำศัพท์แบบโฟนิกส์ที่ครูนำมาใช้	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
7	ฉันชอบสื่อต่าง ๆ ที่ครูนำมาใช้ในการสอนคำศัพท์และการออกเสียง	+1	+1	+1	1	ใช้ได้

ดัชนีความสอดคล้องของแบบประเมินความสุขในการเรียน (ต่อ)

8	ฉันมั่นใจในการออกเสียงภาษาอังกฤษของตนเองและจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
9	ฉันมั่นใจว่าจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้มากขึ้น	+1	0	+1	0.67	ใช้ได้
10	ฉันชอบวิธีการสอนของครูที่แตกต่างจากที่เคยเรียนมา	0	+1	+1	0.67	ใช้ได้
ด้านบรรยากาศในห้องเรียน						
11	บรรยากาศในห้องเรียนผ่อนคลายไม่ต้องเครียด	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
12	ห้องเรียนมีสื่อการสอนที่มีสีสันและน่าสนใจ	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
13	ที่นั่งสะดวกสบายและเหมาะกับการทำกิจกรรม	+1	-1	+1	0.33	ใช้ไม่ได้
14	ครูยิ้มแย้ม แจ่มใส มีความเป็นกันเอง	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
15	ครูใส่ใจและนักเรียนอย่างทั่วถึงและให้คำแนะนำช่วยเหลือ	+1	0	+1	0.67	ใช้ได้

ตัดข้อ 5, 9, 10, 13 และ 14

ตารางที่ จ.6 ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

ค่าความเชื่อมั่น	แปลผล
0.97	ใช้ได้

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ จ.7 ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ

ค่าความเชื่อมั่น	แปลผล
0.74	ใช้ได้

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ จ.8 ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบถามความสุขในการเรียน

ค่าความเชื่อมั่น	แปลผล
0.94	ใช้ได้

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ภาคผนวก จ

ตารางแสดงคะแนนของนักเรียน

ตารางที่ ฉ.1 คะแนนการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังเรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับการเรียนรู้แบบเบรนทาร์เก็ท

คนที่	คะแนนการออกเสียงภาษาอังกฤษ		ผลต่าง	แปลผล
	ก่อนเรียน (20 คะแนน)	หลังเรียน (20 คะแนน)		
1	4	16	12	สูงขึ้น
2	18	20	2	สูงขึ้น
3	0	16	16	สูงขึ้น
4	7	17	10	สูงขึ้น
5	12	17	5	สูงขึ้น
6	3	18	15	สูงขึ้น
7	0	9	9	สูงขึ้น
8	18	20	2	สูงขึ้น
9	2	18	16	สูงขึ้น
10	13	20	7	สูงขึ้น
11	3	20	17	สูงขึ้น
12	5	20	15	สูงขึ้น
13	0	7	7	สูงขึ้น
14	10	19	9	สูงขึ้น
15	6	18	12	สูงขึ้น
16	2	18	16	สูงขึ้น
17	5	20	15	สูงขึ้น
18	0	12	12	สูงขึ้น
19	8	20	12	สูงขึ้น
20	3	16	13	สูงขึ้น
21	2	17	15	สูงขึ้น

ตารางที่ ๑.2 คะแนนความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังเรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับการเรียนรู้แบบเบรนทาร์เก็ต

คนที่	คะแนนการออกเสียงภาษาอังกฤษ		ผลต่าง	แปลผล
	ก่อนเรียน (20 คะแนน)	หลังเรียน (20 คะแนน)		
1	12	19	7	สูงขึ้น
2	19	20	1	สูงขึ้น
3	11	15	4	สูงขึ้น
4	8	20	12	สูงขึ้น
5	13	20	7	สูงขึ้น
6	10	17	7	สูงขึ้น
7	4	10	6	สูงขึ้น
8	18	20	2	สูงขึ้น
9	6	16	10	สูงขึ้น
10	15	20	5	สูงขึ้น
11	11	16	5	สูงขึ้น
12	8	16	8	สูงขึ้น
13	1	20	19	สูงขึ้น
14	12	18	6	สูงขึ้น
15	8	15	7	สูงขึ้น
16	9	20	11	สูงขึ้น
17	10	20	10	สูงขึ้น
18	12	15	3	สูงขึ้น
19	10	19	9	สูงขึ้น
20	10	18	8	สูงขึ้น
21	9	16	7	สูงขึ้น

ตารางที่ ๓.3 ระดับความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับการเรียนรู้แบบเบรนทาร์เก็ต

คนที่	ด้านนักเรียน				ด้านการจัดการเรียนรู้			ด้านบรรยากาศในห้องเรียน		
	ฉันร่าเริงแจ่มใสเมื่อได้เรียนวิชานี้	ฉันรู้สึกสบายใจและมีมีความสุขเมื่อได้เรียนวิชานี้	ฉันพร้อมที่จะให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมกลุ่ม/ห้อง	ฉันพร้อมที่จะให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมกลุ่ม/ห้อง	ฉันชอบกิจกรรมการออกเสียงคำศัพท์แบบโฟนิกส์ที่ครูนำมาใช้	ฉันชอบสื่อต่าง ๆ ที่ครูนำมาใช้ในการสอนคำศัพท์และการออกเสียง	ฉันมั่นใจในการออกเสียงภาษาอังกฤษของตนเองและจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้	บรรยากาศในห้องเรียนผ่อนคลายไม่ตึงเครียด	ห้องเรียนมีสื่อการสอนที่มีสีสันและน่าสนใจ	ครูยิ้มแย้มแจ่มใส มีความเป็นกันเอง
1	3	3	3	3	3	3	2	3	3	3
2	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
3	3	3	3	2	3	2	3	3	3	3
4	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
5	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
6	3	3	3	3	2	3	2	3	3	3
7	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
8	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
9	3	3	2	2	3	3	3	3	3	3
10	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
11	3	3	3	3	2	3	3	3	3	3
12	3	3	3	2	3	3	3	3	3	3
13	3	3	3	3	2	3	3	3	3	3
14	3	3	3	3	3	2	3	3	3	3
15	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
16	3	3	3	3	2	3	3	3	3	3
17	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
18	3	3	3	3	2	3	3	3	3	3

ระดับความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบ
โฟนิกส์ร่วมกับการเรียนรู้แบบเบรนทาร์เก็ต (ต่อ)

19	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
20	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
21	3	3	3	3	2	3	3	3	3	3
แปลผล	$\bar{X} = 2.94$ หมายถึง มีความสุขมากที่สุด									

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-นามสกุล

ไพลิน เพอเรีย

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2561

ปริญญาตรี คณะนิเทศศาสตร์ หลักสูตรนานาชาติ
มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

ประวัติการทำงาน

พ.ศ. 2565-2566

Learning Support Assistant

โรงเรียนนานาชาติเซนต์แอนดรูว์ส กรุงเทพฯ

พ.ศ. 2562-2565

AESH (Learning Support Assistant)

โรงเรียนนานาชาติฝรั่งเศสกรุงเทพ